

Официален вестник L 188

на Европейския съюз

Издание
на български език

Законодателство

Година 51
16 юли 2008 г.

Съдържание

I *Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително*

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕО) № 666/2008 на Съвета от 15 юли 2008 година за изменение на Регламент (ЕО) № 889/2005 за налагане на някои ограничителни мерки по отношение на Демократична република Конго 1
- Регламент (ЕО) № 667/2008 на Комисията от 15 юли 2008 година за определяне на фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци 3
- ★ Регламент (ЕО) № 668/2008 на Комисията от 15 юли 2008 година за изменение на приложения II до V към Регламент (ЕО) № 2096/2005 за определяне на общи изисквания при доставянето на аеронавигационни услуги по отношение на работните методи и оперативните процедури ⁽¹⁾ 5
- ★ Регламент (ЕО) № 669/2008 на Комисията от 15 юли 2008 година за попълване на приложение IV от Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета относно превози на отпадъци ⁽¹⁾ 7
- ★ Регламент (ЕО) № 670/2008 на Комисията от 15 юли 2008 година относно регистрацията на наименование в Регистъра на защитените наименования за произход и защитените географски указания (Arroz Carolino das Lezírias Ribatejanas (ЗГУ)) 16
- Регламент (ЕО) № 671/2008 на Комисията от 15 юли 2008 година относно определяне на вносните мита в сектора на зърнените култури приложими от 16 юли 2008 година 18

Цена: 18 EUR

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

(Продължава на вътрешната корица)

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват с нормален шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

II Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително

РЕШЕНИЯ

Съвет

2008/583/ЕО:

- ★ Решение на Съвета от 15 юли 2008 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Решение 2007/868/ЕО 21

2008/584/ЕО:

- ★ Решение на Съвета от 15 юли 2008 година за изменение на Решение 2006/493/ЕО за установяване сумата на помощта от Общността, отпусната за развитие на селските райони за периода от 1 януари 2007 г. до 31 декември 2013 г., нейната разбивка по години и минималната сума, която следва да бъде съсредоточена в райони, допустими по цел „Сближаване“ 26

Комисия

2008/585/ЕО:

- ★ Решение на Комисията от 7 юли 2008 година за освобождаване на производството на електроенергия в Австрия от прилагането на Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно координиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност във водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги (нотифицирано под номер C(2008) 3382) ⁽¹⁾..... 28

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ОТ ОРГАНИ, СЪЗДАДЕНИ С МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

- ★ Правило № 21 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации (ИКЕ/ООН) – Единни разпоредби относно одобряването на моторни превозни средства по отношение на вътрешното оборудване 32

III Актове, приети по силата на Договора за ЕС

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ПО СИЛАТА НА ДЯЛ V ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕС

- ★ Обща позиция 2008/586/ОВППС на Съвета от 15 юли 2008 година относно актуализиране на Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма и за отмяна на Обща позиция 2007/871/ОВППС 71

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

I

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 666/2008 НА СЪВЕТА

от 15 юли 2008 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 889/2005 за налагане на някои ограничителни мерки по отношение на Демократична република Конго

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

(3) Следователно Регламент (ЕО) № 889/2005 следва да бъде съответно изменен,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално членове 60 и 301 от него,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

като взе предвид Обща позиция 2008/369/ОВППС на Съвета от 14 май 2008 г. относно ограничителни мерки по отношение на Демократична република Конго ⁽¹⁾,

Член 1

Регламент (ЕО) № 889/2005 се изменя, както следва:

като взе предвид предложението на Комисията,

1. Член 2 се заменя със следното:

като има предвид, че:

„Член 2

1. Забранява се:

(1) С Регламент (ЕО) № 889/2005 ⁽²⁾ бяха наложени ограничителни мерки по отношение на Демократична република Конго (ДРК) в съответствие с Обща позиция 2005/440/ОВППС на Съвета ⁽³⁾ относно ограничителните мерки срещу Демократична република Конго и в съответствие с Резолюция 1596 (2005) на Съвета за сигурност на ООН и последващите съответни резолюции.

а) предоставянето на техническа помощ, пряко или косвено свързана с военни действия, на неправителствени образувания или лица, които осъществяват дейност на територията на ДРК;

(2) С Резолюция 1807 (2008) от 31 март 2008 г. Съветът за сигурност на ООН реши, *inter alia*, да измени обхвата на ограничителните мерки за някои видове техническа помощ, така че мерките да се ограничат до неправителствени образувания и физически лица, които осъществяват дейност на територията на ДРК. На 14 май 2008 г. Съветът прие Обща позиция 2008/369/ОВППС, с която се придава действие на Резолюция 1807 (2008) и се отменя Обща позиция 2005/440/ОВППС.

б) предоставянето, пряко или косвено, на финансиране или финансова помощ, свързана с военни действия, включително по-специално на безвъзмездна помощ, заеми и кредитна застраховка на износа, с цел продажба, доставка, трансфер или износ на оръжие и части за него, или с цел безвъзмездна помощ, продажба, доставка или трансфер на свързана с това техническа помощ и други услуги на неправителствени образувания и лица, които осъществяват дейност на територията на ДРК;

⁽¹⁾ ОВ L 127, 15.5.2008 г., стр. 84.

⁽²⁾ ОВ L 152, 15.6.2005 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1377/2007 (ОВ L 309, 27.11.2007 г., стр. 1).

⁽³⁾ ОВ L 152, 15.6.2005 г., стр. 22.

в) участието, съзнателно и умишлено, в дейности, чиято цел или резултат са пряко или косвено съдействие на трансакциите, посочени в букви а) и б).

2. Комитетът по санкциите следва да бъде нотифициран предварително за предоставянето на техническа помощ, финансиране или финансова помощ на правителствено или друго лице, образувание или орган в ДРК, или за използването им в ДРК, различно от предоставянето на такава помощ на Мисията на Организацията на обединените нации в ДРК (MONUC) в съответствие с член 3, параграф 1, буква а). Тези нотификации следва да съдържат съответната информация, включително, когато е уместно, крайния потребител, предложената дата на доставка и маршрута на превода.“;

2. Член 3 се заменя със следното:

„Член 3

1. Чрез дерогация от член 2 компетентните органи, посочени в уебсайтовете, изброени в приложението, в държавата-членка, където е установен доставчикът на услугата, могат да разрешат предоставянето на:

а) техническа помощ, финансиране или финансова помощ, свързани с оръжие и части за него, предназначени единствено за подпомагане и използване от MONUC;

б) техническа помощ, финансиране и финансова помощ, свързана с несмъртоносно военно оборудване, предназначено единствено за хуманитарни цели или за защита, като за предоставянето на такава помощ или услуги предварително се нотифицира Комитетът по санкциите в съответствие с член 2, параграф 2.

2. Не се предоставят разрешения за вече проведени дейности.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 15 юли 2008 година.

За Съвета
Председател
M. BARNIER

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 667/2008 НА КОМИСИЯТА**от 15 юли 2008 година****за определяне на фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци**

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1580/2007 на Комисията от 21 декември 2007 г. за определяне на правила за прилагане на регламенти (ЕО) № 2200/96, (ЕО) № 2201/96 и (ЕО) № 1182/2007 на Съвета в сектора на плодовете и зеленчуците ⁽²⁾, и по-специално член 138, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

в изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг от многостранните търговски преговори Регламент (ЕО) № 1580/2007 посочва критерии за определяне от Комисията на фиксирани стойности при внос от трети страни за продуктите и периодите, посочени в приложение XV, част А от посочения регламент,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Фиксираните стойности при внос, посочени в член 138 от Регламент (ЕО) № 1580/2007, са определени в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на 16 юли 2008 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 15 юли 2008 година.

За Комисията

Jean-Luc DEMARTY

*Генерален директор на Генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“*

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 510/2008 на Комисията (ОВ L 149, 7.6.2008 г., стр. 61).

⁽²⁾ ОВ L 350, 31.12.2007 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 590/2008 (ОВ L 163, 24.6.2008 г., стр. 24).

ПРИЛОЖЕНИЕ

Фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)

Код по КН	Кодове на трети страни ⁽¹⁾	Фиксирана вносна стойност
0702 00 00	MA	37,7
	MK	23,8
	TR	79,4
	ME	17,1
	ZZ	39,5
0707 00 05	MK	21,3
	TR	102,9
	ZZ	62,1
0709 90 70	TR	92,6
	ZZ	92,6
0805 50 10	AR	85,1
	US	67,4
	UY	56,8
	ZA	104,3
	ZZ	78,4
0808 10 80	AR	85,0
	BR	95,8
	CL	101,4
	CN	69,1
	NZ	114,8
	US	118,0
	UY	81,3
	ZA	104,1
	ZZ	96,2
0808 20 50	AR	90,1
	CL	113,1
	NZ	116,2
	ZA	120,6
	ZZ	110,0
0809 10 00	TR	178,3
	XS	127,0
	ZZ	152,7
0809 20 95	TR	336,9
	US	305,5
	ZZ	321,2
0809 30	TR	166,2
	ZZ	166,2
0809 40 05	IL	153,3
	XS	107,3
	ZZ	130,3

⁽¹⁾ Номенклатура на страните, определена с Регламент (ЕО) № 1833/2006 на Комисията (ОВ L 354, 14.12.2006 г., стр. 19). Код „ZZ“ означава „друг произход“.

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 668/2008 НА КОМИСИЯТА**от 15 юли 2008 година****за изменение на приложения II до V към Регламент (ЕО) № 2096/2005 за определяне на общи изисквания при доставянето на аеронавигационни услуги по отношение на работните методи и оперативните процедури****(текст от значение за ЕИП)**

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 550/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2004 г. за осигуряването на аеронавигационно обслужване в единното европейско небе („Регламент за осигуряване на обслужване“) ⁽¹⁾, и по-специално член 4 от него,

като имат предвид, че:

- (1) Приложения II, III, IV и V към Регламент (ЕО) № 2096/2005 на Комисията от 20 декември 2005 г. за определяне на общи изисквания при доставянето на аеронавигационни услуги ⁽²⁾ се отнасят до различни приложения от Конвенцията за международно гражданско въздухоплаване. След приемането на Регламент (ЕО) № 2096/2005 посочените приложения са изменени от Международната организация за гражданска авиация, както е посочено в писма към държавите 2001/74 от 10 август 2001 г.; 2003/29 от 28 март 2003 г.; 2004/16 от 26 март 2004 г.; 2005/35 и 2005/39 от 24 март 2005 г.; 2006/38 от 24 март 2006 г.; 2006/64 от 18 август 2006 г.; 2007/11, 2007/13, 2007/19, 2007/20, 2007/23 и 2007/24 от 30 март 2007 г. Позоваването в Регламент (ЕО) № 2096/2005 следва да бъде актуализирано, за да бъдат спазени международните правни задължения на държавите-членки, както и да се осигури съгласуване с международната регулаторна рамка.
- (2) Регламент (ЕО) № 2096/2005 следва да бъде съответно изменен.
- (3) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета за единно небе,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 2096/2005 се изменя, както следва:

1. В приложение III точка 4 се заменя със следния текст:

„4. РАБОТНИ МЕТОДИ И ОПЕРАТИВНИ ПРОЦЕДУРИ

Доставчикът на аеронавигационно обслужване следва да може да демонстрира, че неговите работни методи и оперативни процедури съответстват на стандартите от следните приложения към Конвенцията за международно

гражданско въздухоплаване дотолкова, доколкото те се отнасят до осигуряването на аеронавигационно обслужване в съответното въздушно пространство:

- a) Приложение 2 от правилата за полети, 10-то издание, юли 2005 г., включително всички изменения до № 40;
- b) Приложение 10 относно аеронавигационните телекомуникации, том II относно комуникационните процедури включително тези със статут на процедури за аеронавигационно обслужване (PANS), 6-то издание, октомври 2001 г., включително всички изменения до № 82;
- в) Приложение 11 относно аеронавигационното обслужване, 13-то издание, юли 2001 г., включително всички изменения до № 45.“

2. В приложение III точка 2 се заменя със следния текст:

„2. РАБОТНИ МЕТОДИ И ОПЕРАТИВНИ ПРОЦЕДУРИ

Доставчикът на метеорологично обслужване трябва да може да демонстрира, че неговите работни методи и оперативни процедури съответстват на стандартите от следните приложения към Конвенцията за международно гражданско въздухоплаване дотолкова, доколкото те се отнасят до осигуряването на метеорологично обслужване в даденото въздушно пространство:

- a) Приложение 3 относно метеорологичното обслужване на международното въздухоплаване, 16-то издание, юли 2007 г., включително всички изменения до № 74;
- b) Приложение 11 относно аеронавигационното обслужване, 13-то издание, юли 2001 г., включително всички изменения до № 45;
- в) Приложение 14 относно летищата в следните варианти:
- i) том I относно проектирането и експлоатацията на летищата, 4-то издание, юли 2004 г., включително всички изменения до № 9;

- ii) том II относно вертолетните площадки, 2-то издание, юли 1995 г., включително всички изменения до № 3.“

⁽¹⁾ ОВ L 96, 31.3.2004 г., стр. 10.

⁽²⁾ ОВ L 335, 21.12.2005 г., стр. 13. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 482/2008 (ОВ L 141, 31.5.2008 г., стр. 5).

3. В приложение IV точка 2 се заменя със следния текст:

„2. РАБОТНИ МЕТОДИ И ОПЕРАТИВНИ ПРОЦЕДУРИ

Доставчикът на аеронавигационно информационно обслужване демонстрира, че неговите работни методи и оперативни процедури съответстват на стандартите от следните приложения към Конвенцията за международно гражданско въздухоплаване дотолкова, доколкото те се отнасят до осигуряването на аеронавигационно информационно обслужване в съответното въздушно пространство:

- а) Приложение 3 относно метеорологичното обслужване на международното въздухоплаване, 16-то издание, юли 2007 г., включително всички изменения до № 74,
- б) Приложение 4 относно аеронавигационните карти, 10-то издание, юли 2001 г., включително всички изменения до № 54,
- в) Приложение 15 относно аеронавигационното информационно обслужване, 12-то издание, юли 2004 г., включително всички изменения до № 34.“

4. В приложение V точка 3 се заменя със следния текст:

„3. РАБОТНИ МЕТОДИ И ОПЕРАТИВНИ ПРОЦЕДУРИ

Доставчикът на обслужване по комуникации, навигация и наблюдение демонстрира, че неговите работни методи и оперативни процедури съответстват на стандартите от приложение 10 относно аеронавигационните телекому-

никации към Конвенцията за международно гражданско въздухоплаване в следните версии дотолкова, доколкото те се отнасят до осигуряването на обслужване по комуникации, навигация и наблюдение в съответното въздушно пространство:

- а) том I относно радионавигационните средства, 6-о издание, юли 2006 г., включително всички изменения до № 82;
- б) том II относно комуникационните процедури, включително тези със статут на процедури за аеронавигационно обслужване (PANS), 6-о издание, октомври 2001 г., включително всички изменения до № 82;
- в) том III относно системите за комуникация, 2-о издание, юли 2007 г., включително всички изменения до № 82;
- г) том IV относно обзорния радар и системите за избягване на сблъсък във въздуха, 4-о издание, юли 2007 г., включително всички изменения до № 82;
- д) том V относно използването на аеронавигационния радиочестотен обхват, 2-то издание, юли 2001 г., включително всички изменения до № 82.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на 20-ия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 15 юли 2008 година.

За Комисията
Antonio TAJANI
Заместник-председател

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 669/2008 НА КОМИСИЯТА**от 15 юли 2008 година****за попълване на приложение IV от Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета относно превози на отпадъци****(текст от значение за ЕИП)**

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно превози на отпадъци ⁽¹⁾, и по-специално член 58, параграф 1, буква а) от него,

като има предвид, че:

- (1) Приложение IV относно специфични инструкции за попълване документите за нотифициране и движение ще бъде завършено най-късно до датата на прилагане на Регламент (ЕО) № 1013/2006, вземайки предвид инструкциите на ОИСР.

- (2) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на комитета, създаден според разпоредбите на член 18 от Директива 2006/12/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 5 април 2006 г. относно отпадъците ⁽²⁾,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложение IV се допълва, както е определено в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 15 юли 2008 година.

За Комисията
Stavros DIMAS
Член на Комисията

⁽¹⁾ ОВ L 190, 12.7.2006 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1379/2007 на Комисията (ОВ L 309, 27.11.2007 г., стр. 7).

⁽²⁾ ОВ L 114, 27.4.2006 г., стр. 9.

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ПРИЛОЖЕНИЕ ІВ

СПЕЦИФИЧНИ ИНСТРУКЦИИ ЗА ПОПЪЛВАНЕ ДОКУМЕНТИТЕ ЗА НОТИФИЦИРАНЕ И ДВИЖЕНИЕ**I. Въведение**

1. Настоящите инструкции предоставят необходимите обяснения за попълването на документите за нотифициране и движение. Двата документа са съвместими с Базелската конвенция ⁽¹⁾, с Решението на ОИСР ⁽²⁾ (което обхваща само превозите на отпадъци, предназначени за операции по оползотворяване на територията на ОИСР) и с настоящия регламент, тъй като са съобразени със специфичните изисквания, определени в тези три инструмента. Документите са достатъчно изчерпателни, за да обхванат и трите инструмента, и поради това не всички клетки на документа ще бъдат приложими за всички инструменти, и следователно в даден случай може да не е необходимо да се попълват всички клетки. Всички специфични изисквания, свързани само с една система на контрол, са отбелязани в бележки под линия. Възможно е също така националното законодателство по прилагане да използва терминология, която се различава от приетата от Базелската конвенция и Решението на ОИСР. В настоящия регламент, например, вместо „движение“ се използва терминът „превоз“ и заглавията на документите за нотифициране и движение съответно отразяват тази разлика, като се използва терминът „движение/превоз“.
2. Документите включват както термина „обезвреждане“, така и термина „оползотворяване“, тъй като термините са дефинирани по различен начин в трите инструмента. В регламента на Европейската общност и Решението на ОИСР се използва терминът „обезвреждане“, за да се обозначат операции по обезвреждане, изброени в приложение IV.А към Базелската конвенция и допълнение 5.А към Решението на ОИСР, и „оползотворяване“ за операции по оползотворяване, изброени в приложение IV.Б от Базелската конвенция и допълнение 5.Б от Решението на ОИСР. В самата Базелска конвенция обаче, терминът „обезвреждане“ се използва, за да се обозначат както операциите по обезвреждане, така и операциите по оползотворяване.
3. Компетентните органи по изпращането отговарят за предоставянето и издаването на документите за нотифициране и движение (както на хартия, така и в електронен вариант). В такъв случай те използват система на номериране, чрез която дадена пратка отпадъци може да бъде проследена. В системата на номериране трябва да има код на страната на изпращане, който може да бъде проверен в списъка със съкращения на стандарта ISO 3166. В ЕС двущифреният код на страната трябва да бъде следван от разстояние. То може да бъде следвано от незадължителен код до четири цифри, който се определя от компетентния орган по изпращането и е последван от разстояние. Системата на номериране трябва да завършва с шестцифрено число. Например, ако кодът на страната е XY, а шестцифреното число е 123456, номерът на нотифицирането е XY 123456, ако не е посочен незадължителен код. Когато е посочен незадължителен код, например 12, то номерът на нотифицирането е XY 12 123456. В случай обаче, че документ за нотифициране или движение е предаден по електронен път и когато не е посочен незадължителен код, е необходимо да бъде написано „0000“ вместо незадължителния код (например XY 0000 123456); в случай, че незадължителният код се състои от по-малко от четири цифри, например 12, номерът на нотифицирането следва да бъде XY 0012 123456.
4. Някои страни биха могли да поискат издаването на документите в хартиен формат в съответствие с техните национални стандарти (обикновено ISO A4, както препоръчва ООН). Въпреки това, за да се улесни международната им употреба и за да се вземе предвид разликата между ISO A4 и хартиения формат, който се използва в Северна Америка, големината на рамката на формулярите не трябва да бъде по-голяма от 183 x 262 mm, като клетките са подравнени отгоре и вляво на хартията. Документът за нотифициране (клетка 1-клетка 21, включително бележките под линия) трябва да бъде на една страница, а списъкът със съкращенията и кодовете, използвани в документа за нотифициране, да бъде на друга страница. По отношение на документа за движение, клетка 1-клетка 19, включително бележките под линия, трябва да бъдат на една страница, а клетка 20—22 и списъкът със съкращенията и кодовете, използвани в документа за движение, да бъде на друга страница.

II. Предназначение на документите за нотифициране и движение

5. Документът за нотифициране е предназначен да предостави на заинтересованите компетентни органи нужната им информация, за да оценят допустимостта на предлагания превоз на отпадъци. В документа е определена клетка, в която компетентните органи да потвърдят получаването на нотификацията, и ако се изисква, да дадат писменото си съгласие за предложения превоз.

⁽¹⁾ Базелска конвенция за контрол на трансграничното движение на опасни отпадъци и тяхното обезвреждане, 22 март 1989 г. Виж www.basel.int

⁽²⁾ Решение C(2001)107/Окончателно на Съвета на ОИСР относно преразглеждането на Решение C(92)39/Окончателно за контрол върху трансграничното движение на отпадъци, предназначени за операции по оползотворяване; предходното решение е консолидирана версия на текстове, приети от Съвета на 14 юни 2001 г. и на 28 февруари 2002 г. (с изменения).
Вж. http://www.oecd.org/department/0,2688,en_2649_34397_1_1_1_1_1,00.html

6. Документът за движение е предназначен да пътува заедно с товара на отпадъците през цялото време от момента, в който товарът напуска производителя на отпадъците, до пристигането му на съоръжението за обезвреждане или оползотворяване в друга страна. Всеки, който се наема да извърши превоз (превозвач и вероятен получател⁽¹⁾) трябва да подпише документа за движение както при доставката, така и при получаването на въпросните отпадъци. В документа за движение също така са предвидени клетки за регистрирането на преминаването на товара през митническите пунктове на всички засегнати държави (изисква се от настоящия регламент). На последно място, документът трябва да се използва от съответното съоръжение за обезвреждане или оползотворяване, за да се удостовери, че отпадъците са били получени, както и че операцията по оползотворяване или обезвреждане е била изпълнена.

III. Общи изисквания

7. Планиран превоз, който подлежи на процедура за предварителна писмена нотификация и съгласие, може да бъде извършен след попълването на документите за нотифициране и движение съгласно настоящия регламент в съответствие с член 16, букви а) и б), и през периода на валидност на писмените или мълчаливи съгласия на всички заинтересовани компетентни органи.
8. При попълване на хартиените копия се използват печатни или главни букви с постоянно мастило. Подписите винаги трябва да се полагат с неизтриваемо мастило, а подписа на упълномощения представител трябва да бъде придружен от името му с главни букви. В случай на незначителна грешка, например ако се използва грешен код за отпадъците, корекция може да се нанесе с одобрението на компетентните органи. Новият текст трябва да бъде отбелязан и подписан или подпечатан, както и да се посочи датата на изменението. При по-значителни промени или корекции трябва да се попълни нов формуляр.
9. Формулярите са изготвени, така че да могат да се попълват лесно и по електронен път. В този случай се вземат подходящи мерки за сигурност срещу злоупотреба с формулярите. Всички промени, които се нанасят в попълнен формуляр с одобрението на компетентните органи, трябва да се виждат. Когато се използват електронни формуляри, подадени по електронната поща, е необходим електронен подпис.
10. За да се улесни преводът, за попълването на няколко клетки в документите се изисква предимно въвеждане на кодове, а не на текст. Въпреки това, когато се изисква текст, той трябва да е написан на език, приемлив за компетентните органи в страната по местоназначение, и ако се изисква, за други заинтересовани органи.
11. Датата се обозначава с шест цифри. Например, 29 януари 2006 г. се изписва като 29.01.06 (дата.месец.година)
12. В случай че се налага да се добавят приложения към документите за допълнителна информация, всяко приложение трябва да включва референтния номер на съответния документ и да се цитира клетката, към която се отнася.

IV. Специфични инструкции за попълването на документа за нотифициране

13. Нотификаторът⁽²⁾ попълва клетки от 1 до 18 (с изключение на нотификационния номер в клетка 3) в момента на нотифициране. В някои трети страни, които не са страни членки на ОИСР, компетентният орган по изпращането попълва тези клетки. Ако нотификаторът не е същото лице като първоначалния производител, производителят или едно от лицата, посочени в точка 15, буква а), ii) или iii) от член 2 трябва, ако е уместно, да попълни клетка 17, както е посочено в член 4, точка 1, втора алинея и приложение II, част 1, точка 26.
14. **Клетка 1** (вж. приложение II, част 1, точки 2 и 4) и клетка 2 (приложение II, част 1, точка 6): Предоставя се изискваната информация (вписва се регистрационният номер, когато е приложимо, адрес, страна, номер на телефон и факс с кода за страната; лицето за контакт следва да бъде лицето, което отговаря за превоза, включително в случай на възникнали инциденти при превоза). В някои трети страни вместо това се дава информация за компетентния орган по изпращането. Нотификаторът може да бъде търговец или брокер съгласно точка 15 от член 2 от настоящия регламент. В такъв случай се прилага копие от договора или доказателство за договор (или декларация, в която се удостоверява съществуването на такъв) между производителя, новия производител или събирач и брокера или търговеца (срв. приложение II, част 1, точка 23). Телефонният и факс номер, както и адресът на електронната поща имат за цел да улеснят връзката между всички заинтересовани лица по всяко време в случай на инцидент по време на превоза.

⁽¹⁾ Извън Европейската общност терминът „вносител“ може да бъде използван вместо „получател“.

⁽²⁾ Извън Европейската общност терминът „износител“ може да бъде използван вместо „нотификатор“.

15. Обикновено получателят би трябвало да бъде съоръжението по обезвреждане или оползотворяване, посочено в клетка 10. В някои случаи, обаче, получателят може да бъде друго лице, например търговец, брокер ⁽¹⁾, или корпорация, като например адресът на седалището или пощенския адрес на приемащото съоръжение по обезвреждане или оползотворяване, посочено в клетка 10. За да може един търговец, брокер или корпорация да действа в качеството си на получател, той трябва да бъде под юрисдикцията на страната по местоназначение и да притежава или да има някаква друга форма на законен контрол върху отпадъците в момента на пристигане на превоза в страната по местоназначение. В такива случаи информацията, която се отнася до търговеца, брокера или корпорацията, се попълва в клетка 2.
16. **Клетка 3** (вж. приложение II, част 1, точки 1, 5, 11 и 19): При издаването на документа за нотифициране даден компетентен орган ще предостави, в зависимост от системата, по която работи, идентификационен номер, който се отпечатва в тази клетка (вж. параграф 3 по-горе). В част А, „еднократен превоз“ се отнася до еднократна нотификация, а „многократен превоз“ до обща нотификация. В част Б се посочва видът на операцията, за която са предназначени натоварените отпадъци. В част В предварителното съгласие се отнася към член 14 от настоящия регламент.
17. **Клетка 4** (вж. приложение II, част 1, точка 1), **клетка 5** (приложение II, част 1, точка 17) и **клетка 6** (вж. приложение II, част 1, точка 12): При еднократен или многократен превоз в клетка 4 се обозначава броят на превозите и планираната дата на еднократния, а при многократните превози в клетка 6 се посочват датите на първия и последен превоз. В клетка 5 се обозначава разчетеният минимален и максимален товар в тонове (1 тон е равен на 1 мегаграм (Mg) или 1 000 kg) на отпадъците. Допустимо е също така, както в някои трети страни е възприето, обемът да се обозначава в кубически метри (1 кубически метър е равен на 1 000 литра) или в други метрични единици като килограми или литри. Когато се използват други метрични единици, единицата за мярка може да бъде указана, а в документа се зачертава. Общо натовареното количество не трябва да надвишава количеството, заявено в клетка 5. Планираният период за превоз в клетка 6 не може да надвишава една година, с изключение на многократен превоз при предварително дадено съгласие от съоръжението за оползотворяване съгласно член 14 от настоящия регламент (вж. параграф 16), за което планираният период не може да надвишава три години. Всички превози трябва да бъдат извършени в рамките на периода на валидност на писменото или мълчаливо съгласие на всички заинтересовани компетентни органи, издадено от компетентните органи съгласно член 9, параграф 6 от настоящия регламент. При многократен превоз някои трети страни въз основа на Базелската конвенция изискват очакваните дати или очакваната честота, както и разчетеното количество за всеки превоз да бъдат посочени в клетки 5 и 6 или дадени в приложение. Когато компетентен орган издава писмено съгласие за превоза и периодът на валидност за това съгласие в клетка 20 се различава от посочения в клетка 6 период, решението на компетентния орган има предимство пред информацията в клетка 6.
18. **Клетка 7** (вж. приложение II, част 1, точка 18): Видовете опаковки трябва да се посочат, като се използват дадените в списъка със съкращения и кодове, приложен към документа за нотифициране. В случай че се изисква вземането на специални предпазни мерки при обработката, например когато производителите дават инструкции на работниците си за обработката, информация, свързана със здравето и безопасността, включително информация как да се действа при разпиляване, както и писмени инструкции за транспортиране на опасни стоки, се поставя отметка в съответната клетка, а информацията се добавя като приложение.
19. **Клетка 8** (вж. приложение II, част 1, точки 7 и 13): Предоставя се изискваната информация (вписва се регистрационният номер, когато е приложимо, адрес, страна, номер на телефон и факс с кода за страната; лицето за контакт следва да бъде лицето, което отговаря за превоза). Ако повече от един превозвач извършва превоза, към документа за нотифициране се прилага пълен списък с изискваната информация за всеки един от превозвачите. Ако транспортът е организиран от посредническа агенция за превоз, данните на агенцията и съответната информация за същинските превозвачи трябва да се опише в приложение. Прилага се доказателство за регистрация на превозвача(ите), що се отнася до транспортирането на отпадъци (напр. декларация, която удостоверява съществуването му) (срв. приложение II, част 1, точка 15). Транспортните средства се посочват чрез съкращенията, дадени в списъка със съкращения и кодове, приложен към документа за нотифициране.
20. **Клетка 9** (вж. приложение II, част 1, точки 3 и 16): Посочва се изискваната информация за производителя на отпадъците ⁽²⁾. Регистрационният номер на производителя трябва да се посочи, където е приложимо. В случай че нотификаторът е производителят на отпадъците, се записва „Същият като посочения в клетка 1“. Ако отпадъците са били произведени от повече от един производител, се записва „Виж приложения списък“ и се прилага списък, в който се предоставя нужната информация за всеки един производител. В случай че производителят е неизвестен, се посочва името на лицето, което притежава или контролира тези отпадъци (притежател). Предоставя се също така информация за процеса, по който отпадъците са били произведени, както и мястото на производството им.

⁽¹⁾ В някои трети страни, членки на ОИСР, терминът „признат търговец“ може да бъде използван съгласно решението на ОИСР.

⁽²⁾ Извън Европейската общност терминът „генератор“ може да бъде използван вместо „производител“.

21. **Клетка 10** (вж. приложение II, част 1, точка 5): Посочва се изискваната информацията (вписва се местоназначението на превоза, като се поставя отметка на едно от двете съоръжения, съответно за оползотворяване или за обезвреждане, регистрационният номер, когато е приложимо, адресът на действителното местонахождение на площадката за обезвреждане или оползотворяване, ако е различен от адреса на съоръжението). Ако този, който ще извършва обезвреждането или оползотворяването, е едновременно с това получателят, тук се отбелязва: „Същият като посочения в клетка 2“. Ако операцията по обезвреждане или оползотворяване е операция D13–D15 или R12, или R13 (съгласно приложения PA или PB към Директива 2006/12/ЕО относно отпадъците), съоръжението, което извършва операцията се отбелязва в клетка 10, както и мястото, където ще бъде извършена операцията. В такъв случай като приложение се добавя съответната информация за допълнителното съоръжение или съоръжения, в които се извършва или е възможно да се извърши допълнителна операция R12/R13 или D13–D15, както и операция D1–D12 или R1–R11. Ако съоръжението по оползотворяване или обезвреждане е в списъка на приложение I, категория 5 от Директива 96/61/ЕО от 24 септември 1996 г. за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, трябва да се приложи доказателство (напр. декларация, която удостоверява съществуването му) за издадено валидно разрешително в съответствие с членове 4 и 5 от тази директива, ако това съоръжение се намира в Европейската общност.
22. **Клетка 11** (вж. приложение II, част 1, точки 5, 19 и 20): Посочва се видът на операцията по оползотворяване или обезвреждане, като се използват R-кодове или D-кодове от приложения PA или PB към Директива 2006/12/ЕО относно отпадъците (виж също и списъка със съкращения и кодове, приложен към документа за нотифициране)⁽¹⁾. Ако операцията по обезвреждане или оползотворяване е операция D13–D15 или R12, или операция R13, се добавя в приложение съответната информация за допълнителните операции (всяка R12/R13 или D13–D15, както и D1–D12 или R1–R11). Посочва се освен това технологията, която ще се използва. Ако отпадъците са предназначени за оползотворяване, в приложението се посочва планираният метод за обезвреждане за неоползотворимата част, количеството оползотворен материал по отношение на неоползотворимите отпадъци, разчетната стойност на оползотворения материал и разходите за оползотворяване и разходите за обезвреждане на неоползотворимата част. Освен това, при внос на отпадъци в Общността, предназначени за обезвреждане, се посочва предварителна належащо обоснована молба от страната по изпращането съгласно член 41, параграф 4 от настоящия регламент като „причина за износ“ и тази молба се добавя като приложение. Някои трети страни извън ОИСР, въз основа на Базелската конвенция, също изискват да бъде посочена причината за износ.
23. **Клетка 12** (вж. приложение II, част 1, точка 16): Посочва се името или имената, под които материалът е обичайно познат или търговското наименование и наименованията на основните му съставки (количество и/или опасност) и концентрацията им (изразена процентно), ако са известни. В случай на смес от отпадъци се дава същата информация за различните части и се посочват частите, предназначени за оползотворяване. Химически анализ на състава на отпадъците може да се изисква в съответствие с приложение II, част 3, точка 7 от настоящия регламент. Ако е необходимо, в приложението се дава допълнителна информация.
24. **Клетка 13** (вж. приложение II, част 1, точка 16): Посочват се физическите характеристики на отпадъка при нормална температура и налягане.
25. **Клетка 14** (вж. приложение II, част 1, точка 16): Посочва се кодът, с който се идентифицира отпадъка съгласно приложения III, IIIA, IIIB, IV или IVA от настоящия регламент. Вписва се кодът съгласно приетата система от Базелската конвенция (подзаглавие i) в клетка 14) и, където е приложимо, приетите системи в Решението на ОИСР (подзаглавие ii) и други приети системи за класификация (подзаглавия от iii) до xii). Съгласно втора алинея, точка 6 от член 4 от настоящия регламент, се посочва само кодът на отпадъците (от приложения III, IIIA, IIIB, IV или IVA от настоящия регламент), с две изключения: при отпадъци, които не са класифицирани в нито една позиция в приложения III, IIIB, IV или IVA, се посочва само видът на отпадъците. При смеси на отпадъци, които не са класифицирани в нито една позиция в приложения III, IIIB, IV или IVA, освен изброените в приложение IIIA, се посочва кодът на всяка фракция отпадъци по важност (ако е необходимо, в приложението).
- а) *Подзаглавие i*): Кодовете от приложение VIII към Базелската конвенция трябва да се използват за отпадъци, които подлежат на процедура за предварителна писмена нотификация и съгласие (вж. част I от приложение IV към настоящия регламент); кодовете от приложение IX към Базелската конвенция трябва да се използват за отпадъци, които обикновено не подлежат на процедура за предварителна писмена нотификация и съгласие, но за които има конкретна причина, като замърсяване с опасни вещества (срв. параграф 1 от приложение III към настоящия регламент) или различна класификация съгласно член 63 от настоящия регламент или национални разпоредби⁽²⁾, подлежат на процедура за предварителна писмена нотификация и съгласие (вж. част I от приложение III към настоящия регламент). Приложения VIII и IX към Базелската конвенция се намират в приложение V към настоящия регламент, в текста на самата Базелска конвенция, както и в Наръчника с инструкции на Секретариата на Базелската конвенция. Ако даден отпадък не е в списъка на приложения VIII и IX към Базелската конвенция, трябва да се въведе „не е в списъка“.

⁽¹⁾ В Европейската общност определението на операция R1 в списъка със съкращенията е различно от употребяваното в Базелската конвенция и Решението на ОИСР; следователно и двете определения са възможни. Съществуват други различия между терминологията, използвана в Европейската общност, и тази, използвана в Базелската конвенция и Решението на ОИСР, които не се съдържат в списъка със съкращенията.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1418/2007 на Комисията от 29 ноември 2007 година относно износа за оползотворяване на някои отпадъци, изброени в приложение III или IIIA към Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета, в някои страни, за които Решението на ОИСР относно контрола върху трансграничното движение на отпадъци не се прилага, ОВ L 316, 4.12.2007 г., стр. 6.

- б) *Подзаглавие ii*): Страните членки на ОИСР трябва да използват кодовете на ОИСР за отпадъци, които са в списъка на част II от приложения III и IV към настоящия регламент, тоест отпадъци, които нямат еквиваленти в списъците в приложенията към Базелската конвенция или имат различно равнище на контрол в рамките на настоящия регламент от равнището, което се изисква от Базелската конвенция. Ако даден отпадък не е в списъка на част II от приложения III и IV към настоящия регламент, трябва да се въведе „не е в списъка“.
- в) *Подзаглавие iii*): Държавите-членки на Европейския съюз трябва да използват кодовете, включени в списъка с отпадъци на Европейската общност (вж. измененото Решение 2000/532/ЕО на Комисията) ⁽¹⁾. Тези кодове могат също така да бъдат включени в приложение ШБ към настоящия регламент.
- г) *Подзаглавия iv*) и *v*): Където е приложимо, трябва да се използват националните кодове за идентификация, различни от тези в списъка с отпадъци на ЕО, използвани в страната по изпращането, и ако са известни в страната на местоназначение. Тези кодове могат да бъдат включени в приложения IIIА, ШБ или IVА към настоящия регламент.
- д) *Подзаглавие vi*): Ако е необходимо или се изисква от съответните компетентни органи, се добавя всякакъв друг код или допълнителна информация, която би улеснила идентификацията на отпадъците.
- е) *Подзаглавие vii*): Посочва се съответният Y-код или Y-кодове съгласно „Категории отпадъци, подлежащи на контрол“ (вж. приложение I към Базелската конвенция и допълнение 1 от Решението на ОИСР), или съгласно „Категориите отпадъци, изискващи особено внимание“, включени в приложение II към Базелската конвенция (вж. приложение IV, част I към настоящия регламент или допълнение 2 към Базелския наръчник с инструкции), ако такъв или такива съществуват. Y-кодовете не се изискват от настоящия регламент и от Решението на ОИСР, с изключение на случаите, при които отпадъкът попада в една от двете „Категории отпадъци, изискващи особено внимание“ в рамките на Базелската конвенция (Y46 и Y47 или отпадъци от приложение II), като в такъв случай трябва да се посочи Y-код по Базелската конвенция. Независимо от това обаче, Y-кодът или Y-кодове за отпадъци, определени като опасни съгласно член 1, параграф 1 от Базелската конвенция, се посочват, за да бъдат изпълнени изискванията за докладване на Базелската конвенция.
- ж) *Подзаглавие viii*): Ако е приложимо, се посочва H-кодът или H-кодовете, тоест кодовете, които обозначават опасните характеристики на отпадъка (вж. списъка със съкращения и кодове, приложен към документа за нотифициране). Ако не са налице опасни характеристики, обхванати от Базелската конвенция, но отпадъкът е опасен съгласно приложение III към Директива 91/689/ЕИО относно опасните отпадъци, се посочва H-кодът или H-кодовете съгласно това приложение III и се вписва „ЕО“ след H-кода (напр. H14 ЕО).
- з) *Подзаглавие ix*): Ако е приложимо, се посочва класът или класовете по ООН, които обозначават опасните характеристики на отпадъка съгласно класификацията на ООН (вж. списъка със съкращения и кодове, приложен към документа за нотифициране) и се изисква те да съответстват на международните разпоредби за транспорт на опасни стоки (вж. препоръките на ООН относно транспорта на опасни товари. Примерни правила (Оранжева книга), последно издание) ⁽²⁾.
- и) *Подзаглавия x*) и *xi*): Ако е приложимо, се посочва съответният номер или номера по ООН и наименованието или наименованията на превода по ООН. Те се използват за идентифициране на отпадъците съгласно системата за класификация на ООН и се изисква да съответстват на международните разпоредби за транспорт на опасни стоки (вж. препоръките на ООН за транспорта на опасни товари. Примерни правила (Оранжева книга), последно издание).
- й) *Подзаглавие xii*): Ако е приложимо, се посочват митническият код или кодове, чрез които се идентифицират отпадъците на митническите пунктове (вж. списъка с кодове и стоки в „Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките“, изготвен от Световната митническа организация).

⁽¹⁾ Вж. http://europa.eu.int/eur-lex/en/consleg/main/2000/en_2000D0532_index.html

⁽²⁾ Вж. <http://www.unece.org/trans/danger/danger.htm>

26. **Клетка 15** (вж. приложение II, част 1, точки 8—10, 14): На ред(а) от клетка 15 се вписва името на страната ⁽¹⁾ по изпращане, по транзит и по местоназначение или кодовете на всяка страна, като се използват съкращенията от стандарт ISO 3166 ⁽²⁾. На ред (б) се вписва, където е приложимо, номерът на кода на съответния компетентен орган за всяка страна, а на ред (в) се вписва името на границата, която се пресича или пристанище, и, където е приложимо, номерът на кода на митническия пункт на мястото на влизане или излизане от конкретна страна. За страните на транзит информацията се вписва на ред (в) за точките на влизане и излизане. Ако повече от три страни на транзит са включени при даден превоз, съответната информация се дава в приложение. В приложение се добавя планираният маршрут между точката на излизане и на влизане, включително алтернативните маршрути при непредвидени обстоятелства.
27. **Клетка 16** (вж. приложение II, част 1, точка 14): Посочва се изискваната информацията в случай че превозът влиза, преминава или напуска Европейския съюз.
28. **Клетка 17** (Вж. приложение II, част 1, точки 21—22 и 24—26): Всяко копие от документа за нотифициране трябва да бъде подписано, като се вписва и датата, от нотификатора (или от търговеца или брокера в качеството им на нотификатор), преди да бъде изпратено на компетентните органи на заинтересованите страни. В някои трети страни го подписва компетентният орган по изпращането, който вписва и датата. В случай че нотификаторът не е същото лице като първоначалният производител, този производител, новият производител или събирачът, ако е уместно, също подписват документа и вписват датата; трябва да се отбележи, че това може да не е уместно, когато има няколко производители (случаите, в които това е уместно и в които не е, могат да бъдат определени в националното законодателство). Освен това, в случай че производителят е неизвестен, лицето, което притежава или контролира отпадъците (притежател), трябва да подпише документа. Тази декларация трябва също така да удостовери дали съществува застраховка срещу вреди за трети страни. Някои трети страни изискват към документа за нотифициране да бъде приложено доказателство за застраховка или други финансови гаранции, както и договор.
29. **Клетка 18:** Посочва се броят на приложенията към документа за нотифициране, които съдържат допълнителна информация ⁽³⁾ Във всяко приложение трябва да се упомене номерът на нотификацията, за която се отнася, който се намира в ъгъла на клетка 3.
30. **Клетка 19:** В съответствие с Базелската конвенция компетентният орган или органи на страната или страните на местоназначение (където е приложимо) и на транзит издават това потвърждение. Съгласно Решението на ОИСР компетентният орган на страната на местоназначение издава това потвърждение. Някои трети страни съгласно националното им законодателство изискват компетентният орган по изпращането също да издава потвърждение.
31. **Клетка 20 и 21:** Клетка 20 е предназначена за компетентните органи на всяка заинтересована страна, която предоставя писмено съгласие. Базелската конвенция (с изключение на страна, която е взела решение да не изисква писмено съгласие за транзит и е информирала другите страни в съответствие с член 6, параграф 4 от Базелската конвенция) и някои страни винаги изискват писмено съгласие (съгласно член 9, параграф 1 от настоящия регламент, компетентен орган на транзит може да даде мълчаливо съгласие), докато Решението на ОИСР не изисква писмено съгласие. Посочва се името на страната (или нейния код, като се използват съкращенията от стандарт ISO 3166). Ако превозът подлежи на конкретни условия, въпросният компетентен орган трябва да постави отметка в съответната клетка и да конкретизира условията в клетка 21 или в приложението към документа за нотифициране. Ако компетентен орган желае да възрази срещу доставката, той трябва да направи това като впише „ВЪЗРАЖЕНИЕ“ в клетка 20. Клетка 21 или отделно писмо могат да бъдат използвани, за да се посочат причините за възражението.

V. Специфични инструкции за попълването на документа за движение

32. При нотифицирането нотификаторът трябва да попълни клетки 3, 4 и 9—14. След получаването на съгласието от компетентните органи по изпращане, по местоназначение и на транзит, или, във връзка с компетентния орган на транзит, може да се приеме, че е дал мълчаливо съгласие, и преди действителното начало на превоза, нотификаторът трябва да попълни клетки 2, 5—8 (с изключение на транспортните средства, датата на трансфера и да се подпише), 15, и ако е уместно, 16. В някои трети страни, които не са страни членки на ОИСР, компетентният орган по изпращане може да попълни тези клетки вместо нотификатора. При приемането на товара превозвачът или негов представител трябва да попълни транспортното средство, датата на трансфера и да се подпише, като това се прави в клетки от 8 (а) до 8 (в), и, ако е уместно, 16. Получателят трябва да попълни клетка 17, ако той не е този, който ще извърши обезвреждането или оползотворяването, а когато поема превоз на отпадъци след пристигането му в страната по местоназначение, и ако е уместно, 16.

⁽¹⁾ В Базелската конвенция терминът „държава“ се използва вместо „страна“.

⁽²⁾ Извън Европейската общност термините „износ“ и „внос“ могат да бъдат използвани вместо „изпращане“ и „местоназначение“.

⁽³⁾ Вж. клетки 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 20 или 21 и, ако компетентните органи изискват допълнителна информация и документация, виж точките в приложение II, част 3 от настоящия регламент, които не са обхванати от нито една клетка.

33. **Клетка 1:** Компетентният орган по изпращането вписва номера на нотифициране (той се копира от клетка 3 в документа за нотифициране).
34. **Клетка 2** (вж. приложение II, част 2, точка 1): За общата нотификация за многократен превоз се вписва серийният номер на превоза и общият брой планирани превози, посочен в клетка 4 в документа за нотифициране (например, вписва се „4/11“ за четвъртия превоз от единадесетте планирани превози във въпросната обща нотификация). При еднократна нотификация се вписва „1/1“.
35. **Клетка 3 и 4:** Преписва се същата информация за нотификатора ⁽¹⁾ и за получателя, както е посочено в клетки 1 и 2 в документа за нотифициране.
36. **Клетка 5** (вж. приложение II, част 2, точка 6): Вписва се действителното тегло в тонове (1 тон е равен на 1 мегаграм (Mg) или 1 000 kg отпадъци). Допустимо е също така, както в някои трети страни е възприето, обемът да се обозначава в кубически метри (1 кубически метър е равен на 1 000 литра) или в други метрични единици като килограми или литри. В такива случаи може да се посочи мерната единица, а единицата във формуляра да се зачертае. Прилагат се, когато има такива, копия от бележките от кантара.
37. **Клетка 6** (вж. приложение II, част 2, точка 2): Вписва се датата на действителното начало на превоза. (вж. също инструкции за клетка 6 от документа за нотифициране).
38. **Клетка 7** (вж. приложение II, част 2, точки 7 и 8): Видовете опаковки трябва да се посочат, като се използват кодовете, дадени в списъка със съкращения и кодове, приложен към документа за движение. В случай че се изисква вземането на специални предпазни мерки при обработката, например когато производителите дават инструкции на работниците си за обработката, информация, свързана със здравето и безопасността, включително информация как да се действа при разливяване, както и инструкции за спешни случаи при транспортиране, се поставя отметка в съответната клетка, а информацията се добавя като приложение. Вписва се също така и броят на опаковките, включени в товара.
39. **Клетка 8 (а), (б) и (в)** (вж. приложение II, част 2, точки 3 и 4): Предоставя се изискваната информация (вписва се регистрационният номер, когато е приложимо, адрес, страна, номер на телефон и факс с кода за страната). Когато превозвачите са повече от трима, съответната информация за всеки от превозвачите се прилага към документа за движение. Превозвачът или негов представител, който поема товара, дават информация за транспортните средства, датата на трансфер и се подписват. Копие от подписания документ за движение остава при нотификатора. При всеки последващ трансфер на товара новият превозвач или негов представител, който поема товара, трябва да изгълни същото изискване и да подпише документа. Копие от подписания документ за движение остава при предишния превозвач.
40. **Клетка 9:** Преписва се информацията, дадена в клетка 9 от документа за нотифициране.
41. **Клетки 10 и 11:** Преписва се информацията, дадена в клетки 10 и 11 от документа за нотифициране. Ако този, който ще извършва обезвреждането или оползотворяването, е едновременно с това получателят, в клетка 10 се вписва: „Същият като посочения в клетка 4“. Ако операцията по обезвреждане или оползотворяване е операция D13–D15 или R12, или R13 (съгласно приложения ПА или ПБ към Директива 2006/12/ЕО относно отпадъците), информацията за съоръжението, което извършва операцията, посочена в клетка 10, е достатъчна. Не се изисква да се включва друга информация в документа за движение за което и да е допълнително съоръжение, което извършва операция(и) R12/R13 или операции D13-D15 и допълнително съоръжени(я), което извършва операцияте D1-D12 или R1-R11.
42. **Клетки 12, 13 и 14:** Преписва се информацията, дадена в клетки 12, 13 и 14 от документа за нотифициране.
43. **Клетка 15** (вж. приложение II, част 2, точка 9): По време на превоза нотификаторът (или търговецът или брокерът в качеството им на нотификатори) подписват и вписват датата в документа за движение. В някои трети страни компетентният орган по изпращането, или генераторът на отпадъците съгласно Базелската конвенция, подписват и вписват датата в документа за движение. Съгласно член 16, буква в) от настоящия регламент, се прилагат копия от документа за нотифициране, които съдържат писменото съгласие, включително всички условия, на заинтересованите компетентни органи към документа за движение. Някои трети страни изискват да се приложат оригинали.

⁽¹⁾ В някои трети страни вместо това се дава информация за компетентния орган по изпращането.

44. **Клетка 16** (вж. приложение II, част 2, точка 5): Тази клетка може да се използва от всяко заинтересовано лице в процеса на превоза (нотификатор или компетентният орган по изпращането, ако е уместно, получател, всеки компетентен орган, превозвач) в конкретни случаи, когато се изисква по-подробна информация от националното законодателство за съответния случай (например, информация за пристанището, на което се извършва трансфер към друг начин на транспортиране, броя на контейнерите и идентификационния им номер, или допълнително доказателство или печати, които обозначават, че превозът е бил одобрен от компетентните органи). Курсът (пункт на излизане от и влизане във всяка заинтересована страна, включително митнически пунктове на влизане в и/или на излизане от, и/или износ от Общността) и маршрутът (маршрутът между точките на влизане и излизане), включително възможни алтернативи, а също и при непредвидени обстоятелства, се посочват в клетка 16 или се прилагат като приложение.
45. **Клетка 17:** Тази клетка се попълва от получателя, в случай че той не е този, който ще извършва обезвреждането или оползотворяването (сравни с параграф 15 по-горе), както и в случай, че получателят поема отпадъците след пристигането на превоза в страната по местоназначение.
46. **Клетка 18:** Тази клетка трябва да се попълни от упълномощен представител на съоръжението за обезвреждане или при получаването на товара на отпадъците. С отметка се отбелязва съответният вид съоръжение. Що се отнася до полученото количество, виж конкретните инструкции за клетка 5 (параграф 36). На последния превозвач се дава подписано копие от документа за движение. Ако превозът бъде отхвърлен по някаква причина, представителят на съоръжението за обезвреждане или оползотворяване незабавно трябва да се свърже със съответния компетентен орган. Съгласно член 16, буква г) или, ако е приложимо, член 15, буква в) от настоящия регламент и Решението на ОИСР, трябва да се изпратят подписани копия в рамките на три дни на нотификатора и на компетентния орган в заинтересованите страни (с изключение на транзитните страни от ОИСР, които са информирали Секретариата на ОИСР, че не желаят да получават копия от документа за движение). Оригиналът на документа за движение остава в съоръжението за обезвреждане или оползотворяване.
47. Получаването на товар с отпадъци трябва да се удостовери от всяко съоръжение, което извършва операция по обезвреждане или оползотворяване, включително операция D13–D15 или R12, или R13. Независимо от това, съоръжение, което извършва допълнителна операция D13–D15 или R12/R13, или D1–D12, или R1–R11 към операция D13–D15, или R12 или R13 в същата страна, не е задължено да удостоверява получаването на товар от съоръжението за операция D13–D15, или R12 или R13. Следователно клетка 18 не трябва да се използва за крайното получаване на товара в подобен случай. Посочва се също така видът на операцията за обезвреждане или оползотворяване, като се използват R-кодове или D-кодове от приложения IIА и IIБ към Директива 2006/12/ЕО за отпадъците и приблизителната дата, до която обезвреждането или оползотворяването на отпадъците ще бъде извършено.
48. **Клетка 19:** Тази клетка се попълва от този, който ще извършва обезвреждането или оползотворяването, за да удостовери, че обезвреждането или оползотворяването е извършено. Съгласно член 16, буква д) и, ако е приложимо, член 15, буква г) от настоящия регламент и Решението на ОИСР, на нотификатора и компетентните органи по изпращане, на транзит (не се изисква в Решението на ОИСР) и по местоназначение в най-кратки срокове се изпращат копия от документа за движение с попълнена клетка 19, но това не трябва да е по-късно от 30 дни след извършването на оползотворяването или обезвреждането и не по-късно от една календарна година след получаването на отпадъците. Някои трети страни, които не са страни членки на ОИСР, изискват, в съответствие с Базелската конвенция, на нотификатора и компетентните органи по изпращане да се изпращат подписани копия от документа с попълнена клетка 19. За операции по обезвреждане или оползотворяване D13–D15 или R12, или R13, информацията за съоръжението, което извършва операция, посочена в клетка 10, е достатъчна и не е необходимо да се включва допълнителна информация за което и да е допълнително(и) съоръжение(я), което извършва операции R12/R13 или D13–D15 и за допълнително(и) съоръжение(я), което извършва операция(и) D1–D12 или R1–R11.
49. Обезвреждането или оползотворяването на отпадъци трябва да се удостовери от всяко съоръжение, което извършва операция по обезвреждане или оползотворяване, включително операция D13–D15 или R12, или R13. Следователно съоръжение, което извършва операция D13–D15 или R12/R13, или D1–D12, или R1–R11, след операция D13–D15 или R12, или R13 в същата страна, не трябва да използва клетка 19 за удостоверяването на оползотворяването или обезвреждането на отпадъците, тъй като тази клетка е вече попълнена от съоръжението на D13–D15 или R12, или R13. Начините за удостоверяване на обезвреждането или оползотворяването в този конкретен случай трябва да бъдат осигурени от всяка страна.
50. **Клетки 20, 21 и 22:** Клетките трябва да се използват за контрол от митническите пунктове на границите на Общността.“

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 670/2008 НА КОМИСИЯТА

от 15 юли 2008 година

относно регистрацията на наименование в Регистъра на защитените наименования за произход и защитените географски указания (Arroz Carolino das Lezírias Ribatejanas (ЗГУ))

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 г. относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни ⁽¹⁾, и по-специално член 7, параграф 4, първа алинея от него,

като има предвид, че:

- (1) Съгласно член 6, параграф 2, първа алинея от Регламент (ЕО) № 510/2006, депозираното от Португалия заявление за регистрация на наименованието „Arroz Carolino das Lezírias Ribatejanas“ беше публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* ⁽²⁾.

- (2) Комисията не получи нито едно възражение съгласно член 7 от Регламент (ЕО) № 510/2006 и следователно това наименование следва да бъде регистрирано,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регистрира се наименованието, посочено в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 15 юли 2008 година.

За Комисията
Mariann FISCHER BOEL
Член на Комисията

⁽¹⁾ ОВ L 93, 31.3.2006 г., стр. 12. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 417/2008 на Комисията (ОВ L 125, 9.5.2008 г., стр. 27).

⁽²⁾ ОВ С 258, 31.10.2007 г., стр. 12.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Земеделски продукти, изброени в приложение I към Договора, предназначени за консумация от човека:

Клас 1.6. Плодове, зеленчуци и житни растения, пресни или преработени

ПОРТУГАЛИЯ

(Arroz Carolino das Lezírias Ribatejanas (ЗГУ))

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 671/2008 НА КОМИСИЯТА**от 15 юли 2008 година****относно определяне на вносните мита в сектора на зърнените култури приложими от 16 юли 2008 година**

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент № 1249/96 на Комисията от 28 юни 1996 г. относно правилата за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1766/92 на Съвета по отношение на вносните мита в сектора на зърнените култури ⁽²⁾ и по-специално член 2, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

- (1) В член 136, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1234/2007 се предвижда, че за продукти, включени в кодове по КН 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (висококачествена мека пшеница), 1002, ex 1005, с изключение на хибридни семена, и ex 1007, с изключение на хибриди за посев, вносното мито се равнява на интервенционната цена, валидна за тези продукти при вноса и увеличена с 55 %, минус вносната цена CIF, приложима за съответната доставка. Това мито обаче не може да надхвърля размера на митото в Общата митническа тарифа.
- (2) В член 136, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1234/2007 се предвижда, че за целите на изчисляване на вносното мито, посочено в параграф 1 от същия член, се определят периодично представителни цени CIF за разглежданите продукти.

(3) Съгласно член 2, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1249/96, цената, която трябва да се използва за изчисляване на вносното мито върху продукти от кодове по КН 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (висококачествена мека пшеница), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 и 1007 00 90, е средната от ежедневните представителни цени CIF, определени по метода, посочен в член 4 от същия регламент.

(4) Необходимо е да се определят вносни мита за периода, започващ от 16 юли 2008 г., които да са приложими до влизането в сила на ново определяне,

(5) В същото време, съгласно Регламент (ЕО) № 608/2008 на Комисията от 26 юни 2008 г. относно временно спиране на митата върху вноса на някои зърнени култури в рамките на пазарната 2008/2009 ⁽³⁾, се спира прилагането на някои мита, определени от настоящия регламент,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

От 16 юли 2008 г. вносните мита в сектора на зърнените култури, посочени в член 136, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1234/2007, се определят в приложение I към настоящия регламент на основата на елементи, изложени в приложение II.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на 16 юли 2008 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 15 юли 2008 година.

За Комисията

Jean-Luc DEMARTY

Генерален директор на Генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 510/2008 на Комисията (ОВ L 149, 7.6.2008 г., стр. 61).

⁽²⁾ ОВ L 161, 29.6.1996 г., стр. 125. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1816/2005 (ОВ L 292, 8.11.2005 г., стр. 5).

⁽³⁾ ОВ L 166, 27.6.2008 г., стр. 19.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Вносни мита за продуктите, посочени в член 136, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1234/2007, приложими от 16 юли 2008 година

Код по КН	Описание на стоките	Вносно мито ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	ПШЕНИЦА твърда висококачествена	0,00 ⁽²⁾
	със средно качество	0,00 ⁽²⁾
	с ниско качество	0,00 ⁽²⁾
1001 90 91	ПШЕНИЦА мека, за посев	0,00
ex 1001 90 99	ПШЕНИЦА мека висококачествена, различна от тази за посев	0,00 ⁽²⁾
1002 00 00	РЪЖ	0,00 ⁽²⁾
1005 10 90	ЦАРЕВИЦА за посев, различна от хибридна	0,00
1005 90 00	ЦАРЕВИЦА, различна от тази за посев ⁽³⁾	0,00 ⁽²⁾
1007 00 90	СОРГО на зърна, различно от хибрид за посев	0,00 ⁽²⁾

⁽¹⁾ За стоките, пристигащи в Общността през Атлантическия океан или през Суецкия канал, вносителят може, прилагайки член 2, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1249/96, да се ползва от намаление на митата със:

- 3 EUR/t, ако пристанището на разтоварване се намира в Средиземно море,
- 2 EUR/t, ако пристанището на разтоварване се намира в Дания, Естония, Ирландия, Литва, Латвия, Полша, Финландия, Швеция, Обединеното кралство или на атлантическия бряг на Иберийския полуостров.

⁽²⁾ Съгласно Регламент (ЕО) № 608/2008 прилагането на това мито се отменя.

⁽³⁾ Вносителят може да ползва фиксирано намаление от 24 EUR/t, когато са изпълнени условията, установени в член 2, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1249/96.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Елементи за изчисляване на митата, определени в приложение I

30.6.2008-14.7.2008

1. Средни стойности за референтния период, посочен в член 2, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1249/96:

(EUR/t)

	Мека пшеница ⁽¹⁾	Царевица	Твърда пшеница, висококачествена	Твърда пшеница със средно качество ⁽²⁾	Твърда пшеница с ниско качество ⁽³⁾	Ечемик
Борса	Minneapolis	Chicago	—	—	—	—
Котировка	225,48	178,70	—	—	—	—
Цена SAF САЩ	—	—	270,50	260,50	240,50	156,00
Премия за Залива	—	8,28	—	—	—	—
Премия за Големите езера	20,21	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Позитивна премия от 14 EUR/t инкорпорирано (член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1249/96).⁽²⁾ Негативна премия от 10 EUR/t (член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1249/96).⁽³⁾ Негативна премия от 30 EUR/t (член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1249/96).

2. Средни стойности за референтния период, посочен в член 2, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1249/96:

Разходи за навло: Мексикански залив–Ротердам: 43,30 EUR/t

Разходи за навло: Големите езера–Ротердам: 44,46 EUR/t

II

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително)

РЕШЕНИЯ

СЪВЕТ

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 15 юли 2008 година

за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Решение 2007/868/ЕО

(2008/583/ЕО)

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 2580/2001 на Съвета от 27 декември 2001 г. относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания⁽¹⁾, и по-специално член 2, параграф 3 от него,

като има предвид, че:

(1) На 20 декември 2007 г. Съветът прие Решение 2007/868/ЕО за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания⁽²⁾ и за създаване на актуализиран списък на лица и образувания, за които се прилага регламентът.

(2) Съветът изложи на всички лица, групи и образувания, за които това беше практически възможно, причините за включването им в списъка на Решение 2007/868/ЕО. В случая с една група и три лица изменените причини им бяха изложени доколкото е възможно през април 2000 г.

⁽¹⁾ ОВ L 344, 28.12.2001 г., стр. 70. Регламент, последно изменен с Решение 2007/868/ЕО (ОВ L 340, 22.12.2007 г., стр. 100).

⁽²⁾ ОВ L 340, 22.12.2007 г., стр. 100. Решение, последно изменено с Решение 2008/343/ЕО (ОВ L 116, 30.4.2008 г., стр. 25).

(3) С известие, публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* на 22 декември 2007 г.⁽³⁾, Съветът уведоми съдържащите се в списъка на Решение 2007/868/ЕО лица, групи и образувания, че е решил да запази присъствието им в списъка. Съветът информира също съответните лица, групи и образувания за възможността да поискат да им бъдат изложени причините на Съвета за включването им в списъка (когато причините не са им били вече съобщени).

(4) Съветът извърши основен преглед на списъка на лица, групи и образувания, за които се прилага Регламент (ЕО) № 2580/2001, в съответствие с изискванията на член 2, параграф 3 от него. При извършването на прегледа Съветът взе предвид бележките, представени му от съответните лица, групи и образувания.

(5) В случая с една група Съветът взе предвид факта, че решението на компетентния орган въз основа на което групата е била включена в списъка, не е в сила от 24 юни 2008 г. Нова информация по отношение на групата обаче беше представена на вниманието на Съвета. Съветът счете, че тази нова информация обосновава включването на групата в списъка.

(6) Съветът определи, че едно лице следва да бъде премахнато от списъка на лица, групи и образувания, за които се прилага Регламент (ЕО) № 2580/2001.

⁽³⁾ ОВ C 314, 22.12.2007 г., стр. 42.

(7) Съветът стигна до заключението, че с изключение на лицето, посочено в съображение 6, изброените в приложението към Обща позиция 2007/871/ОВППС ⁽¹⁾ лица, групи и образувания, са били замесени в терористични актове по смисъла на член 1, параграфи 2 и 3 от Обща позиция 2001/931/ОВППС на Съвета от 27 декември 2001 г. за прилагането на специални мерки за борба с тероризма ⁽²⁾, че е било взето решение във връзка с тях от компетентен орган по смисъла на член 1, параграф 4 от същата обща позиция и че към тях следва да продължат да се прилагат специалните ограничителни мерки, предвидени в Регламент (ЕО) № 2580/2001.

РЕШИ:

Член 1

Списъкът, предвиден в член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001, се заменя със списъка, установен в приложението към настоящото решение.

Член 2

Решение 2007/868/ЕО се отменя.

Член 3

Настоящото решение поражда действие в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 15 юли 2008 година.

(8) Списъкът на лицата, групите и образуванията, за които се прилага Регламент (ЕО) № 2580/2001, следва съответно да се актуализира,

За Съвета
Председател
M. BARNIER

⁽¹⁾ Изменена с Обща позиция 2008/346/ОВППС на Съвета от 29 април 2008 г. (ОВ L 116, 30.4.2008 г., стр. 53).

⁽²⁾ ОВ L 344, 28.12.2001 г., стр. 93.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Списък на лицата, групите и организациите, визирани в член 1

1. ЛИЦА

1. ABOU, Rabah Naami (известен още като Naami Namza, известен още като Mihoubi Faoual, известен още като Fellah Ahmed, известен още като Dafri R mi Lahdi), роден на 1.2.1966 г. в Algiers (Алжир), член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
2. ABOUD, Maisi (известен още като Abderrahmane Швейцареца), роден на 17.10.1964 г. в Algiers (Алжир) — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
3. AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (известен още като ABU OMRAN, известен още като AL-MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim), роден на 26.6.1967 г. в Qatif-Bab al Shamal (Саудитска Арабия), гражданин на Саудитска Арабия
4. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, роден в Al Ihsa (Саудитска Арабия), гражданин на Саудитска Арабия
5. AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, роден на 16.10.1966 г. в Tarut (Саудитска Арабия), гражданин на Саудитска Арабия
6. ARIOUA, Azzedine, роден на 20.11.1960 г. в Constantine, (Алжир) член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
7. ARIOUA, Kamel (известен още като Lamine Kamel), роден на 18.8.1969 г. в Constantine (Алжир) член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
8. ASLI, Mohamed (известен още като Dahmane Mohamed), роден на 13.5.1975 г. в Ain Taya (Алжир) член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
9. ASLI, Rabah, роден на 13.5.1975 г. в Ain Taya (Алжир) член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
10. ATWA, Ali (известен още като BOUSLIM, Ammar Mansour, известен още като SALIM, Hassan Rostom), Ливан, роден през 1960 г. в Ливан, гражданин на Ливан
11. BOUYERI, Mohammed (известен още като Abu ZUBAIR, известен още като SOBIAR, известен още като Abu ZOUBAIR), роден на 8.3.1978 г. в Амстердам (Нидерландия) — член на „Hofstadgroep“
12. DARIB, Nouredine (известен още като Carreto, известен още като Zitoun Mourad), роден на 1.2.1972 г. в Алжир — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
13. DJABALI, Abderrahmane (известен още като Touil), роден на 1.6.1970 г. в Алжир — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
14. EL FATMI, Nouredine (известен още като Nouriddin EL FATMI, известен още като Nouriddine EL FATMI, известен още като Nouredine EL FATMI, известен още като Abu AL KA'E KA'E, известен още като Abu QAE QAE, известен още като FOUAD, известен още като FZAD, известен още като Nabil EL FATMI, известен още като Ben MOHAMMED, известен още като Ben Mohand BEN LARBI, известен още като Ben Driss Muhand IBN LARBI, известен още като Abu TAHAR, известен още като EGGIE), роден на 15.8.1982 г. в Midar (Мароко), марокански паспорт № N829139 — член на „Hofstadgroep“
15. EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (известен още като AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali, известен още като EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali), роден на 10.7.1965 г. или на 11.7.1965 г. в El Dibabiya (Саудитска Арабия), гражданин на Саудитска Арабия
16. FANAS, Sofiane Yacine, роден на 10.9.1971 г. в Algiers (Алжир) — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
17. IZZ-AL-DIN, Hasan (известен още като GARBAYA, Ahmed, известен още като SA-ID, известен още като SALWWAN, Samir), Ливан, роден през 1963 г. в Ливан, гражданин на Ливан
18. LASSASSI, Saber (известен още като Mimiche), роден на 30.11.1970 г. в Constantine (Алжир) — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
19. MOHAMMED, Khalid Shaikh (известен още като ALI, Salem, известен още като BIN KHALID, Fahd Bin Adballah, известен още като HENIN, Ashraf Refaat Nabith, известен още като WADOOD, Khalid Adbul), роден на 14.4.1965 г. или на 1.3.1964 г. в Пакистан, паспорт № 488555

20. MOKTARI, Fateh (известен още като Ferdi Omar), роден на 26.12.1974 г. в Hussein Dey (Алжир) — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
21. NOUARA, Farid, роден на 25.11.1973 г. в Algier (Алжир) — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
22. RESSOUS, Hoari (известен още като Hallasa Farid), роден на 11.9.1968 г. в Algiers (Алжир) — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
23. SEDKAOUI, Noureddine (известен още като Nounou), роден на 23.6.1963 г. в Algiers (Алжир) — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
24. SELMANI, Abdelghani (известен още като Gano), роден на 14.6.1974 г. в Algiers (Алжир) — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
25. SENOUCI, Sofiane, роден на 15.4.1971 г. в Hussein Dey (Алжир) — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
26. SISON, Jose Maria (известен още като Armando Liwanag, известен още като Joma), роден на 8.2.1939 г. в Cebu (Филипини) — лице с водеща роля в „Комунистическата партия на Филипините“, включително „NPA“
27. TINGUALI, Mohammed (известен още като Mouh di Kouba), роден на 21.4.1964 г. в Blida (Алжир) — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
28. WALTERS, Jason Theodore James (известен още като Abdullah, известен още като David), роден на 6.3.1985 г. в Amersfoort (Нидерландия), нидерландски паспорт № NE8146378 — член на „Hofstadgroep“

2. ГРУПИ И ОБРАЗОВАНИЯ

1. „Организация Abu Nidal“ — „ANO“ (известна още като „Революционен съвет Фатах“, известна още като „Арабски революционни бригади“, известна още като „Черен септември“, известна още като „Революционна организация на мюсюлманите социалисти“)
2. „Бригади на мъчениците от Al-Aqsa“
3. „Al-Aqsa e.V.“
4. „Al-Takfir“ и „Al-Hijra“
5. „Aum Shinrikyo“ (известна още като „AUM“, известна още като „Aum Supreme Truth“, известна още като „Aleph“)
6. „Babbar Khalsa“
7. „Комунистическа партия на Филипините“, включваща „Нова народна армия“ — „NPA“ (Филипини), свързана със SISON Jose Maria (известен още като Armando Liwanag, известен още като Joma, който има водеща роля в „Комунистическата партия на Филипините“, включително в „NPA“)
8. „Gama'a al-Islamiyya“ (известна още като „Al-Gama'a al-Islamiyya“) (Ислямска група — „IG“)
9. „İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi“ — „İBDA-C“ („Фронт на великите ислямски източни воини“)
10. „Hamas“, включително „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“
11. „Муджахидини на Хизбула“ — „HM“
12. „Hofstadgroep“
13. „Фондация за спасение и развитие на Светата земя“
14. „Международна федерация на младите сикхи“ — „ISYF“

15. „Kahane Chai“ (известна още като „Kach“)
 16. „Khalistan Zindabad Force“ — „KZF“
 17. „Кюрдска работническа партия“ — „PKK“, (известна още като „KADEK“, известна още като „KONGRA-GEL“)
 18. „Тигри за освобождението на Tamil Eelam“ — „LTTE“
 19. Организация „Mujahedin-e Khalq“ — „МЕК“ или „МКО“, с изключение на „Национален съвет за съпротива в Иран“ — „NCRI“ (известна още като „Армия за национално освобождение на Иран“ — „NLA“ (въоръженото крило на „МЕК“), известна още като „Народни муджахидини на Иран“ — „PMOI“, известна още като „Общество на иранските студенти мюсюлмани“)
 20. „Ejército de Liberación Nacional“ („Национална армия за освобождение“)
 21. „Фронт за освобождение на Палестина“ — „PLF“
 22. „Палестински ислямски джихад“ — „PIJ“
 23. „Народен фронт за освобождение на Палестина“ — „PFLP“
 24. „Народен фронт за освобождение на Палестина — Общо командване“ (известна още като „PFLP — General Command“)
 25. „Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia“ — „FARC“ („Революционни въоръжени сили на Колумбия“)
 26. „Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi“ — „ДНКР/С“ (известна още като „Devrimci Sol“ („Революционна левица“), известна още като „Dev Sol“ („Революционна армия/фронт/партия за народно освобождение“)
 27. „Sendero Luminoso“ — „SL“ („Светъл път“)
 28. „Stichting Al Aqsa“ (известна още като „Stichting Al Aqsa Nederland“, известна още като „Al Aqsa Nederland“)
 29. „Tevrbazen Azadiya Kurdistan“ — „ТАК“ (известна още като „Соколи за свободата на Кюрдистан“, известна още като „Ястреби за свободата на Кюрдистан“)
 30. „Autodefensas Unidas de Colombia“ — „AUC“ („Обединени сили/групи за самозащита на Колумбия“)
-

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 15 юли 2008 година

за изменение на Решение 2006/493/ЕО за установяване сумата на помощта от Общността, отпусната за развитие на селските райони за периода от 1 януари 2007 г. до 31 декември 2013 г., нейната разбивка по години и минималната сума, която следва да бъде съсредоточена в райони, допустими по цел „Сближаване“

(2008/584/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета от 20 септември 2005 г. относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) ⁽¹⁾, и по-специално член 69, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като има предвид, че:

- (1) Решение 2006/493/ЕО ⁽²⁾ установява сумата на помощта от Общността, отпусната за развитие на селските райони за периода от 1 януари 2007 г. до 31 декември 2013 г., нейната разбивка по години и минималната сума, която следва да бъде съсредоточена в райони, допустими по цел „Сближаване“.
- (2) Тъй като бюджетният орган реши да бъдат прехвърлени някои бюджетни кредити за поети задължения за помощ от Общността, отпуснати за развитие на селските райони съгласно Регламент (ЕО) № 1698/2005, които не са усвоени през 2007 г., в съответствие с разпоредбите на точка 48 от Междуинституционалното споразумение

между Европейския парламент, Съвета и Комисията за бюджетната дисциплина и доброто финансово управление ⁽³⁾, Решение 2006/493/ЕО следва да бъде изменено с цел тези бюджетни кредити да бъдат преразпределени към периода от 1 януари 2008 г. до 31 декември 2013 г.

- (3) Решение 2006/493/ЕО следва да бъде съответно изменено,

РЕШИ:

Член 1

Приложението към Решение 2006/493/ЕО се заменя с текста в приложението към настоящото решение.

Член 2

Настоящото решение се прилага, считано от 1 януари 2008 г.

Съставено в Брюксел на 15 юли 2008 година.

За Съвета
Председател
М. BARNIER

⁽¹⁾ ОВ L 277, 21.10.2005 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 146/2008 (ОВ L 46, 21.2.2008 г., стр. 1).

⁽²⁾ ОВ L 195, 15.7.2006 г., стр. 22.

⁽³⁾ ОВ С 139, 14.6.2006 г., стр. 1. Споразумение, последно изменено с Решение 2008/371/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 128, 16.5.2008 г., стр. 8).

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ПРИЛОЖЕНИЕ

Обща сума на бюджетните кредити за поети задължения за периода 2007—2013 г., разбивките им по години и минималната сума, която следва да се съсредоточи в райони, допустими по цел „Сближаване“ (*)

Цени за 2004 г. в евро (**)	2007 г.	2008 г.	2009 г.	2010 г.	2011 г.	2012 г.	2013 г.	Общо
Обща сума за ЕС-25, плюс България и Румъния	9 325 497 783	10 788 767 263	10 515 007 756	10 278 583 653	9 824 886 713	9 588 187 168	9 356 225 581	69 677 155 918
Минимална сума, предназначена за развитие на районите, допустими по цел „Сближаване“								27 676 975 284

(*) Преди задължителната моулация и другите трансфери от свързаните с пазара плащания по Общата селскостопанска политика към развитие на селските райони.
(**) Сумите са закръглени до най-близкото цяло число в евро.

Обща сума на бюджетните кредити за поети задължения за периода 2007—2013 г., разбивките им по години и минималната сума, която следва да се съсредоточи в райони, допустими по цел „Сближаване“ (*)

Текущи цени в евро (**)	2007 г.	2008 г.	2009 г.	2010 г.	2011 г.	2012 г.	2013 г.	Общо
Обща сума за ЕС-25, плюс България и Румъния	9 896 292 851	11 678 108 653	11 609 418 209	11 575 354 634	11 285 706 554	11 234 089 442	11 181 555 662	78 460 526 005
Минимална сума, предназначена за развитие на районите, допустими по цел „Сближаване“								31 232 644 963

(*) Преди задължителната моулация и другите трансфери от свързаните с пазара плащания по Общата селскостопанска политика към развитие на селските райони.
(**) Сумите са закръглени до най-близкото цяло число в евро.

КОМИСИЯ

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 7 юли 2008 година

за освобождаване на производството на електроенергия в Австрия от прилагането на Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно координиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност във водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги

(нотифицирано под номер C(2008) 3382)

(само текстът на немски език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

(2008/585/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

(2) Искането, представено от Република Австрия, се отнася до производството на електроенергия.

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

(3) Искането се придружава от писмо от независимия национален компетентен орган Е-Control (Energie-Control GmbH, регулатора на австрийския пазар за електроенергия и природен газ), което съдържа само заявлението, че тази организация „няма възражение срещу освобождаване от прилагането на законодателството за обществените поръчки в областта на производството на електроенергия“.

като взе предвид Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно координиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност във водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги ⁽¹⁾, и по-специално член 30, параграфи 4 и 6 от нея,

като взе предвид искането, подадено от Република Австрия по електронна поща на 10 януари 2008 г.,

(4) Член 30 от Директива 2004/17/ЕО предвижда, че поръчките, предназначени да способстват изпълнението на една от дейностите, за които се прилага тази директива, не са предмет на същата директива, ако упражняваната в държавата-членка дейност е пряко изложена на конкуренция на пазари с неограничен достъп. Наличието на пряка конкуренция се оценява въз основа на обективни критерии, като се отчитат характерните особености на съответния сектор. Достъпът се счита за неограничен, ако държавата-членка е изпълнила и прилага съответните разпоредби на общностното законодателство за частично или пълно отваряне на въпросния сектор. Съответните законодателни документи са изброени в приложение XI към Директива 2004/17/ЕО, която, по отношение на електроенергийния сектор, съдържа позоваване на Директива 96/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 г. относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия ⁽²⁾. Директива 96/92/ЕО бе заменена с Директива 2003/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 г. относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 96/92/ЕО ⁽³⁾, която изисква дори по-висока степен на отвореност на пазара.

след консултация с Консултативния комитет за обществени поръчки,

като има предвид, че:

I. ФАКТИ

(1) На 10 януари 2008 г. Австрия подаде по електронна поща искане до Комисията по реда на член 30, параграф 4 от Директива 2004/17/ЕО. Комисията поиска допълнителна информация с електронно писмо от 4 февруари 2008 г., която след удължаване на първоначалния краен срок бе предадена от австрийските органи с електронно писмо от 29 февруари 2008 г.

⁽¹⁾ ОВ L 134, 30.4.2004 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 213/2008 на Комисията (ОВ L 74, 15.3.2008 г., стр. 1).

⁽²⁾ ОВ L 27, 30.1.1997 г., стр. 20.

⁽³⁾ ОВ L 176, 15.7.2003 г., стр. 37. Директива, последно изменена с Директива 2008/3/ЕО (ОВ L 17, 22.1.2008 г., стр. 6).

- (5) Австрия е въвела и прилага не само Директива 96/92/ЕО, но също и Директива 2003/54/ЕО, като е възприела правно и функционално разделяне на дейностите във връзка с електропреносните и електроразпределителните мрежи, с изключение на най-малките предприятия, които са освободени от изискването за функционално разделяне. В резултат на това и в съответствие с член 30, параграф 3, първа алинея достъпът до пазара следва да се счита за неограничен.
- (6) Прякото излагане на конкуренция следва да се оценява въз основа на различни показатели, нито един от които сам по себе си няма решаващо значение. По отношение на пазарите, засегнати от настоящото решение, пазарният дял на основните участници на даден пазар представлява критерий, който следва да се вземе под внимание. Друг критерий е степента на концентрация на тези пазари. Като се имат предвид особеностите на въпросните пазари, следва да се вземат под внимание и други критерии, като например функционирането на балансиращия пазар, ценовата конкуренция и степента на смяна на доставчиците от страна на клиентите.
- (7) Настоящото решение не засяга прилагането на правилата за конкуренция.

III. ОЦЕНКА

- (8) Искането, представено от Австрия, се отнася до производството на електроенергия в Австрия.
- (9) Австрия е разделена на три балансови зони и съществуват вътрешни точки на претоварване в една от тези зони (балансовата зона APG, в която би могло да възникне претоварване между районите на Виена и Грац, свързани чрез така наречения „Steinmarkleitung“). Ето защо може да се постави въпросът, дали географският пазар не би бил по-малък от националния пазар⁽¹⁾. Съгласно наличната информация обаче в повечето случаи наличието на такива вътрешни точки на претоварване може да се компенсира с прилагане на технически средства, като например използване на фазорегулатори за увеличаване на преносния капацитет. В малко на брой случаи би могло да се наложи използване на допълнителни електроцентрали за стабилизиране на мрежата. Когато поради тези вътрешни точки на претоварване се наложи производителите на електроенергия в Северна Австрия да намалят мощността на електропроизводството си, което съгласно австрийските органи се случва само по изключение, на тях им се заплащат обезщетения от мрежовия оператор. Освен това няма точки на претоварване между тази балансова зона и останалите две австрийски балансови зони, нито пък между балансовата

зона APG и Германия. Ето защо последиците от наличието на вътрешни точки на претоварване, съгласно наличната информация, не са съществени по отношение на електроснабдяването и конкуренцията. Липсата на претоварване във връзките с Германия повдига въпроса, дали би могъл да съществува географски пазар, обхващащ тези две страни, което според заключението на Комисията не е така⁽²⁾. Следователно като обхват на съответния пазар при оценката на условията, посочени в член 30, параграф 1 от Директива 2004/17/ЕО, следва да бъде приета територията на Република Австрия, въпреки че нейната електропреносна мрежа не може да се разглежда като изолирана от съседните страни.

- (10) В съобщението си до Съвета и до Европейския парламент, озаглавено „Доклад относно напредъка при изграждането на вътрешния пазар на природен газ и електроенергия“⁽³⁾, наричан по-долу „доклада от 2005 г.“, Комисията заявява, че „много национални пазари показват висока степен на концентрация на промишлеността, което пречи на развитието на ефективна конкуренция“⁽⁴⁾. Ето защо Комисията счита, че по отношение на производството на електроенергия „показател за интензивността на конкуренцията на националните пазари е дялът от общия пазар, който притежават трите най-големи производители“⁽⁵⁾. За 2006 г. дялът на трите най-големи производители на електроенергия в Австрия е 52,2 % — съгласно Работния документ за службите на Комисията от 15 април 2008 г. SEC(2008) 460⁽⁶⁾. Австрия обаче има също значителен внос и износ на електроенергия, през 2005 г. те са били от порядъка съответно на 17 500 GWh износ и над 20 000 GWh внос. В този смисъл страната е нетен вносител на електроенергия, като вносите представлява около една четвърт⁽⁷⁾ от общото потребление⁽⁸⁾ и се използва по-специално за покриване на базовия товар. Ето защо съществуват известни ограничения върху ценовото поведение на водещите австрийски производители на електроенергия поради вноса на електроенергия, като в резултат при инвестирането в електрогенериращи мощности на австрийска територия се отчита наличието на такива мощности в съседните страни, и по-специално в Германия. Ето защо е необходимо тези фактори да се разглеждат като показател за известна степен на пряко излагане на конкуренция във връзка с производството на електроенергия.
- (11) Освен това, при все че балансиращите пазари обхващат само малък дял от общото количество генерирана и/или потребена електроенергия в дадена държава-членка, тяхното функциониране също трябва да се разглежда като допълнителен показател. Действително „всеки участник на пазара, който не може лесно да

⁽²⁾ Вж. окончателния доклад, приложение Б, точка А2.7.

⁽³⁾ COM(2005) 568 окончателен от 15.11.2005 г.

⁽⁴⁾ Доклад от 2005 г., стр. 2.

⁽⁵⁾ Вж. доклада от 2005 г., стр. 7.

⁽⁶⁾ Таблица 6 „Състояние на пазара на едро, 2006 г.“, стр. 12 от „Работен документ за службите на Комисията: придружителен документ към Доклада за напредъка в създаването на вътрешен пазар за природен газ и електроенергия“, COM(2008) 192 окончателен от 15.4.2008 г.

⁽⁷⁾ 23,5 % съгласно предоставената от австрийските органи информация.

⁽⁸⁾ Т.е. от количеството електроенергия, необходимо за вътрешно потребление и за износ.

⁽¹⁾ Вж. COM(2006) 851 окончателен от 10.1.2007 г. Съобщение на Комисията: проучване, съгласно член 17 от Регламент (ЕО) № 1/2003, на европейския газов и електроенергиен сектор, наричан по-долу „окончателния доклад“, приложение Б, точка А1.2).

приспособи своята производствена схема към особеностите на своите клиенти, рискува да бъде обременен с разликата между цената, на която операторът на преносната система (наричан по-долу „ОПС“) ще продава електроенергията на дисбаланса и цената, на която обратно ще закупи излишната генерирана енергия. Тези цени могат да бъдат пряко наложени от регулатора върху ОПС или като алтернатива, може да се използва пазарно установен механизъм, при който цената се определя чрез тръжните предложения на други производители с цел регулиране на тяхното производство във възходяща или низходяща посока [...]. Сериозна трудност за малките участници на пазара възниква при наличие на риск от голяма разлика между покупната цена от ОПС и продажната цена. Това се случва в редица държави-членки и вероятно ще нанесе вреда на развитието на конкуренцията. Една голяма разлика между тези цени може да бъде признак за недостатъчна конкуренция на балансиращия пазар, който може да бъде доминиран само от един или двама главни производители.“⁽¹⁾ Австрийският балансиращ пазар и неговите основни характеристики — по-специално неговото пазарно установено тарифиране и сравнително малката разлика⁽²⁾ между покупната цена от ОПС и продажната цена — са такива, че това трябва да се разглежда като допълнителен признак, че производството на електроенергия е пряко изложено на конкуренция.

- (12) Като се имат предвид характеристиките на конкретния продукт (електроенергията) и оскъдността или липсата на подходящи продукти или услуги, които да могат да го заменят, тарифната конкуренция и ценообразуването придобиват по-голямо значение при оценяването на състоянието на конкуренцията на пазарите на електроенергия. По отношение на големите промишлени (крайни) потребители, които най-вече биха могли да закупуват електроенергия директно от такива доставчици, които са в същото време производители на електроенергия, броят на клиентите, които сменят своя доставчик, може да служи като показател за тарифна конкуренция и по този начин непряко е „естествен показател за ефективността на конкуренцията. Ако малко клиенти сменят доставчика си, има вероятност да е налице проблем при функционирането на пазара, дори и да не трябва да се пренебрегва изгодата от възможността да се извърши предоговаряне с досегашния доставчик“⁽³⁾. Освен това „съществуването на регулирани цени за крайните потребители несъмнено е фактор от ключово значение за поведението на клиентите [...]. Въпреки че запазването на проверките може да бъде оправдано в период на

преход, същите ще доведат до все повече и повече изкривявания с нарастването на нуждата от инвестиции“⁽⁴⁾.

- (13) Съгласно най-новата налична информация, при големите и много големите потребители на електроенергия в Австрия процентът на смяна на доставчика възлиза на 41,5 %⁽⁵⁾. Нещо повече, в Австрия цените за крайните потребители не се контролират⁽⁶⁾, т.е. цените се определят от самите стопански субекти и не е нужно да бъдат одобрявани от който и да било орган преди прилагането им. Ето защо ситуацията в Австрия е задоволителна, що се отнася до смяната на доставчици от страна на големите и много големите промишлени (крайни) потребители и контрола върху цените за крайния потребител, което трябва да се приеме за признак за пряко излагане на конкуренция.

IV. ИЗВОДИ

- (14) Предвид факторите, разгледани в съображения от 9 до 13, условието за наличие на пряка конкуренция, посочено в член 30, параграф 1 от Директива 2004/17/ЕО, трябва да се счита за изпълнено по отношение на производството на електроенергия в Австрия.
- (15) Освен това, тъй като условието за неограничен достъп до пазара се счита за изпълнено, Директива 2004/17/ЕО не трябва да се прилага, когато възложителите на обществени поръчки възлагат договори, предназначени да способстват за производство на електроенергия в Австрия, нито при организирането на конкурси за упражняване на такава дейност в Австрия.
- (16) Настоящото решение се основава на правната и фактическата обстановка от януари до февруари 2008 г. съгласно информацията, предоставена от Република Австрия, на доклада за 2005 г. и на техническото приложение към него, на съобщението от 2007 г. и на документа на службите на Комисията от 2007 г., както и на заключителния доклад. Настоящото решение може да бъде преразгледано, ако вследствие на съществени промени във фактическата или правната обстановка престанат да бъдат изпълнени условията за прилагане на член 30, параграф 1 от Директива 2004/17/ЕО,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Директива 2004/17/ЕО не се прилага за договори, възложители на обществени поръчки и предназначени да способстват осъществяването на производство на електроенергия в Австрия.

⁽¹⁾ Работен документ за службите на Комисията, техническо приложение към доклада от 2005 г., SEC(2005) 1448, наричано по-долу „техническото приложение“, стр. 67—68.

⁽²⁾ Съгласно окончателния доклад, параграф 993, таблица 52, австрийският балансиращ пазар работи с разлика (spread) 27, което попада в долната половина на големината на тази разлика в балансиращите пазари в целия ЕС, която е в интервала от 0 до 79. Този анализ разглежда въздействието върху електропроизводството на функционирането на балансиращия пазар, а не степента на конкуренция в рамките на самия балансиращ пазар. За тази цел следователно не е важно дали малката разлика се дължи на конкуренцията или на ограничение в цените, наложено от регулатора, по същия начин както и високата концентрация в балансиращия пазар няма значение при този анализ.

⁽³⁾ Доклад от 2005 г., стр. 9.

⁽⁴⁾ Техническо приложение, стр. 17.

⁽⁵⁾ Вж. документа със заглавие „Austria — Internal Market Fact Sheet“ („Австрия — справочник за вътрешния пазар“), публикуван на уебсайта: http://ec.europa.eu/energy/energy_policy/doc/factsheets/market/market_at_en.pdf, въз основа на информация от Energie-Control GmbH, 2007 г.

⁽⁶⁾ Техническо приложение, стр. 107.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Република Австрия.

Съставено в Брюксел на 7 юли 2008 година.

За Комисията
Charlie McCREEVY
Член на Комисията

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ОТ ОРГАНИ, СЪЗДАДЕНИ С МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

Само оригиналните текстове на ИКЕ/ООН имат правна сила съгласно международното публично право. Статутът и датата на влизане в сила на настоящото правило следва да бъдат проверени в последната версия на документа на ИКЕ/ООН относно статута TRANS/WP.29/343, който е на разположение на електронен адрес: <http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

Правило № 21 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации (ИКЕ/ООН) – Единни разпоредби относно одобряването на моторни превозни средства по отношение на вътрешното оборудване

Включващо всички текстове в сила до:

Притурка 3 към серия от изменения 01 – дата на влизане в сила: 31 януари 2003 г.

1. ОБХВАТ

Настоящото правило се прилага за вътрешното оборудване на леки автомобили по отношение на:

- 1.1 другите вътрешни части на отделението за пътници освен огледалото (огледалата) за виждане назад;
- 1.2 разположението на устройствата за управление;
- 1.3 покрива или подвижния покрив;
- 1.4 облегалките и задните части на седалките;
- 1.5 електрическото задвижване на прозорци, покривни конструкции и преграждащи системи.

2. ОПРЕДЕЛЕНИЯ

За целите на настоящия регламент:

- 2.1. „Одобрение на превозно средство“ е одобрението на тип превозно средство по отношение на неговото вътрешно оборудване;
- 2.2. „Тип превозно средство“ по отношение на вътрешното оборудване на отделението за пътници са превозни средства от категория М1, които не се различават по следните основни характеристики:
 - 2.2.1. форми или материали на каросерията, които влизат в състава на отделението за пътници;
 - 2.2.2. разположение на устройствата за управление;
 - 2.2.3. ефективността на системата за защита, ако референтната зона във вътрешността на зоната на удар на главата, определена съгласно приложение VIII (динамична оценка) е избрана от заявителя.
 - 2.2.3.1. Превозни средства, които се различават единствено по ефективността на системата (системите) за защита, принадлежат на един тип превозно средство, ако осигуряват равностойна или по-добра защита на пътниците в сравнение със системата или превозното средство, предоставено на техническата служба, отговаряща за провеждането на изпитванията за одобрение.

- 2.3. „Референтна зона“ е зоната на удар на главата, определена в приложение I към настоящото правило или по избор на производителя съгласно приложение VIII, с изключение на следните области (вж. приложение X, обяснителни бележки, точки 2.3. и 2.3.1.):
- 2.3.1. зоната, ограничена от хоризонталната проекция напред на кръг, описващ максималния габаритен размер на устройствата за управление на кормилната уредба, и увеличена с размера на периферна лента с широчина 127 mm; в долната си част зоната се ограничава от равнина, допирна на долния край на устройството за управление на кормилната уредба, когато то е в положение на движение на превозното средство по права линия (вж. приложение X, обяснителни бележки, точки 2.3. и 2.3.1.);
- 2.3.2. частта от повърхността на арматурното табло, която се намира между периферията на зоната, посочена в точка 2.3.1. по-горе и най-близката странична вътрешна стена на превозното средство; тази повърхност е ограничена в долната си част от хоризонтална равнина, допирна на долния край на устройството за управление на кормилната уредба и (вж. приложение X, обяснителни бележки, точки 2.3. и 2.3.1.);
- 2.3.3. страничните носачи на челното стъкло (вж. приложение X, обяснителни бележки, точки 2.3. и 2.3.1.).
- 2.4. „Ниво на арматурното табло“ е линията, която се определя от точките на контакт на вертикалните допирателни към арматурното табло (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 2.4.).
- 2.5. „Покрив“ е горната част на превозното средство, която се простира от горния край на челното стъкло до горния край на задното стъкло, ограничена странично от горната част на носещата конструкция на страните на превозното средство (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 2.5.).
- 2.6. „Контурна линия“ е линията, която се описва от прозрачния долен контур на страничните стъкла на превозното средство.
- 2.7. „Превозно средство със сваляем покрив“ е превозно средство, което при определени конфигурации може да не притежава структурен опорен елемент над контурната линия, освен фронталните носачи на покрива и/или обезопасителните дъги и/или точките за захващане на обезопасителните колани (вж. приложение X, обяснителни бележки, точки 2.5. и 2.7.).
- 2.8. „Превозно средство с подвижен покрив“ е превозно средство, на което само покривът или една част от него може да се прибере, да се отвори или да се плъзне, като над контурната линия остават съществуващите структурни елементи на превозното средство (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 2.5.).
- 2.9. „Сгъваема допълнителна седалка“ е допълнителна седалка, предназначена за употреба в случай на нужда, и тя обикновено се държи в сгънато положение.
- 2.10. „Система за защита“ означава вътрешно оборудване или устройства, предназначени да се обезопасяват пътниците.
- 2.11. „Тип система за защита“ означава категория защитни устройства, които не се различават в такива съществени отношения като:
- 2.11.1. технология;
- 2.11.2. геометрия;
- 2.11.3. съставни материали.

- 2.12. „Електрически задвижвани прозорци“ означава прозорци, които се затварят с електрозахранването на превозното средство.
- 2.13. „Електрически задвижвани отварящи се покриви“ означава отварящи се с плъзгане или накланяне назад покриви на превозното средство, които могат да се затварят с електрозахранването на превозното средство и които не включват системите за задвижване на покривната конструкция.
- 2.14. „Електрически задвижвани преграждащи системи“ са приспособления, които разделят отделението за пътници на превозно средство поне на две секции и които се затварят с мощност, осигурена от превозно средство.
- 2.15. „Отвор“ е максималното отворено пространство между горния край или водещия ръб в зависимост от посоката на затваряне на електрически задвижвания прозорец, на частта от подвижния покрив или на преградния панел от частта на превозно средство, която оформя рамката на прозореца, на преградата или на подвижния покрив, когато се гледа откъм вътрешността на превозно средство, или когато се отнася за преграден панел - откъм задната част на отделението за пътници.

За измерване на отвора се използва цилиндричен изпитвателен прът, който се поставя през отвора (без прилагане на сила) от вътрешната към външната страна на превозното средство и, ако е възможно, откъм задната част на отделението за пътници, обикновено перпендикулярно на края на прозореца, покривната конструкция или преградата и на посоката на затваряне, както е показано на фиг.1 в приложение IX.

- 2.16. „Ключ“
- 2.16.1. „Ключ за запалване“ е устройство, което служи за задействането на електрозахранването, необходимо за работата на двигателя или мотора на превозното средство. Това определение не изключва немеханично устройство.
- 2.16.2. „Контактен ключ“ е устройство, което позволява електрическите системи на превозното средство да бъдат захранени с електричество. Този ключ може да бъде ключ за запалване. Това определение не изключва немеханично устройство.
- 2.17. „Въздушна възглавница“ означава приспособление, инсталирано, за да допълва безопасителните колани и системите за задържане в моторни превозни средства, т. е. система, която в случай на силен удар на превозното средство, автоматически разблокира еластична структура, предназначена да ограничи, чрез нагнетяване на газ, който се съдържа в нея, силата на съприкосновението на една или повече части на тялото на пътник в превозното средство с интериора на отделението за пътници.
- 2.18. „Остър ръб“ е ръб от твърд материал, който има радиус на кривина по-малък от 2,5 мм, освен в случаите на изпъкналости, по-малки от 3,2 мм, измерени от панела съгласно процедурата, описана в точка 1 от приложение VI. В този случай минималният радиус на кривина не се изисква, при положение че височината на изпъкналостта не надвишава половината от широчината ѝ и ръбовете ѝ са заоблени (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 2.18.).

3. ЗАЯВЛЕНИЕ ЗА ОДОБРЯВАНЕ

- 3.1. Заявлението за одобрение на тип превозно средство по отношение на вътрешното оборудване се подава от производителя на превозното средство или от негов надлежно упълномощен представител.
- 3.2. То се придружава от посочените по-долу документи в три екземпляра и от следните данни:

подробно описание на типа превозно средство по отношение на характеристиките, посочени в точка 2.2. по-горе, придружено с перспективно изображение в разгънат вид, който показва относителното положение на елементите на устройството, или снимка на отделението за пътници. Посочват се цифрите и/или символите, които определят типа превозно средство.

- 3.3. На техническата служба, отговаряща за изпитванията за одобрение, трябва да се предостави следното:
- 3.3.1. по усмотрение на производителя — или превозно средство, представително за типа превозно средство, който ще се одобрява, или частта/ите на превозното средство, считани за основни за проверките и изпитванията, предвидени в настоящото правило;
- 3.3.2. по искане на гореспоменатата техническа служба, някои части и някои образци от използваните материали.
4. ОДОБРЯВАНЕ
- 4.1. Ако превозно средство, предоставено за одобряване съгласно настоящото правило, отговаря на изискванията на точка 5 по-долу, за съответния тип превозно средство се издава одобрение.
- 4.2. На всеки одобрен тип се присвоява номер на одобрението. Първите две цифри на този номер (понастоящем 01, отговарящи на серия от изменения 01, влязла в сила на 26 април 1986 г.) обозначават серията от изменения, включваща най-новите основни технически изменения на правилото към момента на издаване на одобрението. Една и съща страна по Спогодбата не може да присвоява един и същ номер на друг тип превозно средство.
- 4.3. Страните по Спогодбата, които прилагат настоящото правило, биват уведомявани за всяко одобрение, разширяване на одобрение, отказ за издаване на одобрение, отмяна на одобрение или окончателно прекратяване на производството на тип превозно средство съгласно настоящото правило, посредством формуляр, който съответства на образеца от приложение II към настоящото правило.
- 4.4. На всяко превозно средство, съответстващо на одобрен по настоящото правило тип, на явно и леснодостъпно място, упоменато във формуляра за одобрение, се нанася международна маркировка за одобрение, която се състои от:
- 4.4.1. оградена с окръжност буква „Е“, следвана от отличителния номер на страната, издала одобрението ⁽¹⁾;
- 4.4.2. номерът на настоящото правило, следван от буква R, тире и номера на одобрение, вдясно от окръжността, посочена в точка 4.4.1. по-горе.
- 4.5. Ако превозното средство съответства на тип превозно средство, одобрен съгласно едно или няколко правила, приложени към Спогодбата, в държавата, издала одобрението съгласно настоящото правило, не е необходимо да се повтаря символът, указан в точка 4.4.1. В този случай, номерът на правилото и номерата на одобренията, както и допълнителните символи за всички правила, по които е издадено одобрение в страната, издала одобрението съгласно настоящото правило, се поставят във вертикални колони отдясно на символа, указан в точка 4.4.1. по-горе.

⁽¹⁾ 1 за Германия, 2 за Франция, 3 за Италия, 4 за Нидерландия, 5 за Швеция, 6 за Белгия, 7 за Унгария, 8 за Чехия, 9 за Испания, 10 за Югославия, 11 за Обединеното кралство, 12 за Австрия, 13 за Люксембург, 14 за Швейцария, 15 (не е присвоен), 16 за Норвегия, 17 за Финландия, 18 за Дания, 19 за Румъния, 20 за Полша, 21 за Португалия, 22 за Руската федерация, 23 за Гърция, 24 за Ирландия, 25 за Хърватска, 26 за Словения, 27 за Словакия, 28 за Беларус, 29 за Естония, 30 (не е присвоен), 31 за Босна и Херцеговина, 32 за Латвия, 33 (не е присвоен), 34 за България, 35-36 (не са присвоени), 37 за Турция, 38-39 (не са присвоени), 40 за бившата Югославска република Македония, 41 (не е присвоен), 42 за Европейската общност (Одобрения се издават от нейните държави-членки, като се използва съответният им символ на ИКЕ), 43 за Япония, 44 (не е присвоен), 45 за Австралия и 46 за Украйна. Слешащи номера ще бъдат присвоявани и на други държави в хронологичния ред, по който те ратифицират или се присъединят към Спогодбата за приемане на единни технически предписания за колесни превозни средства, оборудване и части, които могат да бъдат монтирани и/или използвани на колесни превозни средства, и на условията за взаимно признаване на одобрения, издавани на основата на тези предписания, като така присвоените номера се съобщават от генералния секретар на Организацията на обединените нации на страните по Спогодбата.

- 4.6. Маркировката за одобрение трябва да е ясна, четлива и незаличима.
- 4.7. Маркировката за одобрение се поставя в близост до или на табелката с данни за превозното средство, поставена от производителя.
- 4.8. Приложение III към настоящото правило дава примери за оформлението на маркировки за одобрение.
5. ИЗИСКВАНИЯ
- 5.1. Вътрешни предни части на отделението за пътници, разположени над нивото на арматурното табло, пред точките Н на предните места с изключение на страничните врати
- 5.1.1. Референтната зона, определена в точка 2.3. по-горе, не трябва да съдържа нито опасни грапавини, нито остри ръбове, които могат да увеличат риска от сериозни наранявания на пътниците. Ако зоната на удар на главата се определя съгласно приложение I, посочените в точки 5.1.2. до 5.1.6. по-долу части се смятат за задоволителни, ако са в съответствие с изискванията на тези точки. Ако зоната на удар на главата се определя съгласно приложение VIII, се прилагат изискванията на точка 5.1.7. (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.1.1.).
- 5.1.2. Частите на превозното средство, които са разположени в референтната зона, с изключение на тези, които не принадлежат на арматурното табло и са разположени на разстояние под 10 cm от остъклените зони трябва да са в състояние да разсейват енергията, както е указано в приложение 4 към настоящото правило. Не се вземат също под внимание частите, които са разположени в референтната зона, ако отговарят едновременно на следните две условия (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.1.2.):
- 5.1.2.1. ако по време на изпитването, извършвано в съответствие с изискванията на приложение IV към настоящото правило, махалото влиза в съприкосновение с частите, разположени вън от референтната зона; както и
- 5.1.2.2. ако частите, които предстои да бъдат изпитвани, са разположени на разстояние под 10 cm от частите, влизащи в съприкосновение, които се намират вън от референтната зона, като това разстояние се измерва върху повърхността на референтната зона;
- използва се метална арматура, служеща за опора, без изпъкнали ръбове.
- 5.1.3. Долният край на арматурното табло, ако не отговаря на посочените в точка 5.1.2 по-горе условия, трябва да бъде заоблен, като радиусът на кривината не трябва да е по-малък от 19 mm (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.1.3.).
- 5.1.4. Бутони, дръжки и др., изработени от твърди материали, които наддават от 3,2 mm до 9,5 mm по отношение на таблото, измерени по указания в приложение VI метод, трябва да притежават напречно сечение минимум 2 cm², измерено на разстояние 2,5 mm от най-изпъкналата точка, да са със заоблени ръбове и с радиус на кривината не по-малък от 2,5 mm (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.1.4.).
- 5.1.5. Ако тези части надвишават с повече от 9,5 mm повърхността на арматурното табло, те трябва да бъдат проектирани и изработени, така че да могат да се скриват в арматурното табло, докато престанат да превишават повече от 9,5 mm или да се откачат при въздействие на надлъжна хоризонтална сила 37,8 daN, упражнена посредством крик с плоска пета с максимален диаметър 50 mm. При втория случай не трябва да има изпъкналости, надвишаващи 9,5 mm. Сечението, измерено на максимално разстояние 6,5 mm от най-изпъкналата точка, трябва да има повърхност не по-малка от 6,5 cm² (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.1.5.).

5.1.6. За всяка изпъкналост, която съдържа част, изработена от пластичен материал с твърдост под 50 Shore A и поставена върху опора от твърд материал, изискванията от точки 5.1.4 и 5.1.5 се прилагат само за опората от твърд материал или посредством достатъчно изпитвания съгласно процедурата, описана в приложение IV, се доказва, че мекият материал с твърдост под 50 Shore A няма да бъде срязан, така че да се влезе в съприкосновение с опората по време на определеното изпитване на удар. В този случай не се прилагат изискванията за радиуса (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.1.6.).

5.1.7. Прилагат се следните точки:

5.1.7.1. Ако системата за защита на типа превозно средство не е в състояние да предотврати съприкосновенията с арматурното табло на главата на пътника, определени в точка 1.2.1. от приложение VIII и съгласно приложение VIII е определена динамична референтна зона, изискванията на точки 5.1.2. до 5.1.6. са приложими единствено за частите, разположени в тази зона.

Ако частите в други зони на арматурното платно над нивото на уредите могат да се впишат в сфера с диаметър 165 mm, те трябва да бъдат заоблени.

5.1.7.2. Ако системата за защита на типа превозно средство е в състояние да предотврати съприкосновенията с арматурното табло на главата на пътника, определени в точка 1.2.1. от приложение VIII, и поради това не може да се определи референтна зона, изискванията на точки 5.1.2. до 5.1.6. не са приложими за този тип превозно средство.

Ако частите в други зони на арматурното платно над нивото на уредите могат да се впишат в сфера с диаметър 165 mm, те трябва да бъдат заоблени.

5.2. Вътрешни предни части на отделението за пътници, разположени под нивото на арматурното табло и пред точки Н на предните места, с изключение на страничните врати и педалите

5.2.1. С изключение на педалите и тяхното закрепване, както и на частите, които не могат да бъдат в контакт с устройството, описано в приложение VII към настоящото правило и използвано в съответствие с определената там процедура, обхванатите в точка 5.2. компоненти като превключватели, ключ за запалване и пр. трябва да съответстват на изискванията на точки 5.1.4 до 5.1.6. по-горе.

5.2.2. Когато устройството за управление на спирачната система за паркиране е върху арматурното табло или под него, то се поставя така, че когато е в неутрално положение, да е невъзможно пътниците в превозно средство да се ударят в него при челен удар. Ако това условие не е спазено, повърхността на устройството за управление трябва да удовлетворява изискванията от точка 5.3.2.3. по-долу. (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.2.2.).

5.2.3. Лавиците за поставяне на различни предмети или други елементи с аналогично предназначение се проектират и произвеждат така, че опорите им да не съдържат изпъкнали ръбове и да отговарят на едно от следните две условия (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.2.3.):

5.2.3.1. Частта, обърната с лице към вътрешността на превозно средство, представлява повърхност с височина минимум 25 mm, със заоблени ръбове с радиус на кривината, не по-малък от 3,2 mm. Тази повърхност трябва да бъде направена или покрита от материал, който разсейва енергията, както е определено в приложение IV към настоящото правило, и който се подлага на съответните изпитвания, като ударът се извършва в надлъжна хоризонтална посока (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.2.3.1.).

- 5.2.3.2. Лавиците за поставяне на различни предмети или други елементи с аналогично предназначение трябва да могат да се откачат, разкъсват, деформират значително или да се отстраняват под въздействието на надлъжна хоризонтална сила от 37,8 daN, насочена напред и упражнявана посредством цилиндър с вертикална ос с диаметър 110 mm, без да се предизвиква образуване на опасни парчета, а ръбът на лавицата не трябва да образува опасни ръбове. Силата трябва да бъде насочена към най-устойчивата част на лавицата за предмети или към всеки друг елемент, който изпълнява аналогична функция (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.2.3.2.).
- 5.2.4. Ако въпросните елементи съдържат част, изработена от пластичен материал с твърдост под 50 Shore A и поставена върху опора от твърд материал, гореспоменатите изисквания, с изключения на изискванията, обхванати в приложение IV, по отношение на разсейването на енергия, се прилагат само за опората от твърд материал или посредством достатъчно изпитвания съгласно процедурата, описана в приложение IV, се доказва, че мекият материал с твърдост под 50 Shore A няма да бъде срязан, така че да се влезе в съприкосновение с опората по време на определеното изпитване на удар. В този случай не се прилагат изискванията за радиуса.
- 5.3. Други вътрешни части на отделението за пътници, разположени пред напречната равнина, преминаваща през референтната линия на торса на манекена, поставен на намиращата се в най-задно положение седалка (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.3.).
- 5.3.1 Обхват
- Изискванията на точка 5.3.2 по-долу се прилагат за дръжките, ръчките и бутоните за управление, както и за всички други стърчащи предмети, които не са посочени в точки 5.1 и 5.2. по-горе (вж. също точка 5.3.2.2.).
- 5.3.2. Изисквания
- Ако посочените в точка 5.3.1. елементи са поставени по такъв начин, че пътниците в превозното средство могат да влязат в съприкосновение с тях, те трябва да отговарят на изискванията на точки 5.3.2.1. до 5.3.4. Ако предметите, с които пътникът е възможно да влезе в съприкосновение, могат да влязат в контакт със сфера с диаметър 165 mm и са разположени над най-ниско разположената точка Н на предните седалки (вж. приложение V към настоящото правило), пред напречната равнина, минаваща през референтната линия на манекена, поставен върху изтеглена в най-задно положение седалка и извън зоните, определени в точки 2.3.1. и 2.3.2. гореспоменатите изисквания се смятат за изпълнени, ако (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.3.2.):
- 5.3.2.1. повърхността на частите завършва със заоблени ръбове, като радиусите на кривината са не по-малки от 3,2 mm (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.3.2.1.);
- 5.3.2.2. ръчките и бутоните за управление са проектирани и изработени, така че при въздействие на надлъжна хоризонтална сила от 37,8 daN, насочена напред, изпъкналата част, в своето най-неблагоприятно положение, да не надвишава 25 mm от повърхността на панела, или пък тези устройства да се отделят или да се сгъват, като в двата последни случая не остават опасни изпъкналости. За ръчките на устройството за отваряне и затваряне на страничните стъкла се приема, че тяхната изпъкналост не трябва да надвишава 35 mm от повърхността на панела (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.3.2.2.);
- 5.3.2.3. когато устройството за управление на спирачната система за паркиране е в освободено положение и лостът на устройството за управление на скоростите се намира в положение за движение напред, те имат повърхност минимум 6 cm², измерена на сечението, перпендикулярно на надлъжната хоризонтална посока, до разстояние 6,5 mm от най-издадената част, освен когато тяхното местоположение е в зоните, определени в точки 2.3.1. и 2.3.2., и зоните под нивото на точка Н на предните места, а радиусите на кривината са не по-малки от 3,2 mm (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.2.3.3.).

- 5.3.3. Изискванията по точка 5.3.2.3 не се прилагат към устройството за управление на спирачната система за паркиране, монтирано на пода. При този тип устройства за управление, ако която да е част от тях в неутрално положение надвишава хоризонталната плоскост, преминаваща през точката Н на предните седалки (вж. приложение V към настоящото правило), устройството за управление трябва да има повърхност поне $6,5 \text{ cm}^2$, измерена в хоризонтална плоскост, разположена на разстояние, ненадвишаващо $6,5 \text{ mm}$ от най-силно наддаващата част (измерена във вертикална посока). Радиусите на кривината не трябва да бъдат по-малки от $3,2 \text{ mm}$.
- 5.3.4. Другите компоненти на оборудването на превозно средство, които не са посочени в предходните точки, като водачите на седалките, устройствата за регулиране на седалката или на облегалката, устройствата за навиване на обезопасителните колани и др., не се подлагат на тези условия, ако са разположени под хоризонталната плоскост, която минава през точка Н на всяко седящо място, дори и когато е възможно пътникът да влезе в контакт с тези компоненти (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.3.4.).
- 5.3.4.1. Монтираните компоненти на покрива, които не са част от неговата структура, като дръжките за пътниците, плафониерите, сенниците и т. н., трябва да имат радиус на кривина не по-малък от $3,2 \text{ mm}$ и широчината на наддаващите им части не трябва да бъде по-малка от размера на изпъкването в долната им част или пък тези компоненти трябва да могат да издържат успешно изпитването за разсейване на енергията в съответствие с изискванията на приложение IV (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.3.4.1.).
- 5.3.5. Ако разглежданите по-горе части съдържат елемент, изработен от пластичен материал с твърдост под 50 Shore A и поставен върху опора от твърд материал, горните изисквания се прилагат само за опората от твърд материал или посредством достатъчно изпитвания съгласно процедурата, описана в приложение IV, се доказва, че материал с твърдост под 50 Shore A няма да бъде срязан, така че да се влезе в съприкосновение с опората по време на определеното изпитване на удар. В този случай не се прилагат изискванията за радиуса.
- 5.3.6. Освен това електрически задвижваните отварящи се прозорци и преграждащи системи, както и устройствата за тяхното управление трябва да съответстват на изискванията на точка 5.8. по-долу.
- 5.4. Покрив (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.4.)
- 5.4.1. Обхват
- 5.4.1.1. Изискванията на точка 5.4.2. по-долу се прилагат за вътрешната част на покрива.
- 5.4.1.2. Въпреки това тези изисквания не се прилагат за частите на покрива, които не могат да бъдат докоснати от сфера с диаметър 165 mm .
- 5.4.2. Изисквания
- 5.4.2.1. От долната част на покрива в частта, разположена над пътниците или пред тях, не трябва да има опасни грапавини или остри ръбове, насочени назад или надолу. Широчината на изпъкналите части да е не по-малка от стойността на изпъкване в долната част и ръбовете да са с радиус на кривина не по-малък от 5 mm . Дъгите на свода или твърдите ребра с изключение на горните подсилващи елементи на рамките на остъклените повърхности и на вратите не трябва да имат в долната си част изпъкналост, надвишаваща 19 mm (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.4.2.1.).
- 5.4.2.2. Ако дъгите на свода или твърдите ребра не отговарят на изискванията на точка 5.4.2.1, те трябва да могат да издържат успешно изпитването за разсейване на енергията в съответствие с приложение IV към настоящото правило.
- 5.4.2.3. Металните нишки, които служат за изпъване на покритието на тавана и на рамките на сенниците, трябва да имат диаметър, ненадвишаващ 5 mm или да могат да разсейват енергията, както е указано в приложение IV към настоящото правило. Скрепителните елементи на рамките на сенниците, които не са от твърд материал, трябва да отговарят на разпоредбите от точка 5.3.4.1. по-горе.

- 5.5. Превозни средства с подвижен покрив (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.5.)
- 5.5.1. Изисквания
- 5.5.1.1. Следните изисквания, както и тези от точка 5.4. по-горе относно покрива, се прилагат за превозни средства с подвижен покрив, когато той е в затворено положение.
- 5.5.1.2. Освен това устройствата за отваряне и за експлоатация: (вж. приложение X, обяснителни бележки, точки 5.5.1.2., 5.5.1.2.1. и 5.5.1.2.2.):
- 5.5.1.2.1. трябва да са проектирани и произведени, така че да се избегне, доколкото е възможно неволно и ненавременен задействане (вж. приложение X, обяснителни бележки, точки 5.5.1.2., 5.5.1.2.1. и 5.5.1.2.2.);
- 5.5.1.2.2. повърхността им трябва да завършва със заоблени ръбове, с радиуси на кривина не по-малки от 5 mm (вж. приложение X, обяснителни бележки, точки 5.5.1.2., 5.5.1.2.1. и 5.5.1.2.2.);
- 5.5.1.2.3. устройствата трябва да остават в неутрално положение в зоните, които не могат да бъдат достигнати от сфера с диаметър 165 mm. Ако това условие не може да бъде спазено, тогава устройствата за отваряне и за управление в неутрално положение или да останат прибрани, или да са проектирани и произведени, така че при въздействието на сила 37,8 daN, приложена в посоката на удара, определена в приложение IV към настоящото правило, от допирателната към траекторията на главата макет, изпъкналостта по смисъла на приложение VI към настоящото правило да не надвишава 25 mm по отношение на повърхността, върху която устройствата са закрепени, или тези устройства да се откачат. В последния случай не трябва да остават опасни изпъкналости (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.5.1.2.3.).
- 5.5.2. Освен това електрически задвижваните отварящи се покриви и системите за тяхното управление трябва да съответстват на изискванията на точка 5.8. по-долу.
- 5.6. Превозно средство със съваем покрив (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.6.)
- 5.6.1. В превозни средства със съваеми покриви единствено долните части на горните компоненти на обезопасителните дъги и горната част на рамката на челното стъкло при всяко нормално положение на употреба трябва да отговарят на изискванията на точка 5.4. Системите, съставени от съваеми дъги и техните шарнирни връзки, използвани за поддържане на покрив от нетвърда материя, не трябва да имат никаква опасни неравности или остри ръбове, насочени назад или надолу, когато са разположени пред или над пътниците (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.6.1.).
- 5.7. Задна част на седалките, закрепени неподвижно към превозното средство
- 5.7.1. Изисквания
- 5.7.1.1. Повърхността на задните части на седалките не трябва да има нито опасни грапавини, нито остри ръбове, които биха повишили риска или биха причинили сериозни наранявания на пътниците (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.7.1.1.).
- 5.7.1.2. Освен в случаите, предвидени в точки 5.7.1.2.1., 5.7.1.2.2. и 5.7.1.2.3. по-долу, частта на облегалката на предната седалка, намираща се в зоната на удар на главата, описана в приложение I към настоящото правило, трябва да бъде в състояние да разсейва енергията, както е указано в приложение IV към настоящото правило. За определянето на зоната на удар на главата, предните седалки, ако са регулиращи се, трябва да са поставени в изтеглено най-назад положение за кормуване, а наклонящите се облегалки на регулиращите се седалки — с наклон, възможно най-близък до 25°, освен ако производителят не е посочил друго (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.7.1.2.).
- 5.7.1.2.1. За предните самостоятелни седалки зоната на удар на главите на пътуващите отзад обхваща 10 cm, считано от двете страни на оста на седалката, върху задната горна част на облегалката.

- 5.7.1.2.1.1 За седалките, които са снабдени с облегалка за глава, всяко изпитване се извършва с облегалка за глава, поставена в най-ниско положение, и в точка, разположена върху вертикалната линия, която минава през центъра на облегалката за глава.
- 5.7.1.2.1.2 За седалка, която е предвидена за няколко типа превозни средства, зоната на удар се определя в превозно средство от типа, в който най-изтегленото ѝ назад положение за кормуване се оказва най-неблагоприятното измежду всички разглеждани типове. Определената по този начин зона на удар се приема, че отговаря и за другите типове.
- 5.7.1.2.2. За предните седалки тип пейка зоната на удар включва точките, които са разположени между надлъжните вертикални плоскости на разстояние 10 cm навън от оста на всяко от предвидените външни места. Оста на всяко външно място от седалка тип пейка се определя от производителя.
- 5.7.1.2.3. В зоната на удар на главата извън границите, предвидени в точки 5.7.1.2.1. до 5.7.1.2.2 включително, частите от структурата на седалката трябва да бъдат тапицирани, за да се избегне директен контакт на главата с елементите на структурата, която в тези зони трябва да има радиус на кривина не по-малко от 5 mm. Тези части или елементи се считат също за отговарящи на изискванията, ако удовлетворяват изискванията за разсейване на енергията, посочени в приложение IV към настоящото правило (вж. приложение X, обяснителни бележки, точка 5.7.1.2.3.).
- 5.7.2. Споменатите изисквания не се прилагат нито за разположените най-отзад седалки, нито за седалките, обърнати странично или назад, нито за седалките с обърнати една към друга облегалки, нито за допълнителните сгъваеми седалки. Когато зоните на удар на седалките, облегалките за глава и техните опори са покрити с материал с твърдост под 50 Shore A, посочените по-горе изисквания, с изключение на тези, които се отнасят до разсейването на енергията, описани в приложение IV към настоящото правило, се прилагат само за твърдите части.
- 5.7.3. Изискванията от точка 5.7. се считат за удовлетворени в случай на задни части на седалки, които са част от тип превозно средство, одобрено по реда на Правило № 17 (серия от изменения 03 или по-късна).
- 5.8. Електрическо задвижване на прозорци, покривни конструкции и преграждащи системи
- 5.8.1. Посочените по-долу изисквания се прилагат за електрическо задвижване на прозорци, покривни конструкции и преграждащи системи с цел да се намали риска от нараняване, предизвикано от случайно или неправилно действие.
- 5.8.2. Изисквания за нормална работа
- Освен в случаите, предвидени в точка 5.8.3. електрически задвижваните прозорци/покривни конструкции/преграждащи системи могат да бъдат затворени при едно или повече от следните условия:
- 5.8.2.1. когато ключът за запалването е поставен в гнездото си и е в някое от работните положения или в еквивалентно за немеханично устройство състояние;
- 5.8.2.2. когато контактният ключ е използван за задействането на електрическото захранване към електрически задвижваните прозорци, покривни конструкции или преграждащи системи;
- 5.8.2.3. чрез мускулна сила, без помощта на електрозахранването на превозното средство;
- 5.8.2.4. при продължително задействане с помощта на заключващата система откъм външната страна на превозно средство;

- 5.8.2.5. по време на интервала от време между момента, когато запалването е било изключено или ключът е бил изваден (или в еквивалентно за немеханично устройство състояние), и момента, когато нито една от предните две врати не е била отворена достатъчно, за да даде възможност за излизане на пътници;
- 5.8.2.6. когато движението по посока затваряне на електрически задвижваните прозорци, покривни конструкции и преграждащи системи е започнало при размер на отвора не по-голям от 4 mm;
- 5.8.2.7. когато електрически задвижвания прозорец на вратата на превозното средство без горна рамка на вратата автоматично се затваря всеки път, когато вратата, за която се отнася, е затворена. В този случай максималният отвор, определен в точка 2.15, да не превишава 12 mm преди затваряне на прозореца.
- 5.8.2.8. Дистанционното затваряне трябва да се разрешава чрез продължително задействане на устройството за дистанционно управление, при положение че е изпълнено едно от следните условия:
- 5.8.2.8.1. работното разстояние между устройството за дистанционно управление и превозно средство не е по-голямо от 6 m;
- 5.8.2.8.2. работното разстояние между устройството за дистанционно управление и превозно средство не е по-голямо от 11 m, при условие че системата изисква пряка зрителна линия между устройството и превозното средство. Това може да се провери, като се постави непрозрачна преграда между устройството за дистанционно управление и превозно средство.
- 5.8.2.9. Затваряне с едно докосване се разрешава само за електрически задвижвания прозорец на вратата на водача и за подвижния покрив и единствено когато ключът за запалването е в работно положение. То се допуска също така при изключен двигател или когато ключът за запалването/контактният ключ е изваден (или в еквивалентно за немеханично устройство състояние) в момент, когато нито една от предните две врати не е била отворена достатъчно, за да се даде възможност за излизане на пътници.
- 5.8.3. Изисквания за автоматичен реверс
- 5.8.3.1. Никое от изискванията на точка 5.8.2. не се прилага, ако електрически задвижваните прозорци/покривни конструкции/преграждащи системи са оборудвани с устройства за автоматичен реверс.
- 5.8.3.1.1. Устройството за автоматичен реверс трябва да обърне посоката на движение и да започне да отваря прозорците/покривните конструкции/преграждащите системи, преди да е упражнена притискащата сила, по-голяма от 100 N, в отвора от 200 mm до 4 mm над горния край на електрически задвижвания прозорец/преграждаща система или пред водещия ръб на подвижния покрив и в задния край на наклонящия се люк.
- 5.8.3.1.2. След такова автоматично задействане на реверса прозорецът, подвижният покрив или преграждащата система трябва да се отворят, докато достигнат едно от следните положения:
- 5.8.3.1.2.1. което позволява през отвора в същата допирна точка (точки), използвани за определяне на режима за задействане на реверса съгласно точка 5.8.3.1.1., да бъде разположен еластичен цилиндричен прът с диаметър 200 mm;
- 5.8.3.1.2.2. което съответства поне на началното положение, от което е започнало затварянето;
- 5.8.3.1.2.3. което е поне с 50 mm по-отворено, отколкото е било в момента, когато е било предизвикано включването на автоматичния реверс;
- 5.8.3.1.2.4. при наклонящ се подвижен покрив – максималният ъгъл на отваряне.

5.8.3.1.3. За да се проверят електрически задвижваните прозорци/покривни конструкции/преграждащи системи, снабдени с реверс, описан в точка 5.8.3.1.1., през отвора откъм вътрешната страна, а в случай на устройство за преграждане – откъм задната част на отделението за пътници, се поставя измерително приспособление (изпитвателен прът), по такъв начин, че цилиндричната повърхност на пръта да се допира до някоя част от корпуса на превозно средство, която оформя границата на отвора на прозореца/покривните конструкции/преграждащите системи. Силата, необходима за деформиране на повърхността на измервателното приспособление, трябва да е $10 \pm 0,5 \text{ N/mm}$. Положението на изпитвателните пръти, обикновено разположени перпендикулярно на края на прозорците/покривните конструкции/преградите и на посоката на затваряне, е показано на фиг. 1 от приложение IX към настоящото правило. Положение на цилиндричния изпитвателен прът по отношение на ръба и на посоката на затваряне трябва да се поддържа непроменено през цялото време на изпитването.

5.8.4. Разполагане и действие на превключвателите

5.8.4.1. Превключвателите за управление на електрически задвижваните прозорци/подвижни покриви/-прегради трябва да бъдат разположени или да работят по такъв начин, че да сведат до минимум опасността от случайно затваряне. Превключвателите изискват продължително привеждане в действие за затваряне, освен в случаите, предвидени в точки 5.8.2.7., 5.8.2.9. или 5.8.3.

5.8.4.2. Всички превключватели за задни прозорци, подвижни покриви и прегради, предназначени за използване от пътниците в задната част на превозно средство, трябва да могат да бъдат изключвани от управляван от водача ключ, разположен пред напречната вертикална равнина, преминаваща през точка R на предните седалки. Ако задният прозорец, подвижният покрив или преграда са снабдени с устройство за автоматичен реверс, не се изисква наличието на управляван от водача ключ. Ако все пак е поставен управляван от водача ключ, той не трябва да има възможност да елиминира устройството за автоматичен реверс.

Управляваният от водача ключ се разполага така, че да сведе до минимум всички случайни действия с него. Той трябва да е обозначен със символа, показан на фиг. 2 от приложение IX към настоящото правило, или с еквивалентен символ, например съгласно ISO 2575:1998, възпроизведен във фиг. 3 от приложение IX към настоящото правило.

5.8.5. Защитни устройства

Всички защитни устройства, които се използват за предотвратяване повреда на източника на мощност, в случай на претоварване или заклиняване трябва да могат автоматично да се нулират. След нулирането на защитните устройства движението в посока на затварянето им няма да се възобнови без умишлено задействане на тяхното устройство за управление.

5.8.6. Ръководство с инструкции

5.8.6.1. Ръководството за използване на превозното средство трябва да съдържа ясни инструкции относно електрически задвижваните прозорци/покривни конструкции/ прегради, включващи:

5.8.6.1.1. обяснение на възможните последствия (заклещване);

5.8.6.1.2. използване на превключвателя, управляван от водача;

5.8.6.1.3. бележка с предупреждение „ВНИМАНИЕ“ за указване на опасностите, по-специално за деца, в случаите на неправилна употреба/задействане на електрически задвижваните прозорци/покривни конструкции/преграждащи системи. Тази информация трябва да посочва отговорностите на водача, включително инструкции за другите пътници и препоръка да се напуска превозното средство само при изваден от гнездото ключ за запалването/контактен ключ или в еквивалентно за немеханично устройство състояние;

- 5.8.6.1.4. бележка с предупреждение „ВНИМАНИЕ“, указваща, че трябва да се обърне специално внимание при използването на системи за дистанционно управление на затварянето (вж. точка 5.8.2.8.), например да бъдат задействани само когато операторът има ясна видимост към превозното средство, за да е сигурен, че никой няма да бъде притиснат от електрически задвижваните прозорци/покривни конструкции/преграждащи системи.
- 5.8.7. В случай че електрически задвижвани прозорец/покривна конструкция и/или преграждаща система е инсталирана на превозно средство, което не може да бъде подложено на изпитвания съгласно гореспоменатите процедури за изпитване, може да се издаде одобрение, ако производителят успее да докаже еднакъв или по-голям защитен ефект за пътниците.
- 5.9. Друго споменато оборудване
- 5.9.1. Изискванията на точка 5. се прилагат към оборудване, което не е посочено в предходните точки и за което, по смисъла на различните процедури, предвидени в точки 5.1. до 5.7., се предполага, че поради местоположението му пътниците могат да влязат в съприкосновение с него. Ако разглежданите по-горе части съдържат елемент, изработен от пластичен материал с твърдост под 50 Shore A и поставен върху опора от твърд материал, горните изисквания се прилагат само за опората от твърд материал или посредством достатъчно изпитвания съгласно процедурата, описана в приложение IV, се доказва, че мекият материал с твърдост под 50 Shore A няма да бъде срязан, така че да се влезе в съприкосновение с опората по време на определеното изпитване на удар. В този случай изискванията за радиуса се прилагат единствено към меката повърхност.
- 5.9.2. За части като например централната конзола или други компоненти на превозното средство, които спадат към описаните в точка 5.9.1., не е необходимо да се извършва изпитване за разсейване на енергия съгласно приложение IV за компонент, с който може да се влезе в съприкосновение посредством устройството и процедурата, посочени в приложение I, ако:
- по мнението на техническата служба не може да се очаква главата на пътника да влезе в съприкосновение с компонента, поради системата(системите) за обезопасяване, инсталирани на превозното средство; или
- защото производителят може да докаже липсата на съприкосновение, като например използва метода, описан в приложение VIII или еквивалентен метод.
6. ИЗМЕНЕНИЯ И РАЗШИРЕНИЕ НА ОДОБРЕНИЕ НА ТИП ПРЕВОЗНО СРЕДСТВО
- 6.1. Административният отдел, одобрил типа превозно средство, се уведомява за всяко изменение на типа превозно средство. Тогава отделът може:
- 6.1.1. да прецени, че направените изменения не оказват съществено неблагоприятно въздействие и че превозното средство продължава да отговаря на изискванията; или
- 6.1.2. да изиска протокол от допълнително изпитване от техническата служба, отговаряща за изпитванията.
- 6.2. Потвърдението на одобрението или отказът за одобрение, в което се посочват измененията, се съобщава съгласно процедурата, посочена в точка 4.3. по-горе, на страните по Спогодбата, прилагащи настоящото правило.
- 6.3. Компетентният орган, който издава разширяването на одобрението, му присъва сериен номер и уведомява за издаването му държавите страни по Спогодбата от 1958 г., прилагащи настоящото правило, като изпраща формуляр за съобщение, съответстващ на образеца, даден в приложение II към настоящото правило.
7. СЪОТВЕТСТВИЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО
- 7.1. Всяко превозно средство, върху което е поставена маркировка за одобрение съгласно изискванията на настоящото правило, трябва да съответства на одобрения тип превозно средство.

- 7.2. С цел проверка на съответствието, указано в точка 7.1. по-горе, от серията се взема превозно средство, на което е поставена маркировката, изисквана по настоящото правило.
- 7.3. Счита се, че производството съответства на изискванията на настоящото правило, ако е отговорило на изискванията от точка 5. по-горе.
8. САНКЦИИ ПРИ НЕСЪОТВЕТСТВИЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО
- 8.1. Издаденото съгласно настоящото правило одобрение за тип превозно средство може да бъде отменено, ако заложените в точка 7.1. по-горе изисквания не се изпълняват или ако избраното превозно средство не изпържи указанията в точка 7. по-горе проверки.
- 8.2. Ако страна по Спогодбата, прилагаща настоящото правило, отмени дадено от нея одобрение, тя уведомява незабавно останалите страни по Спогодбата, прилагащи настоящото правило, посредством формуляр за съобщение, отговарящ на образца, даден в приложение II към настоящото правило.
9. ОКОНЧАТЕЛНО ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО
- Ако титулярят на одобрението прекрати напълно производството на типа превозно средство, одобрен съгласно настоящото правило, той уведомява за това органа, издал одобрението. При получаване на съответното съобщение, органът уведомява за това останалите страни по Спогодбата, прилагащи настоящото правило, като изпраща формуляр за съобщение, съответстващ на образца, даден в приложение II към настоящото правило.
10. НАИМЕНОВАНИЯ И АДРЕСИ НА ТЕХНИЧЕСКИТЕ СЛУЖБИ, ОТГОВАРЯЩИ ЗА ПРОВЕЖДАНЕТО НА ИЗПИТВАНИЯТА ЗА ОДОБРЕНИЕ, КАКТО И НА АДМИНИСТРАТИВНИТЕ ОТДЕЛИ
- Страните по Спогодбата, прилагащи настоящото правило, съобщават на секретариата на ООН наименованията и адресите на техническите служби, отговарящи за провеждане на изпитвания за типови одобрения, както и на административните отдели, които издават одобрение и на които се изпращат формуляри, удостоверяващи одобрение, отказ или отмяна на одобрение, издадено в други страни.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Определяне на зоната на удар на главата

1. Зоната на удар на главата включва всички неостъклени повърхности във вътрешността на превозно средство, които могат да влязат в статичен контакт със сферична глава с диаметър 165 mm, съставна част от уред за измерване, чийто размер, измерен от точката на шарнирната връзка на ханша до върха на главата, се регулира постепенно между 736 mm и 840 mm.
2. За извършването на това определяне трябва се прилага следната процедура или нейният графичен еквивалент:
 - 2.1. Шарнирната точка на уреда за измерване за всяко седящо място, предвидено от производителя, се поставя по следния начин:
 - 2.1.1. за седалките, които се регулират за разстояние:
 - 2.1.1.1. в точка Н (вж. приложение V); и
 - 2.1.1.2. в точка, която е разположена хоризонтално на 127 mm напред от точка Н и на височина, която е резултат от варирането във височина на точка Н, съответстваща на изместване напред със 127 mm, или на височина с 19 mm (вж. приложение X, обяснителни бележки към точка 2.1.1.2. от приложение I).
 - 2.1.2. за седалки, които не се регулират за разстояние:
 - 2.1.2.1. в точка Н на разпегданото място.
 - 2.2. За всяка стойност от размера между точката на шарнирно свързване на уреда и върха на главата му, разрешена от уреда за измерване в зависимост от вътрешните размери на превозното средство, се определят всички точки на контакт, разположени пред точката Н (вж. приложение X, обяснителни бележки към точка 2.2. от приложение I).
 - 2.2.1. При положение че главата на измервателното устройство, регулирано на минималното разстояние между точката на шарнирно свързване на уреда и върха на главата му, не надминава предната седалка, започвайки от задната точка Н, в този случай не се определя никаква точка на удар.
 - 2.3. След като уредът за измерване е във вертикално положение, се определят възможните контактни точки чрез завъртане на измервателното устройство напред и надолу, като се описват всички дъги във вертикалните равнини до 90° в надлъжната вертикална равнина на превозното средство, като се преминава през точка Н.
 - 2.3.1. Докато се извършва определянето на точките на контакт, дължината на държача на уреда за измерване не се променя по време на извършване на операцията. Извършването на всяка операция започва във вертикално положение.
3. „Точките на контакт“ са допирните точки на главата на устройството с вътрешните части на превозното средство. Движението надолу е ограничено до положението на допир на главата до хоризонтална равнина, разположена на 25,4 mm над точка Н.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

СЪОБЩЕНИЕ

(максимален формат: A4 (210 × 297 mm))

Издадено от: (наименование на администрацията)

.....

относно ⁽²⁾: ИЗДАДЕНО ОДОБРЕНИЕ
 РАЗШИРЕНО ОДОБРЕНИЕ
 ОТКАЗАНО ОДОБРЕНИЕ
 ОТМЕНЕНО ОДОБРЕНИЕ
 ОКОНЧАТЕЛНО ПРЕКРАТЕНО ПРОИЗВОДСТВО

на тип превозно средство по отношение на вътрешното оборудване в съответствие с Правило № 21

Одобрение № Разширение №

1. Търговско наименование или марка на превозното средство
2. Тип на превозното средство
3. Наименование и адрес на производителя
4. Наименование и адрес на представителя на производителя, ако има такъв
5. Превозно средство е предоставено за одобряване на
6. Техническа служба, отговаряща за провеждане на изпитвания за одобрение
7. Дата на протокола на изпитването
8. Номер на протокола на изпитването
9. Забележки: Тип превозно средство (лимузина, комби)
10. Местоположение на маркировката за одобрение
11. Одобрение е издадено/отказано/разширено/отменено ⁽²⁾
12. Основание(я) за разширяването (ако е приложимо)
13. Място
14. Дата
15. Подпис

Към настоящото съобщение е приложен списък на документите, подадени в административната служба, издала одобрението, и предоставяни при поискване.

⁽¹⁾ Отличителен номер на страната, която е издала/разширила/отказала/отнела одобрение (вижте разпоредбите за одобряване в правилото).

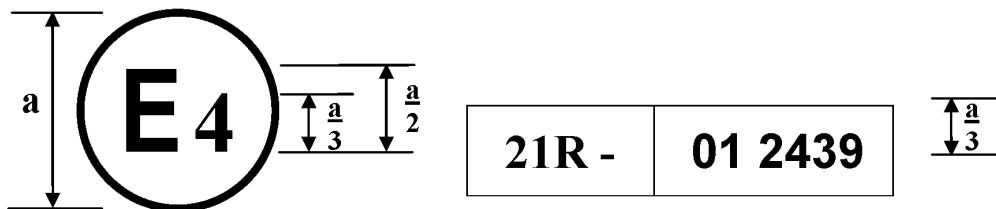
⁽²⁾ Ненужното се зачерква.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ОФОРМЛЕНИЕ НА МАРКИРОВКИТЕ ЗА ОДОБРЕНИЕ

ОБРАЗЕЦ А

Виж точка 4.4. от настоящото правило.

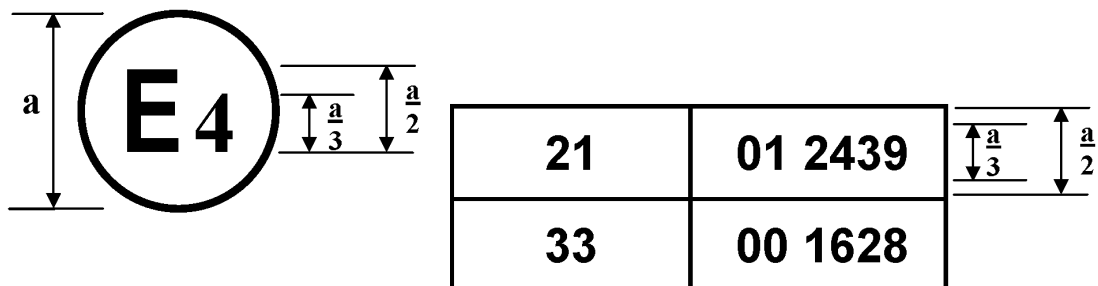

$a = 8 \text{ mm min.}$

Гореположената маркировка за одобрение, поставена на превозно средство, показва, че съответният тип превозно средство е одобрен, по отношение на вътрешното оборудване, в Нидерландия (Е4), под № 012349. Първите 2 цифри от номера на одобрението показват, че одобрението е издадено в съответствие с изискванията на правило № 21, изменено съгласно серия от изменения 01.

ОБРАЗЕЦ Б

Виж точка 4.5. от настоящото правило.

$a = 8 \text{ mm min.}$

Гореположената маркировка за одобрение, поставена на превозно средство, показва, че съответният тип превозно средство е одобрен в Нидерландия (Е4) съгласно Правила № 21 и 33 ⁽¹⁾. Първите 2 цифри от номерата на одобрението показват, че към датата на издаване на одобренията в Правило № 21 вече е била включена серия от изменения 01, а Правило № 33 още е било в първоначалната си форма.

⁽¹⁾ Второто число е дадено само като пример.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Процедура за изпитване на материали, които разсейват енергията**1. ИНСТАЛИРАНЕ, ИЗПИТВАТЕЛНА АПАРАТУРА И ПРОЦЕДУРА****1.1. Инсталиране**

1.1.1. Частта, направена от материал, който разсейва енергията, трябва да се монтира и изпитва върху структурния елемент на опората, върху която тя е инсталирана на превозното средство. За предпочитане е изпитването да се извърши директно върху корпуса, когато това е възможно. Този структурен елемент или корпусът се закрепва стабилно върху изпитвателния стенд, така че да не се измества от ефекта на удара.

1.1.2. Допуска се по искане на производителя частта да се монтира върху арматура, симулираща монтирането ѝ върху превозното средство, при положение че двойката „част – арматура“ по отношение на двойката „част - структурен елемент на опората“ има същото геометрично разположение, не по-малка якост и не по-висока възможност за разсейване на енергията.

1.2. Изпитвателна апаратура

1.2.1. Състои се от махало, чийто център на въртене е окачен на сачмени лагери и чийто редуцирана маса ⁽¹⁾ в центъра му на удар е равна на 6,8 kg. Долният край на махалото се състои от твърд макет на глава с диаметър 165 mm, центърът на която съвпада с центъра на удар на махалото.

1.2.2. Главата макет е снабдена с два акселерометъра и с устройство за измерване на скоростта, които измерват стойностите в посоката на удара.

1.3. Записваща апаратура

Използваната записваща апаратура трябва да позволява извършване на измервания със следната точност:

1.3.1. Ускорение:

точност: $\pm 5\%$ от действителната стойност;

честотна характеристика: до 1 000 Hz;

чувствителност в напречна посока: $>5\%$ от най-ниската точка на скалата.

1.3.2. Скорост:

точност: $\pm 2,5\%$ от действителната стойност;

чувствителност: 0,5 km/h;

1.3.3. Записване на времето:

апаратурата да позволява записване на процеса по време на цялото му времетраене и да отчита показания до хилядна от секундата;

началото на сблъсъка в момента на първия контакт на главата макет с частта, която се изпитва, да се отбелязва върху записите, които служат за анализ на изпитването.

1.4. Процедура на изпитването (вж. приложение X, обяснителни бележки към точка 1.4. от приложение IV)

1.4.1. Във всяка точка на удар от изпитваната повърхност посоката на удар е тази, която се определя от допирателната към траекторията на главата на уреда за измерване, описан в приложение I.

⁽¹⁾ Редуцираната маса „ m_r “ на махалото е свързана с общата маса „ m “ на махалото на разстояние „ a “ между центъра на удара и оста на въртене и на разстояние „ l “ между центъра на тежестта и оста на въртене чрез съотношението: $M_r = (m \cdot l) / a$

- 1.4.1.1. За изпитванията на частите, посочени в точки 5.3.4.1. и 5.4.2.2. от настоящото правило, се процедира чрез удължаване на държача на уреда за измерване, докато се установи контакт с разглеждания елемент и в рамките на 1 000 mm между точката на шарнирно свързване на уреда и върха на главата му. Дъгите на свода и твърдите ребра, посочени в точка 5.4.2.2., с които не може да се влезе в контакт по този начин, въпреки това трябва да отговарят на изискванията на точка 5.4.2.1 от настоящото правило, с изключение на това, което се отнася до височината на изпъкване.
- 1.4.2. Когато ъгълът между посоката на удар и перпендикуляра на повърхността в точката на удар е по-малък или равен на 5° , изпитването се извършва така, че допирателната към траекторията на центъра на удар на махалото да съвпадне с посоката на удара. Главата макет трябва да се сблъска с елемента, който се изпитва, със скорост 24,1 km/h или, в случай на компоненти, които покриват ненадута въздушна възглавница — със скорост 19,3 km/h. Тази скорост се постига чрез използване на енергията от ускорението или като се използва допълнително ускоряващо устройство.
- 1.4.3. Когато ъгълът между посоката на удар и перпендикуляра на повърхността в точката на удар е по-голям от 5° , изпитването може да се извърши така, че допирателната към траекторията на центъра на удар на махалото да съвпадне с перпендикуляра в точката на удар. Тогава стойността на скоростта на изпитване се намалява до стойността на нормалния компонент на скоростта, указана в точка 1.4.2.

2. РЕЗУЛТАТИ

- 2.1. При изпитванията, извършвани съгласно посочените по-горе процедури, отрицателното ускорение на главата макет не трябва да надхвърля 80 g във всеки един момент в продължение на повече от 3 ms. Стойността на отрицателното ускорение, която трябва да се отбележи, представлява средната стойност, посочена от двата акселерометъра.

3. ЕКВИВАЛЕНТНИ ПРОЦЕДУРИ

- 3.1. Допуска се прилагането на еквивалентни методи за изпитване, ако могат да се получат резултатите, изисквани в точка 2. по-горе.
- 3.2. Лицето, прилагащо метод за изпитване, различен от описания в т. 1, трябва да докаже неговата равностойност.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Процедура за определяне на точката h и действителния ъгъл на торса за сеящи места в моторни превозни средства

1. ЦЕЛ

Описаната в това приложение процедура се използва за установяване на местоположението на точката H и действителния ъгъл на торса за едно или няколко сеящи места в моторно превозно средство, както и за проверка на съотношението между измерените данни и проектните спецификации, предоставени от производителя⁽¹⁾.

2. ОПРЕДЕЛЕНИЯ

За целите на настоящото приложение:

- 2.1. „Контролни данни“ са една или няколко от следните характеристики на сеящото място:
 - 2.1.1. точката H и точката R и съотношението между тях;
 - 2.1.2. действителния ъгъл на торса и проектния ъгъл на торса и тяхната зависимост.
- 2.2. „Триизмерна апаратура с точка H“ (триизмерна H-апаратура) е устройство, използвано за определяне на точките H и действителните ъгли на торса. Това устройство е описано в допълнение 1 към настоящото приложение.
- 2.3. „Точка H“ е центърът на оста, около която се завъртат шарнирно торсът и бедрата на триизмерната H-машина, инсталирана върху седалката в превозното средство в съответствие с точка 4 по-долу. Точката H се намира в центъра на централната линия на устройството, която минава между визуалните маркери на точката H от двете страни на триизмерната H-апаратура. Точката H отговаря теоретично на точката R (за допустимите отклонения, вж. точка 3.2.2. по-долу). След определянето на положението на точката H в съответствие с описаната в параграф 4 процедура, тази точка се счита за неподвижна по отношение на конструкцията на седалката, движейки се заедно с нея, когато седалката бива регулирана.
- 2.4. „Точка R“ или „референтна точка на седене“ е проектна точка, определена от производителя на превозното средство за всяко сеящо място и установена по отношение на триизмерната референтна система.
- 2.5. „Линия на торса“ е централната линия на сондата на триизмерната H-апаратура, когато сондата е поставена във възможно най-задно положение.
- 2.6. „Действителен ъгъл на торса“ е ъгълът между вертикалната линия, преминаващ през точката H и линията на торса, измерен с помощта на задния ъглов квадрант на триизмерната H-апаратура. Действителният ъгъл на торса отговаря теоретично на проектния ъгъл на торса (за допустимите отклонения, вж. точка 3.2.2. по-долу).
- 2.7. „Проектен ъгъл на торса“ е ъгълът между вертикална линия, преминаваща през точката R и линията на торса в положение, което отговаря на проектната позиция на облегалката, определена от производителя на превозното средство.
- 2.8. „Централна равнина на пътника“ (C/LO) е средната равнина на триизмерната H-апаратура, позиционирана във всяко определено сеящо място; тя е представена като координатна стойност на точката H върху оста Y. За самостоятелните седалки централната равнина на седалката съпада с централната равнина на пътника. За останалите седалки централната равнина на пътника се посочва от производителя.
- 2.9. „Триизмерна координатна система“ е система, описана в допълнение 2 към настоящото приложение.
- 2.10. „Координатни знаци“ са физически точки (отвори, повърхности, белези или неравности), отбелязани върху каросерията на превозното средство по данни на производителя.
- 2.11. „Разположение на превозното средство за измерване“ означава положението на превозното средство според координатите на координатните знаци в триизмерната координатна система.

⁽¹⁾ За всяко сеящо място, различно от предните седалки, за което точката H не може да бъде определена с използване на триизмерната апаратура с точка H или на нейните процедури, посочената от производителя точка R може да бъде взета като еталон по преценка на компетентния орган.

3. ИЗИСКВАНИЯ

3.1. Представяне на данните

За всяко седалко място, за което се изискват контролни данни, за да се демонстрира съответствието с разпоредбите на настоящото правило, следва да се представят всички или съответна част от следните данни, във формата, посочена в допълнение 3 към настоящото приложение:

3.1.1. координатите на точка R, отнесени към триизмерната координатна система;

3.1.2. проектният ъгъл на торса;

3.1.3. всички данни, необходими за регулиране на седалката (ако е регулируема) към позицията на измерване, определена в точка 4.3. по-долу.

3.2. Зависимост между измерените данни и проектните спецификации

3.2.1. Координатите на точката Н и стойността на действителния ъгъл на торса, определен в съответствие с процедурата на точка 4. по-долу, се сравняват съответно с координатите на точка R и стойността на проектния ъгъл на торса, определен от производителя на превозното средство.

3.2.2. Относителните положения на точките R и Н и съотношението между проектния и действителния ъгъл на торса се приемат за задоволителни по отношение на седалкото място, ако точката Н, дефинирана от съответните координати, попада в очертавания на квадрат със страна 50 mm с хоризонтални и вертикални страни, чиито диагонали се пресичат в точката R, и ако действителният ъгъл на торса се отклонява до 5 ° от проектния ъгъл на торса.

3.2.3. Ако тези условия са изпълнени, точката R и проектният ъгъл на торса се използват за демонстриране на съответствието с разпоредбите на настоящото правило.

3.2.4. Ако точката Н или действителният ъгъл на торса не отговарят на изискванията на точка 3.2.2. по-горе, точката Н и действителният ъгъл на торса се определят още два пъти (общо три пъти). Ако резултатите от две от тези три операции отговарят на поставените изисквания, се прилагат условията на точка 3.2.3 по-горе.

3.2.5. Ако резултатите от поне две от трите описани в точка 3.2.4. по-горе операции не удовлетворяват изискванията на точка 3.2.2. по-горе, или ако проверката не може да се проведе, поради непредоставяне от страна на производителя на превозното средство на информация относно положението на точката R или относно проектния ъгъл на торса, се използва центърът на тежестта на трите измерени точки или средната стойност на трите измерени ъгъла, като тези стойности се приемат за приложими във всички случаи, когато в текста на настоящото правило се говори за точката R или действителния ъгъл на торса.

4. ПРОЦЕДУРА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ТОЧКАТА Н И ДЕЙСТВИТЕЛНИЯ ЪГЪЛ НА ТОРСА (вж. приложение X, обяснителни бележки към точка 4. от приложение V)

4.1. Превозното средство се подготвя по преценка на производителя при температура от 20 ± 10 °C, за да може материята на седалката да достигне стайна температура. Когато върху седалката, която предстои да се провери, не е седано никога, сядат човек или се поставя устройство с тегло от 70 до 80 kg, два пъти за по една минута, за да се огънат подложката и облегалката. По искане на производителя всички седалки остават ненатоварени в продължение на най-малко 30 min. преди инсталирането на триизмерната Н-апаратура.

4.2. Превозното средство се поставя в положение за измерване, определено в точка 2.11. по-горе.

4.3. Седалката, ако е регулируема, първо се регулира на най-задното нормално положение за управление или за използване, както е определено от производителя на превозното средство, като се взема предвид единствено надлъжното регулиране на седалката и се изключва ходът на седалката, използван в други случаи освен за управление или нормално използване. Когато производителят е предвидил и други направления на регулиране на седалката (вертикално, ъглово, на облегалката и пр.), седалката се регулира и по отношение на тях до положение, посочено от производителя. При окачени седалки вертикалното положение е постоянно определено в съответствие с нормалното положение на управление, както е посочено от производителя.

- 4.4. Зоната на седалищното място, която е в допир с триизмерната Н-апаратура трябва да е покрита с памучен муслин, с достатъчна големина и подходяща текстура, който представлява гладък памучен плат с плътност 18,9 нишки на см и тегло 0,228 kg/m², или плетен или нетъкан плат с равностойни характеристики. Ако изпитването се провежда върху седалка, която не е монтирана в превозно средство, повърхността, на която е поставена седалката, трябва да има еднакви основни характеристики ⁽¹⁾ с пода на превозното средство, за което е предназначена седалката.
- 4.5. Блокът седалка-облегалка на триизмерната Н-апаратура се поставя така, че централната равнина на пътника да съвпада с централната равнина на апаратурата. По искане на производителя триизмерната Н-апаратура може да бъде преместена към средата по отношение на централната равнина на пътника, ако триизмерната Н-апаратура е поставена толкова далече от средната линия на превозното средство, че ръбът на седалката не би позволил нивелиране на апаратурата.
- 4.6. Комплектите стъпала и долната част на краката се прикачат към седалището на апаратурата отделно или като се използва комплектът с Т-образна стойка и долни крака. Линията, преминаваща през визуалните маркери на точката Н, трябва да бъде хоризонтална и перпендикулярна на надлъжната централна равнина на седалката.
- 4.7. Положението на краката и ходилата на триизмерната Н-апаратура се регулира, както следва:
- 4.7.1. Места, определени за сядане: водач и пътник, седящ отпред встрани.
- 4.7.1.1. Стъпалата и краката на комплекта се придвижват напред по такъв начин, че стъпалата да заемат естествено положение върху пода, ако е необходимо между педалите за управление. Ако е възможно, левият крак трябва да е разположен на приблизително същото разстояние вляво от централната равнина на триизмерната Н-апаратура, на което десният крак е разположен вдясно от тази равнина. Нивелирът, с чиято помощ се установява напречното положение на триизмерната Н-апаратура, при необходимост се довежда до хоризонтално положение посредством регулиране положението на седалищната част или преместване на краката и ходилата на апаратурата назад. Линията, преминаваща през визуалните маркери на точката Н, трябва да остане перпендикулярна на надлъжната централна равнина на седалката.
- 4.7.1.2. Ако левият крак не може да бъде поставен успоредно на десния и структурата не може да поддържа лявото ходило, то се премества, докато получи опора. При това трябва да се запази положението на визуалните маркери.
- 4.7.2. Места, определени за сядане: отзад встрани.
- При задни или допълнителни седалки краката се разполагат според указанията на производителя. Ако в този случай краката почиват върху части от пода с неравна височина, кракът, който първи допира предната седалка, трябва да служи за еталон, а другият крак се разполага по начин, при който нивото на нивелира, който показва напречното насочване на седалката на устройството, е хоризонтално.
- 4.7.3. Други места, определени за сядане:
- Следва се общата процедура, посочена в точка 4.7.1. по-горе, като единственото изключение е, че краката се поставят в положението, указано от производителя.
- 4.8. Поставят се тежестите на бедрата и подбедриците и се нивелира триизмерната Н-апаратура.
- 4.9. Наклани се гръбната част на апаратурата напред до отказ и триизмерната Н-апаратура се изтегля напред от облегалката, като се хваща за Т-образната стойка. Триизмерната Н-апаратура се позиционира отново на седалката, като се използва един от следните методи:
- 4.9.1. ако триизмерната Н-апаратура се плъзга назад, се прилага следната процедура: оставя се апаратурата да се плъзне назад до момента, когато вече не се налага да се задържа посредством хоризонтално, насочено напред усилие върху Т-образната стойка, т. е. седалищната част се е опряла в облегалката. Ако е необходимо, краката се нагласяват отново.
- 4.9.2. ако триизмерната Н-апаратура не се плъзга назад, се прилага следната процедура: апаратурата се плъзва назад, като се прилага хоризонтално, насочено назад усилие върху Т-образната стойка до опирането на седалищната част в облегалката (вж. фиг. 2 в допълнение 1 към това приложение).

⁽¹⁾ Ъгъл на наклон, разлика във височината със стойката на седалката, текстура на повърхността и др.

- 4.10. Прилага се натоварване от $100\text{ N} \pm 10\text{ N}$ върху гръбната повърхност на триизмерната Н-апаратура на мястото на пресичане на бедрения ъглов квадрант и корпуса на Т-образната стойка. Посоката на прилагане на силата се поддържа по линията, преминаваща през гореспоменатата точка на пресичане до точката точно над гнездото на лоста на бедрото (вж. фиг. 2 в допълнение 1 към настоящото приложение). След това гърбът на машината се връща внимателно към облегалката на седалката. През цялата останала част на процедурата трябва да се внимава триизмерната Н-апаратура да не се плъзне напред.
- 4.11. Монтират се дясната и лявата седалищни тежести, след което шахматно се поставят осемте тежести на торса. Триизмерната Н-апаратура да се поддържа нивелирана.
- 4.12. Гърбът на машината се накланя напред, за да се освободи напрежението върху облегалката на седалката. Триизмерната Н-апаратура се разклаща настрани, описвайки дъга от 10° (5° на всяка страна от вертикалната централна равнина), така че да се осъществят три пълни цикъла на това движение, с цел да се освободи евентуално натрупаното трикционно напрежение между триизмерната Н-апаратура и седалката.
- По време на разклащането Т-образната стойка на триизмерната Н-апаратура може да се отклони от предписаните хоризонтално и вертикално положение. Следователно Т-образната стойка трябва да бъде ограничена, като се приложи съответната напречна сила по време на разклащането. Задръжането на Т-образната стойка и разклащането на апаратурата трябва да се извършат внимателно, за да се избегне прилагане на случайни външни натоварвания във вертикално или надлъжно направление.
- На този етап не е необходимо краката на триизмерната Н-апаратура да се задръжат или обездвижат. Ако стъпалата променят местоположението си, те се оставят в това положение за момента.
- Гърбът на машината внимателно се връща към облегалката на седалката и се проверяват положенията на двата нивелира за нулево ниво. Ако по време на разклащането на апаратурата, краката са се разместили, те следва да се наместват по следния начин:
- Всяко стъпало се повдига последователно от пода необходимия минимален брой пъти, докато се избегне всякакво друго движение на стъпалата. При това повдигане, те трябва да се въртят свободно, като същевременно не се допуска прилагане на надлъжни или странични натоварвания. Когато всяко стъпало се върне в долно положение, петата трябва да е в допир със структурата, предвидена за тази цел.
- Проверява се напречното положение на нивелира за нулево ниво. При необходимост върху горната част на гръбната част на триизмерната Н-апаратура се прилага странично натоварване, достатъчно за нивелиране на седалищната ѝ част върху седалката.
- 4.13. Задръжайки Т-образната стойка с цел да се предотврати приплъзване на триизмерната Н-апаратура напред върху седалката, се извършват следните действия:
- а) гръбната част се премества обратно до облегалката;
 - б) върху лоста за ъгъла на облегалката последователно се прилага и освобождава хоризонтална сила назад, която не надвишава 25 N , при височина, която е приблизително при центъра на тежестите на торса, до момента, когато ставният механизъм за ъгъла на таза показва, че е постигнато стабилно положение след отпускане на силата. Трябва да се внимава върху апаратурата да не се прилагат външни натоварвания в долно и странично направление. Ако е необходимо да се регулира отново нивото на триизмерната Н-апаратура, гърбът на облегалката се завърта напред, нивелира се отново и се повтаря процедурата от точка 4.12.
- 4.14. Правят се всички измервания:
- 4.14.1. Координатите на точка Н се измерват по отношение на триизмерната координатна система.
- 4.14.2. Действителният ъгъл на торса се отчита в задния ъглов квадрант на триизмерната Н-апаратура докато сондата е в най-задно положение.
- 4.15. Ако е необходима повторна инсталация на триизмерната Н-апаратура, седалката трябва да остане в ненатоварено положение в продължение на минимум 30 min. , преди да се пристъпи към повторната инсталация. Триизмерната Н-апаратура не бива да се оставя натоварена върху седалката по-дълго отколкото е необходимо за провеждане на изпитването.
- 4.16. Когато се приема, че седалките от една и съща редица са подобни (седалка тип „пейка“, общи седалки и т.н.), се определя само една точка Н и един „действителен ъгъл на торса“ за всяка редица седалки, а триизмерната Н-апаратура описана в допълнение 1 към настоящото приложение, се поставя в седнало положение върху място, което се счита представително за редицата. Такова място може да бъде:
- 4.16.1. за предния ред — мястото на водача;
 - 4.16.2. за задния ред (редове) — външно място.

Допълнение 1

Описание на триизмерната апаратура с точка Н⁽¹⁾

(Триизмерна Н-апаратура)

1. Гръбна и седалищна част

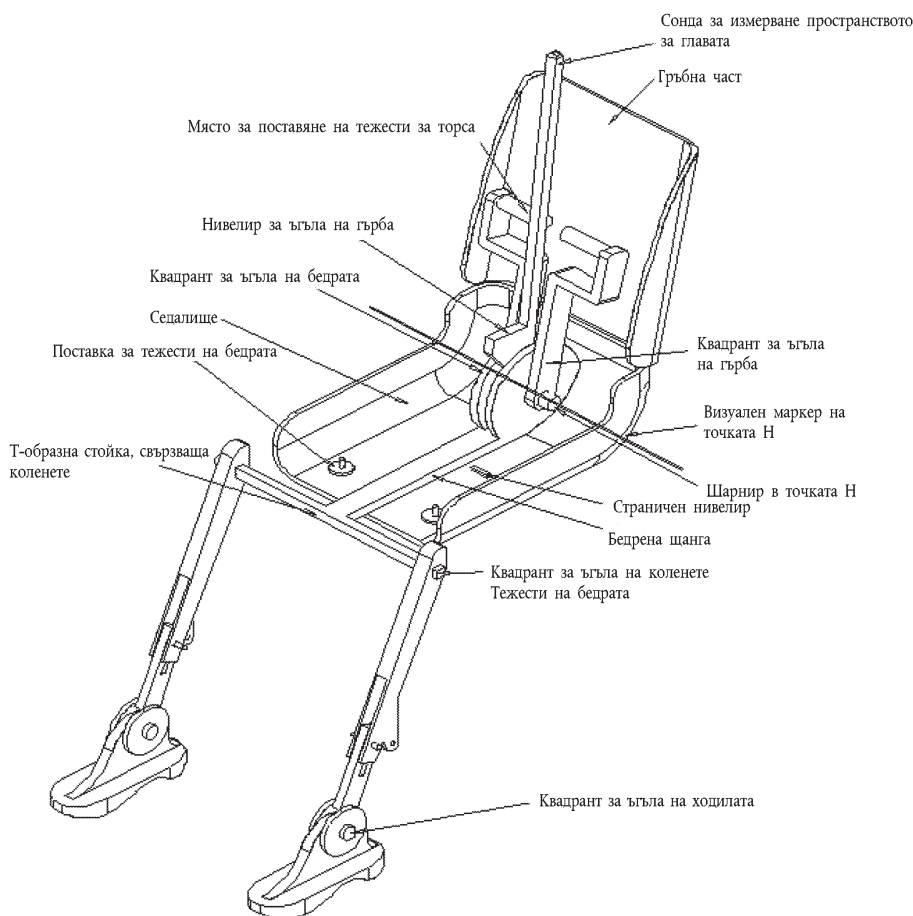
Гръбната и седалищната част са конструирани от армирана пластмаса и метал. Те имитират човешки торс и бедра и са свързани шарнирно в точката Н. Към свързаната шарнирно в точката Н сонда за измерване на действителния ъгъл на торса е монтиран квадрант. Регулируема бедрена шанга, прикрепена към седалищната част на апаратурата, определя централната линия на бедрото и служи като базова линия за квадранта за ъгъла на бедрата.

2. Елементи на тялото и краката

Глезенните сегменти са свързани със седалищната част на апаратурата чрез Т-образната стойка, която съединява коленете и представлява странично удължение на регулируемата бедрена шанга. Към глезенните сегменти са монтирани квадранти, с чиято помощ се измерва ъгълът на коленете. Елементите, имитиращи обувки и ходила, се калибрират с оглед измерване на ъгъла на ходилата. Два нивелира служат за ориентирание на устройството в пространството. Тежестите върху елементите на тялото се поставят в съответните центрове на тежестта, така че да се имитира натоварване върху седалката като от седнал мъж с тегло 76 kg. Всички стави на триизмерната Н-апаратура се проверяват, за да се гарантира свободното им движение без осезаемо триене.

Фигура 1

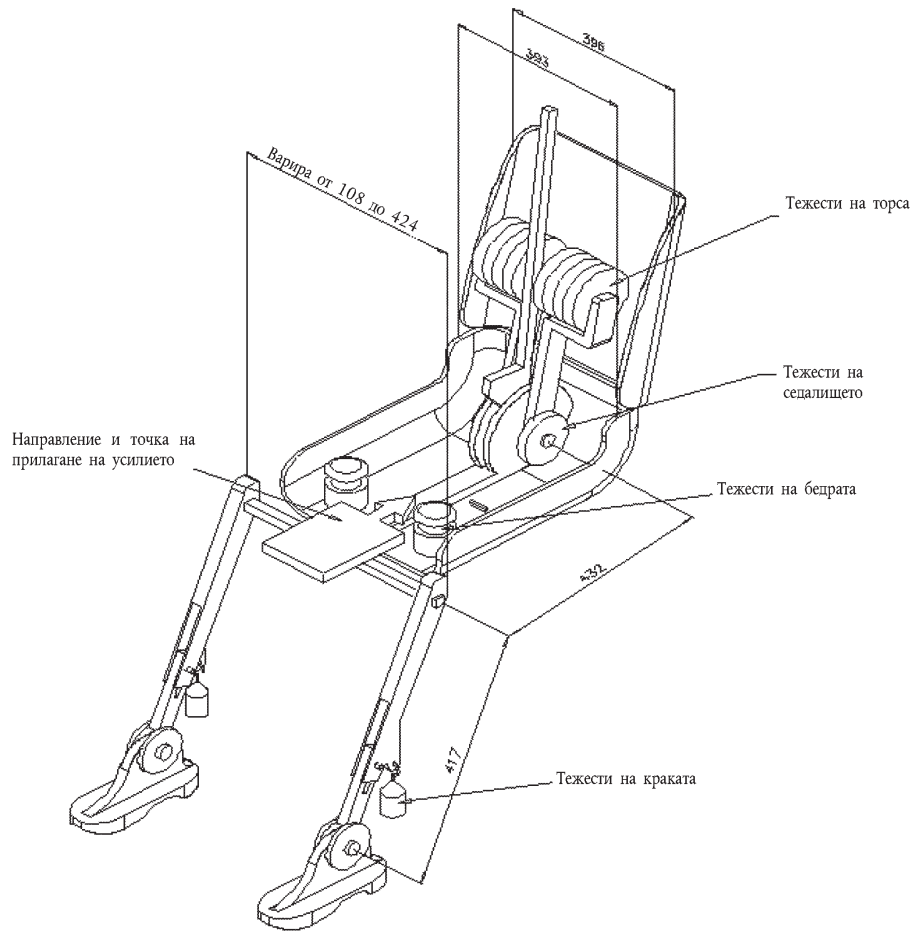
Елементи на триизмерната Н-апаратура

⁽¹⁾ За допълнителна информация за конструкцията на триизмерната Н-апаратура се обръщайте към „Society of Automobile Engineers“ (SAE), 400 Commonwealth Drive, Warrendale, Pennsylvania 15096, Съединени американски щати. Апаратурата отговаря на описаната в стандарта ISO 6549:1980.

Фигура 2

Размери на елементите на триизмерната H-машина и разпределение на натоварванията

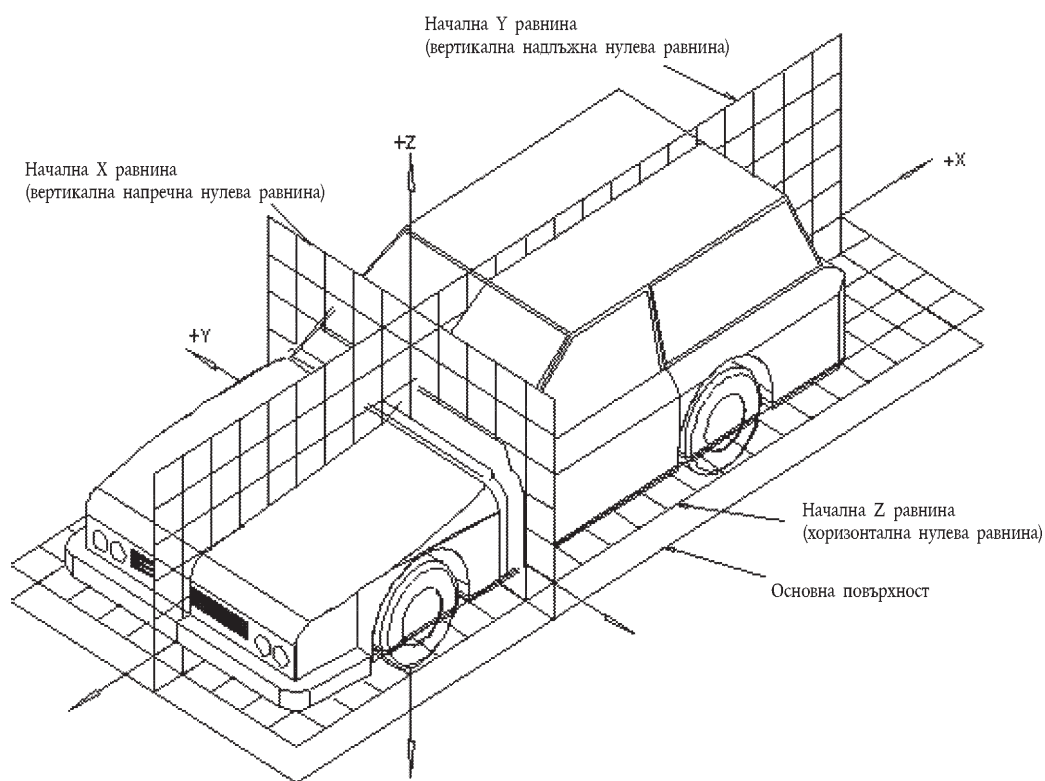
Допълнение 2

Триизмерна координатна система

1. Триизмерната координатна система е дефинирана с три правоъгълни равнини, определени от производителя на превозното средство (вж. фигурата) ⁽¹⁾.
2. Положението за измерване на превозното средство се установява, като превозното средство се постави върху поддържаща повърхност, на която координатите на координатните знаци да отговарят на стойностите, посочените от производителя.
3. Координатите на точката R и точката H се определят спрямо координатните знаци, определени от производителя на превозното средство.

Фигура

Триизмерна координатна система

⁽¹⁾ Координатната система съответства на ISO 4130:1978.

Допълнение 3

Контролни данни за сеящите места

1. Кодиране на контролни данни

Контролните данни се дават последователно за всяко сеящо място. Сеящите места се обозначават с двуразряден код. Първият символ е арабска цифра и обозначава реда седалки, като се брои от предния ред назад. Вторият символ е главна буква, която обозначава сеящото място в реда, като посоките са ориентирани спрямо посоката на движение на превозното средство. Използват се следните букви:

L = ляво

C = център

R = дясно

2. Описание на положението за измерване на превозното средство:

2.1. Координати на координатните знаци

X

Y

Z

3. Списък на контролните данни:

3.1. Сеящо място:

3.1.1. Координати на точката R

X

Y

Z

3.1.2. Проектен ъгъл на торса.....

3.1.3. Данни за регулиране на седалката ⁽¹⁾:

хоризонтално:

вертикално:

ъглово:

ъгъл на торса:

Забележка: Контролните данни за останалите сеящи места се посочват в точки 3.2., 3.3. и пр.

⁽¹⁾ Ненужното се зачерква.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

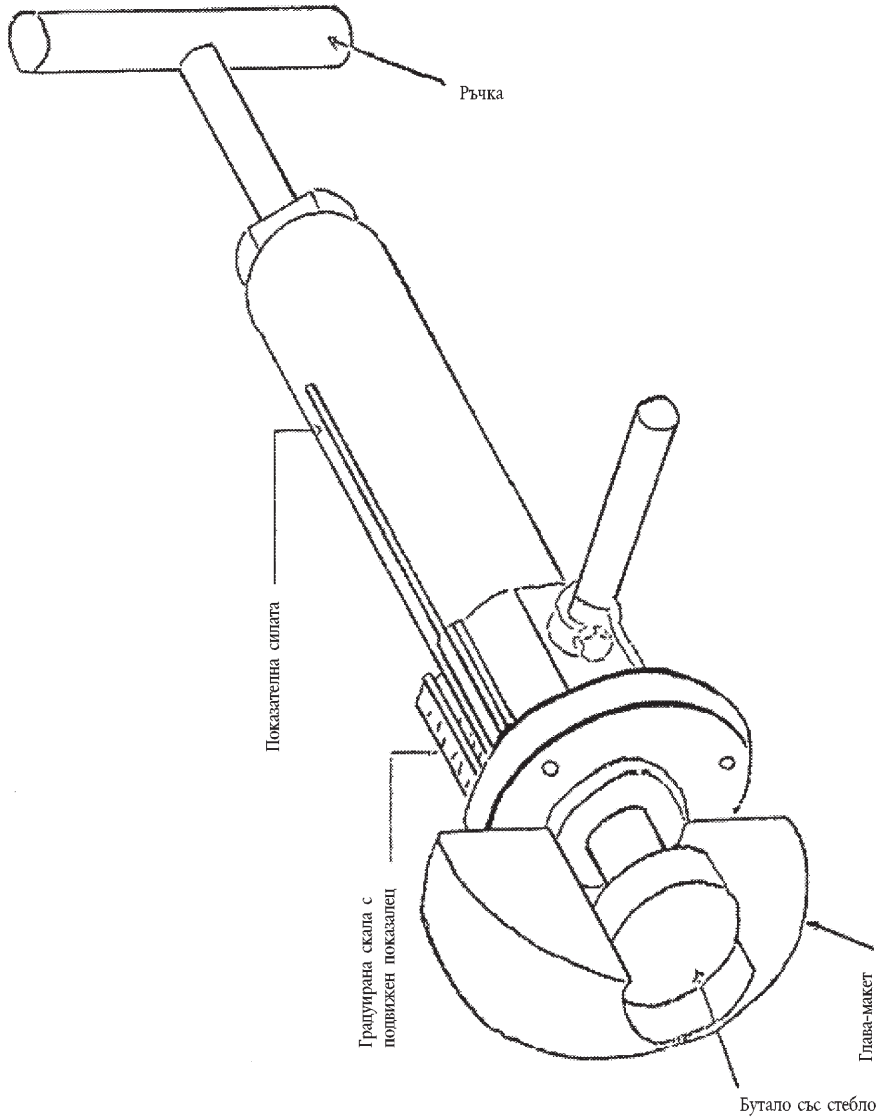
Метод на измерване на изпъкналости

1. За да се определи изпъкналостта на даден елемент по отношение на панела, върху който той се монтира, се извършва преместване на сфера с диаметър 165 mm, като тя се държи в допирателен контакт с елемента. Започва се от първото контактното положение с елемента, обект на изпитване. Стойността на изпъкналостта представлява най-голямата измежду възможните стойности на y , измерени от центъра на сферата в посока, перпендикулярна на панела, и възможните стойности на x , измерени от центъра на сферата в посока, перпендикулярна на панела.
 - 1.1. Когато панелите, елементите и др. са покрити с материали с твърдост под 50 Shore A, процедурата по определение на изпъкналостите се прилага само след отстраняване на тези материали.
 2. Стойността на изпъкналости като бутони, ръчки и др., разположени в референтната зона, се измерва с помощта на следното устройство и процедура на изпитване.
 - 2.1. Апаратура
 - 2.1.1. Апаратурата за измерване на изпъкналост представлява устройство с полусферична глава-макет с диаметър 165 mm, в която се намира плъзгашо с бутало с диаметър 50 mm.
 - 2.1.2. Относителните положения на предното плоско чело на буталото и на ръба на главата макет се нанасят върху разграфена скала, върху която подвижен показалец регистрира извършеното най-голямо измерване, когато това устройство е отдалечено от подлагания на изпитване обект. Капацитетът на измерване трябва да бъде минимум 30 mm; скалата за измерване — разграфена през половин милиметър, за да могат върху нея да бъдат указани референтни стойности на изпъкналости.
 - 2.1.3. Процедура по калибриране
 - 2.1.3.1. Устройството се поставя върху равна повърхност, така че оста на устройството да бъде перпендикулярна на нея. След като предното плоско чело на буталото докосне повърхността, скалата за отчитане се нулира.
 - 2.1.3.2. Поставя се подложка от 10 mm между предното плоско чело на буталото и опорната повърхност и се проверява дали подвижният показалец сочи действително тази стойност.
 - 2.1.4. Образец на устройство за измерване на изпъкналости е показан на фигура в допълнението към настоящото приложение.
 - 2.2. Процедура на изпитване
 - 2.2.1. Буталото се изтегля, за да се образува кухина в главата макет, и се избутва подвижният показалец, докато влезе в контакт с буталото.
 - 2.2.2. Прилага се сила не по-голяма от 2 daN към апаратурата, която трябва да допре изпъкналостта, която ще се измерва, така че главата макет да докосва максимална част от повърхността на околния материал.
 - 2.2.3. Буталото се избутва напред, докато влезе в контакт с изпъкналостта за измерване. Стойността на изпъкналостта се наблюдава по скалата.
 - 2.2.4. Главата макет се насочва, така че да се получи максимална изпъкналост. Записва се стойността на тази изпъкналост.
 - 2.2.5. Ако две или повече устройства за управление са разположени достатъчно близо едно до друго, така че могат да бъдат докоснати едновременно от буталото или от главата макет, към тях се подхожда, както следва:
 - 2.2.5.1. многобройните устройства за управление, които могат да се поместят едновременно в кухината на главата макет, се приемат като една изпъкналост;
 - 2.2.5.2. когато нормалното изпитване е възпрепятствано от допира на други устройства за управление с главата макет, те трябва да се отстранят и изпитването да се проведе без тях. След това тези устройства се връщат по местата си и се изпробват на свой ред заедно с други устройства за управление, които са били отстранени, с цел улесняване на операцията по измерването.

Допълнение

Фигура

Устройство за измерване на изпъкналости

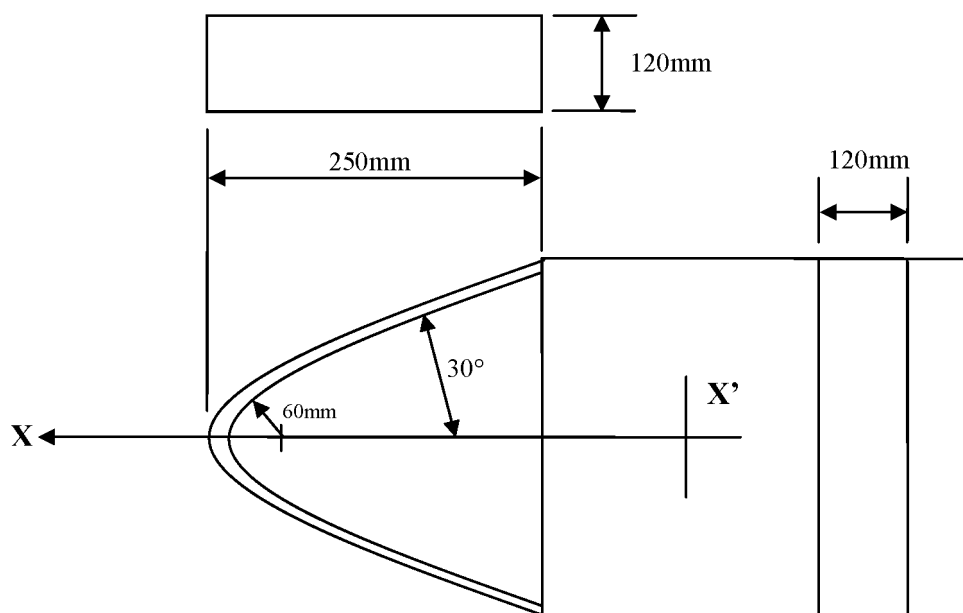
ПРИЛОЖЕНИЕ VII

Апаратура и процедура по прилагането на точка 5.2.1. от настоящото правило

За евентуален предмет на удар от коленете на пътниците се считат частите (бутони, ръчки, и др.), които устройството може да докосне при извършване на процедурата по изпитването. Елементите на управлението, задействани с крак, се възприемат за педали.

1. Апаратура

1.1. Схема на апаратурата

2. Процедура

Апаратурата може да заема всички положения, които са разположени под нивото на арматурното табло, като:

- 2.1. равнината XX' остава успоредна на средното надлъжно сечение на превозното средство;
- 2.2. оста X може да е под наклон от двете страни на хоризонталата под ъгъл, достигащ 30° .
3. При провеждането на това изпитване всички материали с твърдост под 50 Shore A се отстраняват.

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

Динамично определяне на зоната на удар на главата

1. Динамично определяне на зоната на удар на главата по отношение на системата за защита
- 1.1. Като алтернатива на процедурата, описана в приложение 1, заявителят може да докаже, посредством процедура, одобрена от техническата служба, отговаряща за провеждането на изпитванията, че динамично определена зона на удар на главата е релевантна за даден тип превозно средство.

- 1.2. Подходящ метод за доказването на динамично определена зона на удар на главата може да бъде или:

- 1.2.1. Изпитвания на превозното средство на удар

за да се установи последователността на движенията на пътниците по отношение на системата за защита, инсталирана в превозното средство, като се използват условията при челен удар в границите на ъгъл, равен на $\pm 30^\circ$, срещу неподвижно закрепена твърда преграда при скорост на удара най-малко 48,3 km/h. По принцип е достатъчно да се направят изпитвания при ъгли, равни на 0° , $+30^\circ$ и -30° .

Динамично определена зона на удар на главата се оценява по отношение на пътниците на превозното средство, представени от манекени на възрастни от типа 5-и процентил за жени, 50-ти процентил за мъже и 95-и процентил за мъже, всеки един от които преди изпитването се поставя на определеното от производителя като най-подходящо седално място; или

- 1.2.2. Изпитване на плъзгане

Последователността на движенията се изследва, като се взема под внимание графичната зависимостта на отрицателното ускорение от времето, показана в приложение 8 към Правило № 16 (промяна на скоростта 50 km/h) предвид гореуказаната фамилия манекени и се възпроизведе направлението на надлъжното преместване на съответните манекени, което отговаря на движението на манекените при действителни изпитвания на челен удар съгласно точка 1.2.1

Направлението на надлъжното преместване на манекените се приема за заповолителна, ако централната линия на обекта на изпитването, обикновено — рама, обхваща в ъгъл, равен на $\pm 18^\circ$, от надлъжната осева линия на следите от плъзгане. По принцип е достатъчно да се направят изпитвания при ъгли, равни на 0° , $+18^\circ$ и -18° ; или

- 1.2.3. Симулирани изпитвания на удар

Последователността на движенията на пътниците на превозното средство, представени от фамилията манекени, описана в точка 1.2.1. по-горе, се изследва според описанията в точки 1.2.1. и 1.2.2. по-горе. Методът на симулиране трябва да се потвърди посредством най-малко три от условията на удар, указани в точки 1.2.1. и 1.2.2. по-горе.

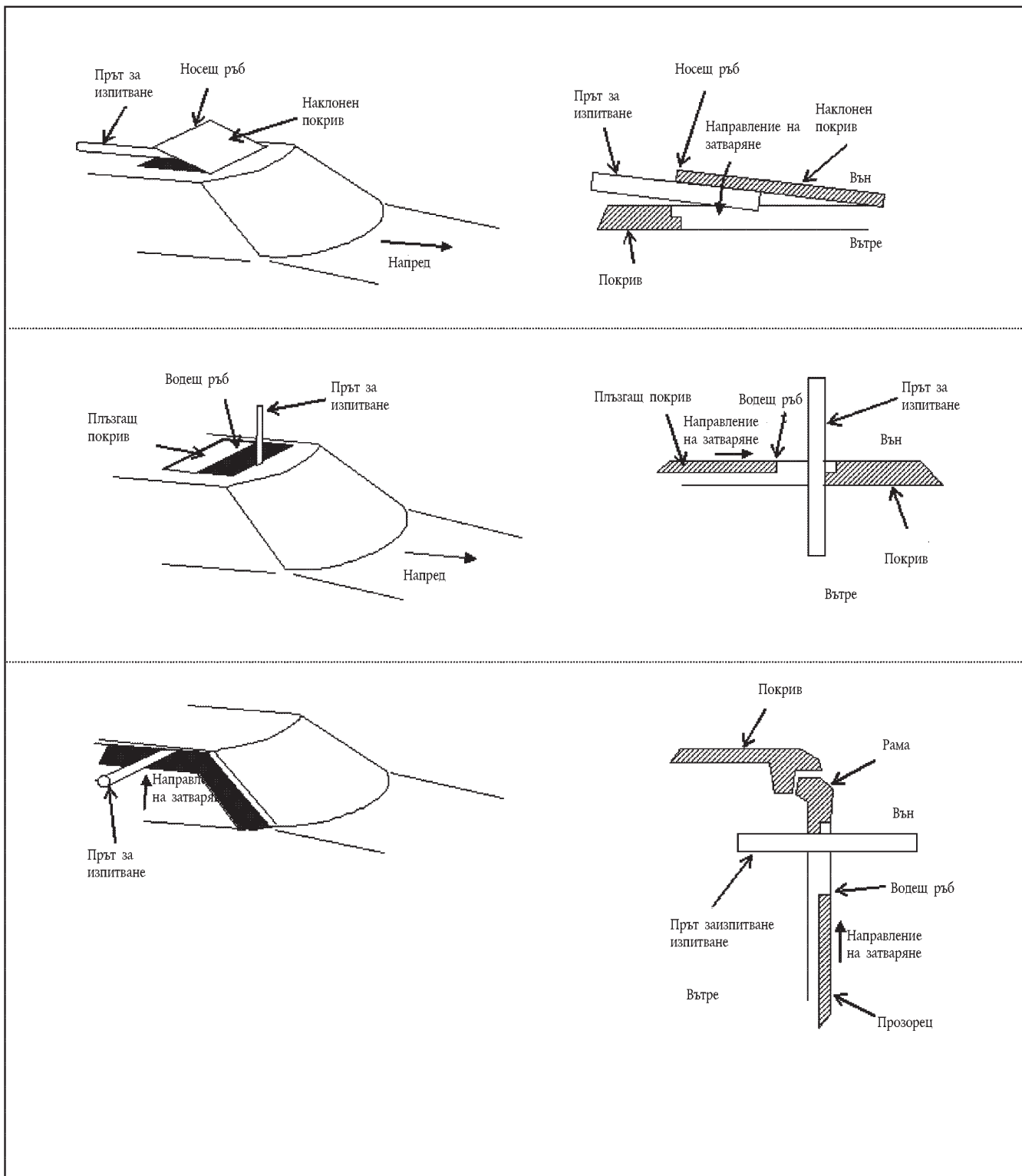
2. Динамично определена зона на удар на главата включва всички зони на арматурното табло, които могат да влязат в съприкосновение с главата на безопасните пътници, които използват система за защита, инсталирана на типа превозно средство.
3. Ако на типа превозно средство могат да бъдат монтирани различни системи за защита, е достатъчно да се изследва системата за защита с най-ниска ефективност. Системи за защита обаче, които могат да бъдат деактивирани от водача или пътник, се регулират според препоръките и инструкциите на производителя в ръководството с инструкции.

Ако производителят е предвидил възможност за постоянно деактивиране на част от системата за защита, тази част се регулира в деактивирано положение.

4. Производителят или неговият представител има право да представи изчисления, симулации, данни от изпитвания и резултати от изпитвания, които представляват достатъчно доказателство за динамично определената зона на удар на главата.

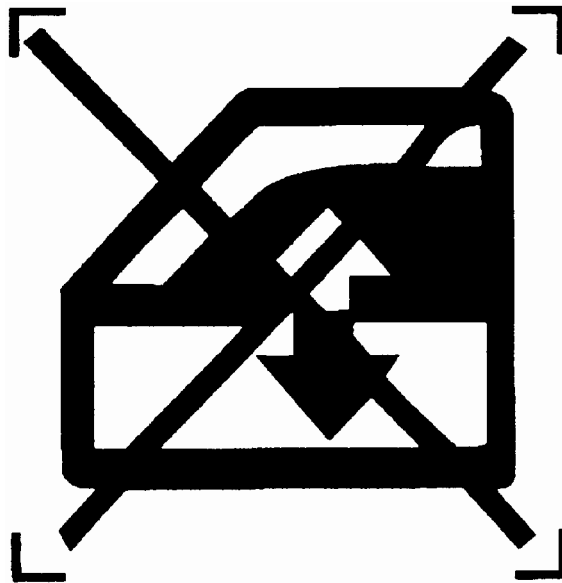
ПРИЛОЖЕНИЕ IX

Нормално разположение на цилиндричния прът за изпитване в подвижния покрив и в отворите на прозорците

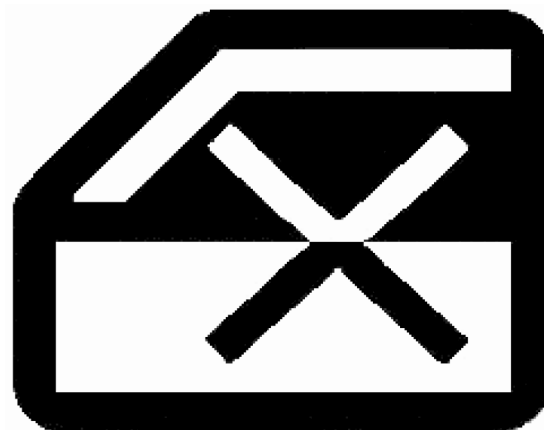
Символ за управляван от водача превключвател

Фигура 2

Фигура 3

(ISO 2575:1998)

ПРИЛОЖЕНИЕ X

Обяснителни бележки

Точка 2.3.

Референтната зона се определя без огледало за виждане назад. Изпитването за разсейване на енергия трябва да се извършва без огледало за виждане назад. Махалото не трябва да удря монтажната опора на огледалото.

Точки 2.3. и 2.3.1.

Изключението, определено от тези точки, за зоната зад волана е валидно също за зоната на удар на главата на седящия отпред пътник(ци).

При регулируеми волани, изключената в крайна сметка зона се свежда до общата част на зоните, изключени при всяко от положенията при кормуване, които може да заема волана.

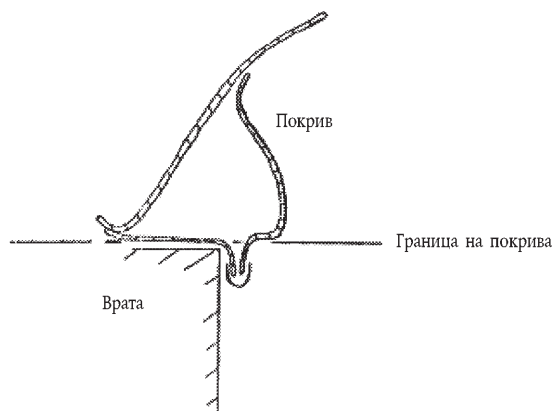
В случай, когато е възможен избор между различни волани, изключената зона се определя посредством волана, който е в най-неблагоприятно положение и който има най-малък диаметър.

Точка 2.4.

Нивото на арматурното табло се простира по цялата ширина на отделението за пътници и се определя от разположените най-назад точки на контакт на вертикална права с повърхността на арматурното табло, когато правата се премества по цялата ширина на превозното средство. Ако има едновременно две или повече от две точки на контакт, най-долната точка на контакт се използва за определяне на нивото на арматурното табло. Ако има конзоли, които не позволяват определянето на нивото на арматурното табло по отношение на точки на контакт на вертикална права, нивото на таблото се определя според мястото, в което хоризонтална линия, разположена на 25,4 mm над точка Н на предните седалки, пресича конзолата.

Точка 2.5.

От двете страни на превозното средство покривът започва от горния ръб на рамката, в която влиза вратата. В нормалния случай страничните граници на покрива са съставени от контура, образуван от долния ръб (при изглед отстрани) на каросерията, когато вратата е в отворено положение. За прозорците, страничните граници на покрива представляват непрекъснатата прозрачна линия (ръба на навлизане на страничните стъкла в жлеба). На нивото на страничните колони границата на покрива преминава през линията, свързваща прозрачните линии. Определението на точка 2.5. е валидно също за всеки отвор в затворено положение на покрива на превозно средство, както е определено в точка 2.7. или 2.8. За целите на измерването крайните ръбове, насочени надолу, не трябва да се вземат под внимание. Те се смятат като част от страничната стена на превозното средство.

Точка 2.7.

Задно стъкло, което не може да се демонтира, се смята твърд структурен елемент.

Колите със задни стъкла, които не могат да се демонтират и са от твърд материал, се смятат коли с подвижен покрив, както са определени в точка 2.8.

Точка 2.18.

В случай на пролука между ръба на твърдия материал и панела, ръбът се заобля до най-малкия радиус на извивката в зависимост от пролуката, показана в таблицата в обяснителната бележка към точка 5.1.1. Това важи също, ако височината на изпъкналостта, определена съгласно процедурата, описана в точка 1. от приложение VI, е равна или по-малка от 3,2 mm.

Ако пролуката се намира в зона, в която ще се проведе изпитването на удар на глава, ръбовете, с които може да се влезе в съприкосновение по време на изпитването (изпитванията), появили се в резултат от разместването на части, трябва да бъдат защитени от минимален радиус от 2,5 mm.

Точка 5.1.1.

„Остръ ръб“ е ръб от твърд материал, който има радиус на кривина по-малък от 2,5 mm, освен в случаите на изпъкналости, по-малки от 3,2 mm, измерени от панела. В този случай не се поставят изисквания към минималния радиус на кривина, ако височината на изпъкналостта не надвишава половината от широчината ѝ и ръбовете ѝ са заоблени.

Приема се, че решетките отговарят на изискванията, ако удовлетворяват минималните изисквания, посочени в таблицата:

Разстояние между елементите [mm]	Плоски елементи		Заоблени елементи (мин. радиус) [mm]
	Мин. дебелина [mm]	Мин. радиус [mm]	
0—10	1,5	0,25	0,5
10—15	2,0	0,33	0,75
15—20	3,0	0,50	1,25

Точка 5.1.2.

По време на изпитването се определя дали разположените в зоната на удар части, използвани за усилване, могат да се изместят или да образуват изпъкналост, така че да увеличат рисковете за пътниците или сериозността на нараняването им.

Точка 5.1.3.

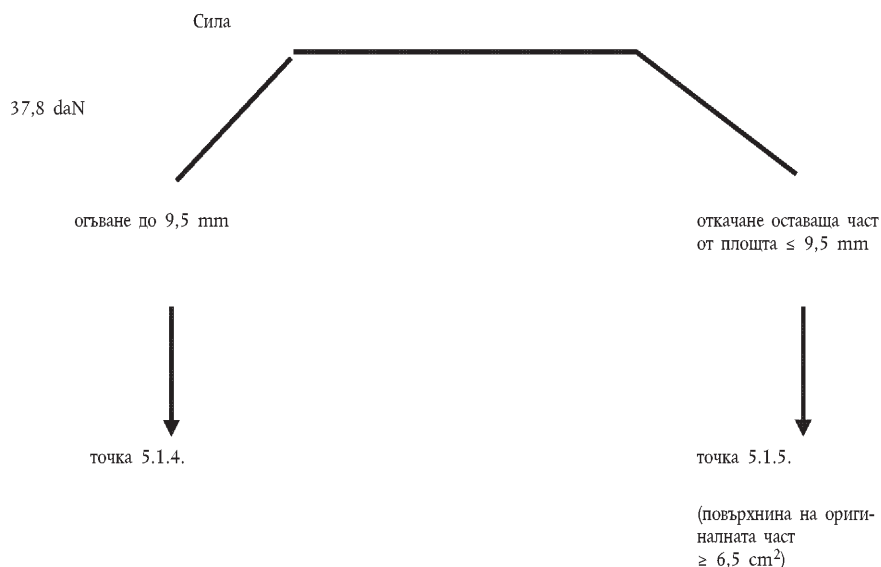
Двата термина „ниво“ и „долен ръб на арматурното табло“ могат да означават различни части. Въпреки това тази точка е включена в точка 5.1. (... над нивото на арматурното табло ...) и следователно се прилага само когато двата термина означават един и същ елемент. В случай че не означават един и същ елемент, т.е. когато долният ръб на арматурното табло се намира под нивото на арматурното табло, е необходимо да се прилага точка 5.3.2.1. с позоваване на точка 5.8.

Точка 5.1.4.

Ако определена дръжка или бутон е с широчина, равна или по-голяма от 50 mm, и е разположен в зона, чиято широчина не надвишава 50 mm, максималната изпъкналост следва да се определи с помощта на устройството за измерване във форма на глава, описан в точка 2 от приложение VI. Максималната изпъкналост се определя в съответствие с точка 1. от приложение VI, т.е. посредством сфера с диаметър 165 mm и чрез определяне на максималното вариране във височината на оста у. Площта на напречното сечение се измерва в равнина, успоредна на повърхността, на която е монтирана частта.

Точка 5.1.5.

Точки 5.1.4 и 5.1.5 се допълват взаимно. Прилага се първото изречение на точка 5.1.5. (т.е. огъване или откачане под въздействието на сила от 37,8 daN) и след това се прилага точка 5.1.4. в случай на огъване до образуване на изпъкналост между 3,2 и 9,5 mm или в случай на откачане се прилагат двете първи изречения на точка 5.1.5. (площта на напречното сечение трябва да се измери преди прилагането на силата). Въпреки това, ако по практически причини трябва да се приложи точка 5.1.4. (огъване под 9,5 mm и над 3,2 mm), по-добре е по избор на производителя да се проверят изискванията на точка 5.1.4. преди да се приложи силата 37,8 daN, указана в точка 5.1.5.

Точка 5.1.6.

Тъй като при наличие на пластични материи изискванията се прилагат единствено към опората от твърд материал, за отправна точка на измерване на изпъкналостта се използва единствено опората от твърд материал.

Твърдостта по Shore A се измерва върху образци от изпитвания елемент. Когато поради състава на материала е невъзможно да се извърши измерване на твърдостта по Shore A, тя се оценява с помощта на измервания, извършени по еквивалентни методи.

Точка 5.2.1.

Педалите за краката, стелбата им и шарнирните им механизми не се вземат под внимание, като това не се отнася за заобикалящите метални опори.

Приема се, че ключът за запалване удовлетворява изискванията на настоящата точка, ако подаващата се част от корпуса се състои от материал, чиято твърдост е от порядъка между 60 и 80 Shore A и с дебелина най-малко 5 mm, или е покрит по цялата си повърхност с подобен материал с минимална дебелина 2 mm.

Точка 5.2.2.

Критерият, чрез който се определя дали може да се влезе в съприкосновение с устройството за управление на спирачната система за паркиране, е използването на:

главата макет, описана в приложение I, ако устройството за управление е разположено над или на нивото на арматурното табло (изпитването се извършва в съответствие с точка 5.1. и във вътрешността на зоната на удар);

коляното, описано в приложение VII, ако устройството за управление е разположено под нивото на арматурно табло (в този случай лостът на устройството за управление се изпитва в съответствие с точка 5.3.2.3).

Точка 5.2.3.

Техническите изисквания, посочени в точка 5.2.3., се прилагат също за лавиците за поставяне на различни предмети и към частите на конзолите, разположени под нивото на арматурното табло между предните седалки, при положение че те са разположени по-напред от точката Н. Ако съществува затворена кухня, тя се приема като жабка за документи, неподлежаща на тези спецификации.

Точка 5.2.3.1.

Определените размери се определят от повърхността, преди към нея да се добави материал с твърдост под 50 Shore A (вж. точка 5.2.4.). Изпитванията за разсейване на енергия се извършват в духа на приложение IV.

Точка 5.2.3.2.

Ако лавица за поставяне на предмети се откачи или се разкъса, от нея не трябва да остава никакъв опасен ръб. Това изискване се прилага не само относно ръба на лавицата, но също и относно другите ръбове в отшелението за пътници, насочени към пътниците впоследствие на приложената сила.

Най-устойчивата част на лавицата се разглежда като част, която е разположена възможно най-близо до скрепителен елемент. „Да се деформира чувствително“ означава, че под въздействие на приложената сила огъването на лавицата, измерено от началната точка на контакт с цилиндъра, използван за изпитването, трябва да представлява гънка или деформация, която е видима с просто око. Допуска се еластична деформация.

За изпитването се използва цилиндър с дължина не по-малка от 50 mm.

Точка 5.3.

Изразът „други части“ включва елементи като фиксаторите на прозорците, горните точки на закрепване на коланите и други части, разположени в пространството, предназначено за краката от страна на вратите, освен ако тези части са били предварително разгледани или са изключени от текста.

Точка 5.3.2.

Пространството, разположено между предната стена и арматурното табло, което е разположено над долния ръб на арматурното табло, не подлежи на изискванията на точка 5.3.

Точка 5.3.2.1.

Радиусът от 3,2 mm се прилага за всички елементи, с които може да се влезе в контакт, обхванати от точка 5.3, когато те се разглеждат във всички възможни положения на употреба.

Прави се изключение за жабката за документи, която се разглежда единствено в затворено положение и за обезопасителните колани, които обикновено се разглеждат единствено в закачено положение, но всяка друга част, която има фиксирано положение на закачане, също така да отговаря на изискването за радиус 3,2 mm в това прибрано положение.

Точка 5.3.2.2.

Референтната повърхност се определя посредством устройството, описано в точка 2. от приложение VI, като се прилага сила 2 daN. Когато това не е възможно, се прилага методът, описан в точка 1 от приложение VI, като се прилага сила 2 daN.

Определянето на опасните изпъкналости зависи от решението на службите, отговарящи за изпитванията.

Силата 37,8 daN се прилага дори ако началната изпъкналост е под 35 mm или 25 mm в зависимост от случая. Изпъкналостта се измерва с приложеното натоварване.

Насочената хоризонтално и надлъжно сила 37,8 daN се прилага в общия случай с помощта на бутало с плоско чело с диаметър не по-голям от 50 mm, но ако измерването е невъзможно, може да се използва друг еквивалентен метод, например като се демонтират частите, които пречат.

При модерно проектираните врати ръчката на устройството за отваряне и затваряне на страничните стъкла е понякога вписана в панела на вратата. За пътника е често трудно или невъзможно да докосне ръчката с коленете си. В този случай техническата служба по собствено усмотрение със съгласието на производителя решава дали да проведе или не изпитването на блъскане, както е описано или по друг начин.

Точка 5.3.2.3.

Най-изпъкналата част на лоста за смяна на скоростите е частта от дръжката или бутона, която първа влиза в контакт с напречна вертикална плоскост, преместваша се в надлъжна хоризонтална посока. Ако която да е от частите на лоста за смяна на скоростите (или на спирачната система за паркиране) надвишава нивото на точка H, се смята, че лостът се намира изцяло над нивото на точка H.

Точка 5.3.4.

Когато хоризонталната/ите плоскост/и, преминаваща/и през точка Н на предните и задните седалки в най-ниско положение, не съпада/т, се определя вертикална плоскост, перпендикулярна на надлъжната ос на превозното средство, която преминава през точката Н на предната седалка. Изключената зона в този случай се разглежда отделно за частта от отделението за пътници, заемана от пътниците отпред и от пътниците отзад, по отношение на съответната им точка Н до определената вертикална плоскост, определена по-горе.

Точка 5.3.4.1.

Подвижните сенници трябва да се разглеждат във всички техни положения на използване. Рамките на сенниците не се считат за твърди опори (вж. точка 5.3.5.).

Точка 5.4.

Когато покривът се подлага на изпитване за измерване на изпъкналостите и на частите, които могат да влязат в контакт със сфера с диаметър 165 mm, тапициращото покритие на покрива се отстранява. За определяне на предписаните радиуси на кривина се вземат под внимание пропорциите и свойствата на материалите, използвани за тапициране на покрива. Зоната от покрива, която се подлага на изпитване, трябва да се простира пред и над напречната плоскост, ограничена от референтната линия на торса на манекена, поставен на най-задната седалка.

Точка 5.4.2.1.

Виж също точка 5.1.1. за определението на „остър ръб“.

Изпъкналостта надолу се измерва според перпендикуляра на покрива в съответствие с точка 1 от приложение VI.

Широчината на изпъкналата част се измерва перпендикулярно на линията на изпъкналост. Дъгите или твърдите ребра на покрива да изпъкват с не повече от 19 mm от долната повърхност на покрива.

Точка 5.5.

Всички твърди ребра на покрива при подвижни покриви трябва да отговарят на изискването на точка 5.4., ако влизат в контакт със сфера с диаметър 165 mm.

Точки 5.5.1.2, 5.5.1.2.1, 5.5.1.2.2.

Когато са в неутрално положение и покривът е затворен, устройствата за отваряне и управление трябва да отговарят на всички посочени условия.

Параграф 5.5.1.2.3.

Силата 37,8 daN се прилага дори ако началната изпъкналост е равна или по-малка от 25 mm. Изпъкналостта се измерва, като се прилага предвидената сила.

Силата 37,8 daN, приложена в посоката на удара, определена в приложение IV, като допирателна към траекторията на главата, се прилага в общия случай с помощта на бутало с плоско чело с диаметър не по-голям от 50 mm. Ако измерването е невъзможно, може да се използва друг еквивалентен метод, например като се демонтират частите, които пречат.

„Неутрално положение“ е положението на устройството за управление, когато то е в застопорено състояние.

Точка 5.6.

Арматурата на сваляемите покриви не представлява обезопасителна дъга.

Точка 5.6.1.

Горната част на рамката на челното стъкло започва над прозрачния контур на челното стъкло.

Точка 5.7.1.1.

Виж точка 5.1.1. за определението на „остър ръб“.

Точка 5.7.1.2.

В определението за зоната на удар на главата с облегалката на предните седалки, всяка структура, необходима за придържането на облегалката, трябва да се счита за елемент от нея.

Параграф 5.7.1.2.3.

С тапицирането на части от структурата на седалката се избягват опасните грапавини и острите ръбове, които биха повишили риска или създали сериозни наранявания на пътуващите.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Определяне на зоната на удар на главата

Точка 2.1.1.2.

Изборът между двете процедури за определяне на височината се предоставя на производителя.

Точка 2.2.

Докато се извършва определянето на точките на контакт, дължината на държача на уреда за измерване не се променя по време на извършване на операцията. Извършването на всяка операция започва във вертикално положение.

Точка 3.

Размерът 25,4 mm съответства на разстоянието между хоризонтална равнина, преминаваща през точка Н, и хоризонталната допирателна към долния ръб на главата.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Процедура за изпитване на материали, които разсейват енергията

Точка 1.4.

За счупването на някой елемент по време на изпитването за разсейване на енергия — вж. забележката към точка 5.1.2.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Процедура за определяне на точката Н и действителния ъгъл на торса за седящи места в моторни превозни средства

Точка 4.

За да се определи точката Н на седалка, останалите седалки могат да се махнат, ако е необходимо.

III

(Актове, приети по силата на Договора за ЕС)

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ПО СИЛАТА НА ДЯЛ V ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕС

ОБЩА ПОЗИЦИЯ 2008/586/ОВППС НА СЪВЕТА

от 15 юли 2008 година

относно актуализиране на Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма и за отмяна на Обща позиция 2007/871/ОВППС

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално членове 15 и 34 от него,

като има предвид, че:

(1) На 27 декември 2001 г. Съветът прие Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма ⁽¹⁾.

(2) На 20 декември 2007 г. Съветът прие Обща позиция 2007/871/ОВППС относно актуализиране на Обща позиция 2001/931/ОВППС ⁽²⁾.

(3) В съответствие с Обща позиция 2001/931/ОВППС Съветът извърши основен преглед на списъка на лица, групи и образувания, спрямо които се прилага Обща позиция 2007/871/ОВППС.

(4) В случая с една група Съветът взе предвид факта, че на вниманието му бе представена нова информация, която обосновава включването на тази група в списъка.

(5) Съветът определи, че едно лице следва да бъде премахнато от списъка на лица, групи и образувания, за които се прилага Обща позиция 2001/931/ОВППС.

(6) След прегледа Съветът стигна до заключението, че с изключение на лицето, посочено в съображение 5, други лица, групи и образувания, изброени в приложението към Обща позиция 2007/871/ОВППС ⁽³⁾ са били замесени в терористични актове по смисъла на член 1, параграфи 2 и 3 от Обща позиция 2001/931/ОВППС, че е било взето решение във връзка с тях от компетентен орган по смисъла на член 1, параграф 4 от същата обща позиция и че към тях следва да продължат да се прилагат специалните ограничителни мерки, посочени в нея.

(7) Списъкът на лицата, групите и образуванията, спрямо които се прилага Обща позиция 2001/931/ОВППС, следва съответно да се актуализира,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ОБЩА ПОЗИЦИЯ:

Член 1

Списъкът на лицата, групите и образуванията, спрямо които се прилага Обща позиция 2001/931/ОВППС, е този, който е установен в приложението към настоящата обща позиция.

Член 2

Обща позиция 2007/871/ОВППС се отменя.

Член 3

Настоящата обща позиция поражда действие на датата на приемането ѝ.

⁽¹⁾ ОВ L 344, 28.12.2001 г., стр. 93.

⁽²⁾ ОВ L 340, 22.12.2007 г., стр. 109. Обща позиция, последно изменена с Обща позиция 2008/347/ОВППС (ОВ L 116, 30.4.2008 г., стр. 55).

⁽³⁾ Изменена с Обща позиция 2008/346/ОВППС на Съвета от 29 април 2008 г. (ОВ L 116, 30.4.2008 г., стр. 53).

Член 4

Настоящата обща позиция се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 15 юли 2008 година.

За Съвета
Председател
M. BARNIER

ПРИЛОЖЕНИЕ

Списък на лицата, групите и организациите, визирани в член 1 ⁽¹⁾

1. ЛИЦА

1. ABOU, Rabah Naami (известен още като Naami Hamza, известен още като Mihoubi Faoual, известен още като Fellah Ahmed, известен още като Dafri Rème Lahdi), роден на 1.2.1966 г. в Algiers (Алжир), член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
2. ABOUD, Maisi (известен още като Abderrahmane Швейцареца), роден на 17.10.1964 г. в Algiers (Алжир) — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
3. * ALBERDI URANGA, Itziar, родена на 7.10.1963 г. в Durango, Biscay (Испания), лична карта № 78.865.693, активистка на „Е.Т.А.“
4. * ALBISU IRIARTE, Miguel, роден на 7.6.1961 г. в San Sebastián, Guipúzcoa (Испания), лична карта № 15.954.596, активист на „Е.Т.А.“, член на „Gestoras Pro-amnistía“
5. AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (известен още като ABU OMRAN, известен още като AL-MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim), роден на 26.6.1967 г. в Qatif-Bab al Shamal (Саудитска Арабия), гражданин на Саудитска Арабия
6. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, роден в Al Ihsa (Саудитска Арабия), гражданин на Саудитска Арабия
7. AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, роден на 16.10.1966 г. в Tarut (Саудитска Арабия), гражданин на Саудитска Арабия
8. * APAOLAZA SANCHO, Iván, роден на 10.11.1971 г. в Beasain, Guipúzcoa (Испания), лична карта № 44.129.178 активист на „Е.Т.А.“, член на „K. Madrid“
9. ARIOUA, Azzedine, роден на 20.11.1960 г. в Constantine, (Алжир) член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
10. ARIOUA, Kamel (известен още като Lamine Kamel), роден на 18.8.1969 г. в Constantine (Алжир) член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
11. ASLI, Mohamed (известен още като Dahmane Mohamed), роден на 13.5.1975 г. в Ain Taya (Алжир) член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
12. ASLI, Rabah, роден на 13.5.1975 г. в Ain Taya (Алжир) член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
13. * ARZALLUS TAPIA, Eusebio, роден на 8.11.1957 г. в Regil, Guipúzcoa (Испания), лична карта № 15.927.207 активист на „Е.Т.А.“
14. ATWA, Ali (известен още като BOUSLIM, Ammar Mansour, известен още като SALIM, Hassan Rostom), Ливан, роден през 1960 г. в Ливан, гражданин на Ливан
15. BOUYERI, Mohammed (известен още като Abu ZUBAIR, известен още като SOBIAR, известен още като Abu ZOUBAIR), роден на 8.3.1978 г. в Амстердам (Нидерландия) — член на „Hofstadgroep“
16. DARIB, Noureddine (известен още като Carreto, известен още като Zitoun Mourad), роден на 1.2.1972 г. в Алжир — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
17. DJABALI, Abderrahmane (известен още като Touil), роден на 1.6.1970 г. в Алжир — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
18. * ECHEBERRIA SIMARRO, Leire, роден на 20.12.1977 г. в Basauri, Biscay (Испания), лична карта № 45.625.646 — активист на „Е.Т.А.“
19. * ECHEGARAY ACHIRICA, Alfonso, роден на 10.1.1958 г. в Plencia, Biscay (Испания), лична карта № 16.027.051 — активист на „Е.Т.А.“
20. EL FATMI, Nouredine (известен още като Nouriddin EL FATMI, известен още като Nouriddine EL FATMI, известен още като Noureddine EL FATMI, известен още като Abu AL KA'E KA'E, известен още като Abu QAE QAE, известен още като FOUAD, известен още като FZAD, известен още като Nabil EL FATMI, известен още като Ben MOHAMMED, известен още като Ben Mohand BEN LARBI, известен още като Ben Driss Muhand IBN LARBI, известен още като Abu TAHAR, известен още като EGGIE), роден на 15.8.1982 г. в Midar (Мароко), марокански паспорт № N829139 — член на „Hofstadgroep“

⁽¹⁾ Лицата, групите и организациите, отбелязани със знак * се подчиняват единствено на член 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС.

21. EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (известен още като AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali, известен още като EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali), роден на 10.7.1965 г. или на 11.7.1965 г. в El Dibabiya (Саудитска Арабия), гражданин на Саудитска Арабия
22. FAHAS, Sofiane Yacine, роден на 10.9.1971 г. в Algiers (Алжир) — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
23. * GOGESCOEHEA ARRONATEGUI, Eneko, роден на 29.4.1967 г. в Guernica, Biscay (Испания), лична карта № 44.556.097 — активист на „Е.Т.А.“
24. * IPARRAGUIRRE GUENECHEA, Ma Soledad, родена на 25.4.1961 г. в Escoriaza, Navarra (Испания), лична карта № 16.255.819 — активистка на „Е.Т.А.“
25. IZZ-AL-DIN, Hasan (известен още като GARBAYA, Ahmed, известен още като SA-ID, известен още като SALWWAN, Samir), Ливан, роден през 1963 г. в Ливан, гражданин на Ливан
26. LASSASSI, Saber (известен още като Mimiche), роден на 30.11.1970 г. в Constantine (Алжир) — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
27. MOHAMMED, Khalid Shaikh (известен още като ALI, Salem, известен още като BIN KHALID, Fahd Bin Adballah, известен още като HENIN, Ashraf Refaat Nabith, известен още като WADOOD, Khalid Adbul), роден на 14.4.1965 г. или на 1.3.1964 г. в Пакистан, паспорт № 488555
28. MOKTARI, Fateh (известен още като Ferdi Omar), роден на 26.12.1974 г. в Hussein Dey (Алжир) — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
29. * MORCILLO TORRES, Gracia, родена на 15.3.1967 г. в San Sebastián, Guipúzcoa (Испания), лична карта № 72.439.052 — активистка на „Е.Т.А.“; член на „К.а.с.“/„Ekin“
30. * NARVÁEZ GOÑI, Juan Jesús, роден на 23.2.1961 г. в Pamplona, Navarra (Испания), лична карта № 15.841.101 — активист на „Е.Т.А.“
31. NOUARA, Farid, роден на 25.11.1973 г. в Algier (Алжир) — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
32. * ORBE SEVILLANO, Zigor, роден на 22.9.1975 г. в Basauri, Biscay (Испания), лична карта № 45.622.851 — активист на „Е.Т.А.“, член на „Jarrai-Haika-Segi“
33. * PALACIOS ALDAY, Gorka, роден на 17.10.1974 г. в Baracaldo, Biscay (Испания), лична карта № 30.654.356 — активист на „Е.Т.А.“, член на „К. Madrid“
34. * PEREZ ARAMBURU, Jon Iñaki, роден на 18.9.1964 г. в San Sebastián, Guipúzcoa (Испания), лична карта № 15.976.521 — активист на „Е.Т.А.“, член на „Jarrai-Haika-Segi“
35. * QUINTANA ZORROZUA, Asier, роден на 27.2.1968 г. в Bilbao, Biscay (Испания), лична карта № 30.609.430 — активист на „Е.Т.А.“, член на „К. Madrid“
36. RESSOUS, Hoari (известен още като Hallasa Farid), роден на 11.9.1968 г. в Algiers (Алжир) — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
37. * RUBENACH ROIG, Juan Luis, роден на 18.9.1963 г. в Bilbao, Biscay (Испания), лична карта № 18.197.545 — активист на „Е.Т.А.“, член на „К. Madrid“
38. SEDKAOUI, Nouredine (известен още като Nounou), роден на 23.6.1963 г. в Algiers (Алжир) — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
39. SELMANI, Abdelghani (известен още като Gano), роден на 14.6.1974 г. в Algiers (Алжир) — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
40. SENOUCI, Sofiane, роден на 15.4.1971 г. в Hussein Dey (Алжир) — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
41. SISON, Jose Maria (известен още като Armando Liwanag, известен още като Joma), роден на 8.2.1939 г. в Cabugao (Филипини) — лице с водеща роля в „Комунистическата партия на Филипините“, включително „NPA“
42. TINGUALI, Mohammed (известен още като Mouh di Kouba), роден на 21.4.1964 г. в Blida (Алжир) — член на „al-Takfir“ и „al-Hijra“
43. * URANGA ARTOLA, Kemen, роден на 25.5.1969 г. в Ondarroa, Biscay (Испания), лична карта № 30.627.290 — активист на „Е.Т.А.“, член на „Herri Batasuna“/„Euskal Herritarrok“/„Batasuna“
44. * VALLEJO FRANCO, Iñigo, роден на 21.5.1976 г. в Bilbao, Biscay (Испания), лична карта № 29.036.694 — активист на „Е.Т.А.“

45. * VILA MICHELENA, Fermín, роден на 12.3.1970 г. в Irún, Guipúzcoa (Испания), лична карта № 15.254.214; активист на „Е.Т.А.“, член на Kas/Ekin
46. WALTERS, Jason Theodore James (известен още като Abdullah, известен още като David), роден на 6.3.1985 г. в Amersfoort (Нидерландия), нидерландски паспорт № NE8146378 — член на „Hofstadgroep“

2. ГРУПИ И ОБРАЗОВАНИЯ

1. „Организация Abu Nidal“ — „ANO“ (известна още като „Революционен съвет Фатах“, известна още като „Арабски революционни бригади“, известна още като „Черен септември“, известна още като „Революционна организация на мюсюлманите социалисти“)
2. „Бригади на мъчениците от Al-Aqsa“
3. „Al-Aqsa e.V.“
4. „Al-Takfir“ и „Al-Hijra“
5. * „Cooperativa Artigiana Fuoco ed Affini — Occasionalmente Spettacolare“
6. * „Nuclei Armati per il Comunismo“ („Въоръжени ядра за комунизъм“)
7. „Aum Shinrikyo“ (известна още като „AUM“, известна още като „Aum Supreme Truth“, известна още като „Aleph“)
8. „Babbar Khalsa“
9. * „Cellula Contro Capitale, Carcere i suoi Carcerieri e le sue Celle“ — „CCCC“ („Клетка за борба с капитала, затворите, затворническите надзиратели и затворническите килии“)
10. „Комунистическа партия на Филипините“, включваща „Нова народна армия“ — „NPA“ (Филипини), свързана със SISON Jose Maria (известен още като Armando Liwanag, известен още като Joma, който има водеща роля в „Комунистическата партия на Филипините“, включително в „NPA“)
11. * „Ирландска републиканска армия на продължението“ — „CIRA“
12. * „EPANASTATIKOS AGONAS“ („Революционна борба“)
13. * „Euskadi Ta Askatasuna“/„Tierra Vasca y Libertad“ — „Е.Т.А.“ („Отечество и свобода за страната на баските“; следните организации са част от терористичната група „Е.Т.А.“: „К.а.с.“, „Хак“, „Екин“, „Jarrai-Haika-Segi“, „Gestoras pro-amnistía“, „Askatasuna“, „Batasuna“ (известна още като „Herri Batasuna“, известна още като „Euskal Herri-tarrok“)
14. „Gama'a al-Islamiyya“ (известна още като „Al-Gama'a al-Islamiyya“) (Ислямска група — „IG“)
15. „İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi“ — „İBDA-C“ („Фронт на великите ислямски източни воители“)
16. * „Grupos de Resistencia Antifascista Primero de Octubre“ — „G.R.A.P.O.“ („Групи за антифашистка съпротива Първи октомври“)
17. „Hamas“, включително „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“
18. „Муджахидини на Хизбула“ — „HM“
19. „Hofstadgroep“
20. „Фондация за спасение и развитие на Светата земя“
21. „Международна федерация на младите сикхи“ — „ISYF“
22. * „Solidarietà Internazionale“ („Международна солидарност“)
23. „Kahane Chai“ (известна още като „Kach“)
24. „Khalistan Zindabad Force“ — „KZF“

25. „Кюрдска работническа партия“ — „РКК“, (известна още като „КАДЕК“, известна още като „KONGRA-GEL“)
 26. „Тигри за освобождението на Tamil Eelam“ — „LTTE“
 27. * „Сили на лоялните доброволци“ — „LVF“
 28. Организация „Mujahedin-e Khalq“ — „МЕК“ или „МКО“, с изключение на „Национален съвет за съпротива в Иран“ — „NCRI“ (известна още като „Армия за национално освобождение на Иран“ — „NLA“ (въоръженото крило на „МЕК“), известна още като „Народни муджахидини на Иран“ — „РМОИ“, известна още като „Общество на иранските студенти мюсюлмани“)
 29. „Ejército de Liberación Nacional“ („Национална армия за освобождение“)
 30. * „Оранжеви доброволци“ — „OV“
 31. „Фронт за освобождение на Палестина“ — „PLF“
 32. „Палестински ислямски джихад“ — „PIJ“
 33. „Народен фронт за освобождение на Палестина“ — „PFLP“
 34. „Народен фронт за освобождение на Палестина — Общо командване“ (известна още като „PFLP — General Command“)
 35. * „Real IRA“
 36. * „Brigate Rosse per la Costruzione del Partito Comunista Combattente“ („Червени бригади за създаване на воюваща комунистическа партия“)
 37. * „Red Hand Defenders“ — „RHD“
 38. „Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia“ — „FARC“ („Революционни въоръжени сили на Колумбия“)
 39. * „Epanastatiki Pirines“ („Революционни ядра“)
 40. * „Dekati Evdomi Noemvri“ („Революционна организация 17 ноември“)
 41. „Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi“ — „ДНКР/С“ (известна още като „Devrimci Sol“ („Революционна левица“), известна още като „Dev Sol“ („Революционна армия/фронт/партия за народно освобождение“)
 42. „Sendero Luminoso“ — „SL“ („Светъл път“)
 43. „Stichting Al Aqsa“ (известна още като „Stichting Al Aqsa Nederland“, известна още като „Al Aqsa Nederland“)
 44. „Teyrbazen Azadiya Kurdistan“ — „ТАК“ (известна още като „Соколи за свободата на Кюрдистан“, известна още като „Ястреби за свободата на Кюрдистан“)
 45. * „Brigata XX Luglio“ („Бригада Двадесети юли“)
 46. * „Сдружение за защита на Ulster/Бойци за свободата на Ulster“ — „UDA/UFF“
 47. „Autodefensas Unidas de Colombia“ — „AUC“ („Обединени сили/групи за самозащита на Колумбия“)
 48. * „Federazione Anarchica Informale“ — „F.A.I.“ („Неформална анархистка федерация“)
-